

20
24

INTPOLSEC

INTERNATIONAL
SECURITY CONGRESS

3'NCÜ ULUSLARARASI GÜVENLİK KONGRESİ
BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

DEĞİŞEN KÜRESEL POLİTİKA ORTAMINDA
GÜVENLİK

SECURITY IN THE CHANGING GLOBAL POLITICS

EDİTÖRLER

Fikret Birdişi
Bezen Balamir Coşkun
M.Cüneyt Özşahin
Fatih Tekin

intpolsec
PUBLISHING

**intpolsec
publishing**

ULUSLARARASI POLİTİKA VE
GÜVENLİK ÇALIŞMALARI
DERNEĞİ YAYINLARI

INTPOLSEC PUBLISHING
YAYINEVİ SERTİFİKA NO:49567

İletişim

Yeni Hamam Mh. Hendek Sk.
Zafer İşhanı Battalgazi,
Malatya/Türkiye

info@intpolsec.org

www.intpolsec.org

INTPOLSEC Uluslararası
Güvenlik Kongresi 2024
Bildiri Özetleri Kitabı

DEĞİŞEN KÜRESEL POLİTİKA
ORTAMINDA GÜVENLİK

SECURITY IN THE CHANGING
GLOBAL POLITICS

Derleyenler: Fikret Birdişi-Bezen Balamir
Coşkun, M.Cüneyt Özşahin, Fatih Tekin
ISBN 978-625-94193-2-9

1. BASKI, MALATYA, AĞUSTOS 2024

Names: Fikret Birdişi, Compiler/ Bezen Balamir
Coşkun, Compiler/M.Cüneyt
Özşahin, Compiler/Fatih Tekin, Compiler
Title: INTPOLSEC Uluslararası Güvenlik Kongresi
2024, Bildiri Özetleri Kitabı/Derleyenler: Fikret
Birdişi, Bezen Balamir Coşkun, M.Cüneyt
Özşahin/Fatih Tekin

Description: A Publish of Association of
International Politics and Security Studies, 2024
Series: INTPOLSEC Congress
Subject: Security Studies/ International
Politics/Foreign Policy
Clasification: LCC: AS, H

Yayına Hazırlayanlar:
F.Birdişi, B.B.Coşkun, M.C.Özşahin, Fatih Tekin

Kapak Tasarım: INTPOLSEC Publishing
Dizgi ve Baskı Öncesi Hazırlık: INTPOLSEC
Publishing

Bu eserin yayın hakkı Uluslararası Politika ve Güvenlik
Çalışmaları Derneği adına INTPOLSEC Publishing'e aittir. Bu
eser 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun
hükümlerine tabidir. Akademik amaçlı çoğaltılabilir,
kullanılabilir. Ticari amaçla kullanılamaz satışı yapılamaz.

INTPOLSEC
ULUSLARARASI GÜVENLİK KONGRESİ 2024
International Security Congress 2024

DEĞİŞEN KÜRESEL POLİTİKA ORTAMINDA GÜVENLİK
SECURITY IN THE CHANGING GLOBAL POLITICS

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI
ABSTRACT BOOK

ISBN 978-625-94193-2-9

Derleyenler/Editors

Fikret Birdişi
Bezen Balamir Coşkun
M. Cüneyt Özşahin
Fatih Tekin

Bu kongre Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı (TİKA)'nın destekleriyle Uluslararası Politika ve Güvenlik Çalışmaları Derneği (INTPOLSEC) tarafından Necmettin Erbakan Üniversitesi'nin ev sahipliğinde gerçekleştirilmiştir.

INTPOLSEC Uluslararası Güvenlik Kongresi 2024
Bildiri Özetleri Kitabı
Değişen Küresel Politika Ortamında Güvenlik

Derleyenler: Fikret Birdişli-Bezen Balamir Coşkun-M. Cüneyt Özşahin- Fatih Tekin

Uluslararası Politika ve Güvenlik Çalışmaları Derneği Yayınları
INTPOLSEC Publishing
Yayınevi Sertifika No:49567

ISBN 978-625-94193-2-9

1. Baskı, Malatya, Ağustos 2024

Uluslararası Politika ve Güvenlik Çalışmaları Derneği (INTPOLSEC)
Adres: Yeni Hamam Mh. Hendek Sk. Zafer İşhanı Battalgazi, Malatya/Türkiye
www.intpolsec.org
info@intpolsec.org

Yayına Hazırlayanlar:
F.Birdişli, B. Coşkun-M.C. Özşahin- Fatih Tekin

Kapak Tasarım: INTPOLSEC Publishing
Dizgi ve Baskı Öncesi Hazırlık: INTPOLSEC Publishing

Names: Fikret Birdişli, compiler/ Bezen Balamir Coşkun, compiler/ M. Cüneyt Özşahin, compiler/ Fatih Tekin, compiler

Title: Değişen Küresel Politika Ortamında Güvenlik, INTPOLSEC Üçüncü Uluslararası Güvenlik Kongresi 2024, Bildiri Özetleri Kitabı/Derleyenler: Fikret Birdişli, Bezen Balamir Coşkun, M. Cüneyt Özşahin, Fatih Tekin

Description: Uluslararası Politika ve Güvenlik Çalışmaları Derneği Yayınları, 2024

Series: INTPOLSEC Congress 3

Subject: Security Studies/ International Politics/Foreign Policy

Classification: LCC: AS, H

Bu eserin yayın hakkı Uluslararası Politika ve Güvenlik Çalışmaları Derneği (INTPOLSEC) adına INTPOLSEC Publishing'e aittir. Bu eser 5846 Sayılı Fikir ve SanatEserleri Kanunu'nun hükümlerine tabidir. Akademik amaçlı çoğaltılabilir, kullanılabilir. Ticari amaçla kullanılamaz satışı yapılamaz.

INTPOLSEC PUBLISHING
YAYINEVİ SERTİFİKA NO:49567

Yayın Editörü
Fikret Birdişli

Yardımcı Editörler
Bezen Balamir Coşkun
M. Cüneyt Özşahin
Fatih Tekin

Yayın Kurulu
Bezen Balamir Coşkun
Helin Sarı Ertem
M. Cüneyt Özşahin
Şerife Ö.Nesimioğlu
Arshi Khan

Adres: Yeni Hamam Mh. Hendek Sk.Zafer İşhanı Battalgazi, Malatya/Türkiye
www.intpolsec.org
info@intpolsec.org

INTPOLSEC

Üçüncü Uluslararası Güvenlik Kongresi

“DEĞİŞEN KÜRESEL POLİTİKA ORTAMINDA GÜVENLİK”

23-24 Mayıs 2024, Necmettin Erbakan Üniversitesi, KONYA

2000'lerin ikinci yarısına hızla yaklaşırken modern uluslararası sistemin temel taşları pandemi, doğal afetler, iklim değişikliği, ekonomik krizler, terörizm ve yapay zeka teknolojilerinin yaygınlaşması gibi küreselleşmeye koşut meydan okumalarla sınanmaktadır. Küresel ve yerelin sürekli etkileşim halinde olduğu düşünüldüğünde, güvenlik çalışmalarının bir akademik disiplin olarak güncel gelişmeleri analiz etmenin ötesine geçerek, insalığının geleceğini yakından ilgilendiren güvenlik konularına dair projeksiyonlar yapması ve önümüzdeki sorunlar karşısında alternatif çözümler/modeller ortaya koyması kaçınılmazdır.

Uluslararası sistemdeki güç dengelerinin sarsıldığı, jeopolitik kaygıların biteviye ön plana çıktığı ve uluslararası normların ve kurumların meşruiyetlerinin sorgulandığı bir dönemden geçerken 23-24 Mayıs 2024 tarihlerinde toplanacak olan III. Uluslararası Güvenlik Kongresi'nde küresel güvenliğin ve adaletin sağlanabilmesi için alternatif sistem önerilerini tartışacağız. Bu bağlamda konferansımız, yeni çağın fırsatlarını ve tehditlerini anlayıp sistemdeki eğilimleri tartışarak küresel güvenliğin geleceğine dair alternatif vizyonlar ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu nedenle, INTPOLSEC III. Uluslararası Güvenlik Kongresi, aşağıdaki kavram ve temalarda farklı disiplinlerden gelecek olan felsefi, teorik ve ampirik çalışma ve araştırmaları paylaşmayı hedeflemektedir:

- Güvenliğe yönelik yeni kuramsal yaklaşımlar
- Güvenliği Yeniden Düşünmek: Postmodernizm/ Post-Truth ve Güvenlik
- Büyük güç politikası ve küresel Güvenlik
- Geleceğin teknolojileri ve küresel güvenlik
- Sürdürülebilir bir güvenlik için küresel yönetim
- Güvenliğin yerel, küresel ve küre-yerel boyutları
- Değişen jeopolitik dinamikler ve küresel güvenlik
- Asimetrik tehditler ve asimetrik tehditlere karşı küresel ve bölgesel ittifaklar
- Bölgesel Güvenlik Yaklaşımları
- Dış Politika ve Güvenlik Mimarisi
- Uluslararası Örgütler ve Yeni Güvenlik Kodları
- Siber Güvenlik

INTPOLSEC

3rd International Security Congress

“SECURITY IN THE CHANGING GLOBAL POLITIC”

23-24 May 2024, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya, TÜRKİYE

As the second half of the 2000s is rapidly approaching, the cornerstones of the modern international system are facing numerous asymmetric security challenges caused by globalization, such as pandemics, natural disasters, climate change, economic crises, terrorism, and the spread of artificial intelligence technologies. In this context, global and local levels of security issues are in constant interaction. Thus, it becomes inevitable for scholars of security studies to go beyond analyzing current developments and make projections on security issues that closely concern the future of humanity. Moreover, it is also essential to put forth alternative models/solutions in the face of upcoming threats.

While we are going through a period in which the balance of power in the international system is shaken, geopolitical concerns come to the fore again, and the validity of international norms and international institutions are questioned, the 3rd International Security Congress will discuss the future of global security and alternative systems/models to global security and global justice. In this context, this conference aims to reveal the future of global security by understanding the opportunities and challenges of the new era and discussing new trends in the system. Therefore, the 3rd INTPOLSEC International Security Congress aims to share philosophical, theoretical, and empirical studies and research from different disciplines on the following concepts and themes:

- Technological trends and global security Geleceğin teknolojileri ve küresel güvenlik
- Global governance for sustainable security
- Rethinking Security: Post-modernism, post-truth & security
- Politics of great powers & global security
- Global and glocal dimensions of security
- Changing geopolitical dynamics and global security
- Asymmetric security threats and global and regional alliances to overcome these threats
- Regional security issues
- Cyber security

Kongre Onursal Başkanı/ Honored President of Congress

Prof.Dr. Cem Zorlu	Rector, Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
--------------------	--

Kongre Başkanı /President of Congress

Assoc. Prof. Dr. Bezen Balamir Coşkun	TED University/TÜRKİYE
---------------------------------------	------------------------

Düzenleme Kurulu / Organizing Committee

Prof. Dr. Muzaffer Ercan	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Murat Cemrek	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Fikret Birdişi	İnönü University/TÜRKİYE
Prof.Dr. Yaşar Sarı	İbn Haldun University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Bezen Balamir Coşkun	TED University/TÜRKİYE
Assoc. Dr. Şerife Özkan Nesimoğlu	Karatay University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Mustafa Cüneyt Özşahin	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Res. Assist. Dr. Ahmet Göksel Uluer	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Res. Assist.Fatih Tekin	İnönü University/TÜRKİYE
Res. Assist.İpek Coşkun	İnönü University/TÜRKİYE
Res. Assist Zehra Korkmaz Kökdere	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Res. Assist. Büşra Yılmaz	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE

Danışma Kurulu / Advisory Board

Prof. Dr. Arshi Khan	Aligarh Muslim University /INDIA
Prof. Dr. Mehmet Dalar	Bolu Abant İzzet Baysal University/TÜRKİYE
Prof.Dr. Abdulkadir Baharçiçek	İnönü University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Gökhan Tunçel	İnönü University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Ahmet Karadağ	İnönü University/TÜRKİYE
Prof.Dr. Akbota Zoholdasbekova	Eurasian National University/KAZAKHISTAN
Prof.Dr. Birol Mercan	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Prof.Dr. R. Kutay Karaca	İstanbul Aydın University/TÜRKİYE
Prof.Dr. Barış Özdal	Uludağ University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Parvas Azharul Huq	University of Rajshahi/BANGLADESH
Assoc.Prof. Dr. Katerina Dalacura	The London Economy of School /UK
Assoc. Prof. Dr. Ali Aslan	İbn Haldun University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Najiba Mustafayeva	İbn Haldun University/TÜRKİYE

Assoc. Prof. Dr. Deine Abdelkadir	University of Massachusetts Lowell/USA
Assoc. Prof. Dr. Abdulfattah Mohammad	Ministry of State for Foreign Affairs/QATAR
Assoc. Prof. Dr. Göktuğ Sönmez	Ahmet Yesevi University, KAZAKHISTAN
Assoc.Prof.Dr. Helin Sarı Ertem	Istanbul Medeniyet University /TÜRKİYE
Assoc.Prof.Dr.Ali Bilgin Varlık	İstanbul Arel University/TÜRKİYE
Assoc.Prof. Dr.Mansoureh Ebrahimi	University Technology/MALASIA
Assoc.Prof.Dr.Yusuf Sayın	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Assoc.Prof.Dr. Osman Ağır	İnönü Üniversitesi/TÜRKİYE
Assoc.Prof.Dr. Murat Sezik	İnönü Üniversitesi/TÜRKİYE
Assoc.Prof.Dr. Abdullah Torun	İnönü Üniversitesi/TÜRKİYE
Assoc. Prof.Dr. M.Murat Payam	Adıyaman University/TÜRKİYE
Asst.Prof.Dr. Hakan Kıyıcı	Polis Academy /TÜRKİYE
Asst.Prof.Dr. Ramzi Bendebka	International Islamic University Malesia/MALEZIA
Asst.Prof.Dr. Hüseyin Tamer Hava	Milli Savunma Üniversitesi, İzmir /TÜRKİYE
Dr.Araz Aslanlı	Tourism and Management Uni./ AZERBAIJAN
Dr.Konstantinos Zarras	University of Macedonia/GREECE
Dr. Muhammad Manzoor Elahi	Government College University Lahore PAKISTAN
Res. Asst.Zoltan Egeresi	National University of Public Service/HUNGARY
Asist.Prof.Dr. Ahmet Ateş	İğdır University/TÜRKİYE
Dr. Hüseyin Fazla	STRASAM/TÜRKİYE

Bilim Kurulu / Scientific Board

Prof. Dr. Bülent Açma	Anadolu University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Tayyar Arı	Uludağ University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Harun Arıkan	Çukurova University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Davud Ateş	Selçuk University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Hüseyin Altay	İnönü University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Abdulkadir Baharçipek	İnönü University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Selahattin Bakan	İnönü University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Kamer Kasım	Bolu Abant İzzet Baysal University/TÜRKİYE
Prof. Dr. M. Hakkı Çaşın	İstinye University /TÜRKİYE
Prof. Dr. A.Aslihan Çelenk	Adana A.Türkeş Bilim ve Tekn. Uni./TÜRKİYE
Prof. Dr. Elif Çolakoglu	Jandarma Sahil Güv. Enst/TÜRKİYE
Prof. Dr. Hasret Çomak	İstanbul Kent University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Birgül Demirtaş	Türk-Alman University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Cengiz Dinç	Osmangazi University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Nejat Doğan	Anadolu University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Akhtem Dzhelilov	Crimea Businnes Institue, Simferefol/CRIMEA
Prof. Dr. Mansoureh Ebrahimi	Akademi Tamadun Islam/ MALESIA
Prof. Dr. Ertan Efeğil	Sakarya University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Ayman Zain Hayajneh	Yarmouk University/JORDAN
Prof. Dr. Bilal Karabulut	Ankara Hacı Bayram Veli University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Birol Mercan	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Tarık Oğuzlu	Istanbul Aydın University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Barış Özdal	Uludağ University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Iqbalur Rehman	Aligarh Muslim University/INDIA
Prof. Dr. Mehmet Şahin	Ankara Hacı Bayram Veli University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Mihriban Şengül	İnönü University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Akbota Zholdasbekova	L. N. G. Eurasian National Uni./KAZAKHSTAN

Assoc. Prof. Dr. Anar Valiyev	ADA University/AZERBAIJAN
Assoc. Prof. Dr. Osman Ağır	İnönü University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Faisal Ahmed	FORE School of Management, INDIA
Assoc. Prof. Dr. Hamid E. Ali	The American University of Cairo/EGYPT
Assoc. Prof. Dr. Arif Bağbaşıoğlu	İzmir Demokrasi University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Orhan Battır	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Katerina Dolacura	London School of Economics, London/UK
Assoc. Prof. Dr. Zülfikar A. Kışman	Fırat University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Debasish Nandy	Kazi Nazrul University, W.Bengal/INDIA
Assoc. Prof. Dr. Buket Önal	Kocaeli University /TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Fatma Anıl Öztop	Kocaeli University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Yusuf Sayın	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Aşkın İnci Sökmen	İstanbul Arel University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Murat Sezik	İnönü University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Bülent Şener	Karadeniz Teknik University/TÜRKİYE
Assist. Prof. Dr. Z. A. Dmitrievich	Financial University /RUSSIA
Assist. Prof. Dr. Federico Donelli	University of Trieste, Trieste/ITALY
Assoc. Prof. Dr. Gökhan Sarı	Penta Group/TÜRKİYE
Assist. Prof. Dr. R. K. Sun Lau	North South University/BANGLADESH
Assist. Prof. Dr. Masom J. Masomy	Afghanistan Academy of Science/AFGHANISTAN
Assist. Prof. Dr. Konstantinos Zarras	University of Macedonia/GREECE
Dr. Altynbek Joldoshev	Kyrgyz-Turkish Manas University/KYRGYZSTAN
Dr. Raffaele Mauriello	University of Rome/ITALY
Gulnoza Ismailova	World Econ. and Diplomacy Uni./UZBEKISTAN
Victor Kipiani	GEOCASE, Tbilisi/ GEORGIA
Anar Valiyev	ADA University/AZERBAIJAN

BİLDİRİ ÖZETLERİ
ABSTRACT

İÇİNDEKİLER

Testing Major Research Programs of International Relations on Security Issues of Central Asia	4
The Post-Ukrainian-Russian War Security Policies in the Balkan Countries	4
From State-centric Security to Co-operative International and Humanitarian Security: The Role of the United Nations	5
Comparative Analysis of Syrian Peace Processes: Geneva vs. Astana Peace Talks	6
Challenged Transcultural Security in South Asia: Advocating the Idea of International Membership and Dual Citizenship through the case study of Babri Masjid.....	6
The Reflection of the Red Sea Crisis on the Houthis' Political Future	7
Analysis of Intra-Gulf Security Relations in the Context of Local, Regional and Global Transformations	8
Dış Politikada Potansiyel Silah Olarak Kritik Mineraller	8
Doğal Afetler Sonucu Ortaya Çıkan Zehirli Endüstriyel Kimyasal Maddelerin KBRN Ajanı Olarak Değerlendirilmesi.....	9
İnsani Güvenlik Çerçevesinde Çevre Güven(siz)liği Kavramı	9
Sınıraşan Suların Politik Bir Silah Olarak Kullanılması: Hidro-Hegemonya	10
Turkish Foreign Policy in the Second Nagorno-Karabakh War: Taking Stock of the Internal Factors	11
A Search for Lasting Peace: How to Make Use of International Law in South Caucasus?	11
Political Relations and Economic Growth: A Panel Data Analysis of Turkey's Ties with the South Caucasus ...	12
Küresel Güvenlikte Yapısal Dönüşüm ve Büyük Güçler: NATO Örneği.....	12
Reelpolitik ve Paradoks Kıskaçında: Žižek ve “Daha Güçlü Nato”.....	13
Savaş Hukuku Bağlamında Askerî Tam Otonom Silahlara İlişkin Olası Orantılılık ve Ayrım Gözetme Sorunları ve Ahlak Kodlaması Çözümü Tartışmaları	14
Çağdaş Dünyada Güvenlik ve Suç İstihbaratı	15
İtalya’da Yükselen Sağ Etkisinde Göç- Güvenlik İlişkisi: Arama Kurtarma Gemilerinin Kriminalizasyonu	16
Analysis Of National Security Advisory System In True Communication of National Security Issues	17
İklim Değişikliği Sürecinde Enerji Güvenliği Ve Enerji Diplomasisini Yeniden Düşünmek.....	18
Yerel Yönetimlerin Uluslararası İlişkiler Faaliyetlerini Güvenlik Perspektifinden İncelemek.....	18
Kent Güvenliğinin Sağlanmasında Yerel Yönetim- Sivil Toplum İşbirliğinin Önemi: Malatya Örneği	19
Uluslararası Bir Risk unsuru Olarak Gıda Güvenliğine Yönelik Türkiye’de Uygulanan Bürokratik Tedbirler ...	19
Epistemeological Classification of Security Studies and Critique of Ontological Security	20
Theorizing Türkiye’s Relations with Neighbors in a Changing World Order	20
Compounded Dimensions of International Security and Strategic Intelligence	21
Examining the Impact of the Crocus City Hall Terrorist Attack on Russia's Relations with Central Asian States and Regional Security Dynamics	21
İslam’ın Uluslararası İlişkiler ve Dış Politika Kuramı.....	22
Türkiye’nin Güvenlik Paranoyasının Dönüşümünün Tarihsel Süreci Üzerine Bir Değerlendirme	22
Afrika’da Faaliyet Gösteren Terör Örgütlerinin İncelenmesi	23
Türk Amerikan İlişkileri: Savunma Sanayi Ürünlerinin Tedarikinde Yasama Onayının Karşılaştırmalı Analizi	24
The Blue Amazon: Brazilian Security Policy and The South Atlantic	25
The Nexus Between Environmental Degradation And Terrorism	25

İran Nükleer Krizi Çerçevesinde Çin Halk Cumhuriyeti'nin Uluslararası İlişkilerdeki Konumunun Post-Yapısalcı Okuması	26
Çin Halk Cumhuriyeti'nin Uluslararası Enerji Politikalarının Küresel Enerji Güvenliğine Etkisi	27
Hint-Pasifik Güvenliğinin Değişen Dinamikleri ve Hindistan'ın QUAD Paradoksu	27
İran Nükleer Faaliyetlerini Bölgede Caydırıcı Bir Unsurlar Olarak Mı Kullanıyor?	28
Anomaly Detection with Graph Transformer Networks in Windows Event Logs.....	29
Non-Traditional Security Threat in the North African Region	30
Consequences of the Ukraine War on Global Security from the Geopolitics of Energy Perspective	30
State Nationalism As A Source Of Societal (In) Security In Multi-Ethnic Societies.....	31
Maritime Security Challenges to Gwadar Seaport	32
Impact of the New South Caucasus Regional Security Complex on Iran's Foreign Policy	32
Uluslararası Hukukun Zorlu Sınavı: Siber Uzay ve Uluslararası Hukuk Arasındaki İlişki	33
Bilgi Savaşını Kapsamında Siber Harekât: Kavramsal Çerçeve.....	33
21. Yüzyıl Küresel Güvenlik Sahasında Devletlerin Yeni Tehdit Algılaması: Dijital Casusluk ve Önemi	34
Yapay Zeka ve Terörizm: Önleyici mi Tetikleyici mi? Yapay Zeka'nın Terörizmi Araçsallaştırılması ve Önlemesi Üzerine Bir Tartışma.....	35
Bilgi Güvenliği ve Siber Güvenlik: Veri Yönetimi ve Uygulamalar	36
Küresel Güvenlikte İnternetin Şekli: Fiber Ve Uydu İnterneti.....	37
Ontolojik Güvenlik Çalışmalarının Bibliyometrik Analizi	37
Siyasetsizleştirme ve Güvenikleştirme: Kamusal Alanın Dönüşümünde Otoriter Devletçilik Etkisi	38
Güvenliğin Belirsizleşmesi: Her şey Güvenlik Konusu ise Hiçbir şey Güvenlik Konusu Değildir	39
Ulusal Güvenlik Bağlamında Tek Taraflılık Politikası	40
Feminist Kurumsalcı Yaklaşım Çerçevesinde Yeni Güvenlik Anlayışı.....	41
Amerika Birleşik Devletleri ile Almanya Güvenlik Politikalarının Değerlendirilmesi: İki Almanya'nın Yeniden Birleşmesi (Deutsche Wiedervereinigung) Süreci Örneği	41
Türkiye'nin PKK Terörüyle Mücadelesi Kapsamında Kalkınma Yolu Projesi'nin Olası Etkileri.....	42
Türkiye'nin Terörle Mücadele Stratejileri: Zeytin Dalı Operasyonu Üzerine Bir Analiz	43
Duygusal Boyutuyla Güvenlik: Türkiye-Azerbaycan Ortak Güvenlik İnşasında Biz Duygusu ve Gururun Rolü	44
Türkiye'nin Çevresindeki Değişen Güvenlik Konsepti ve Terör Tehdidi.....	45
Rusya'nın Ukrayna'ya Saldırısı Sonrasında Avrupa Güvenliği.....	46
İkinci Yıl Dönümünde Rusya Ukrayna Savaşı: Rusya'nın Ukrayna İşgalinin Küresel Güvenlik Açısından Etkileri	47
An Analysis of Terrorism as a Transformative Factor in Security Studies	47
Değişen Dünyada İklim Değişikliği, Çatışma ve Güvenliği Yeniden Düşünmek	Hata! Yer işareti tanımlanmamış.

KONGRE PROGRAMI

Testing Major Research Programs of International Relations on Security Issues of Central Asia

Yaşar Sarı*

Studying security issues in international relations is paramount for understanding state behavior and cooperation dynamics. Central Asia, with its unique geopolitical position and complex security challenges, serves as an intriguing case study to test the applicability of major theoretical frameworks in international relations—realism, liberalism, and constructivism. This paper aims to evaluate how these theories explain security dilemmas in the region, assess their theoretical relevance, and analyze state-specific security policies. Through a comparative analysis of primary and secondary sources, complemented by case studies of significant events, such as border tensions and counterterrorism efforts, this study seeks to provide insights into the intricate security landscape of Central Asia. While acknowledging the limitations of individual theories, this research advocates for a combined approach to better understand the multifaceted nature of security dynamics in this critical region. This study adopts a comparative analytical approach, drawing on primary and secondary sources to assess security issues in Central Asia through the lens of realism, liberalism, and constructivism. Case studies of specific events, such as border tensions, energy disputes, and counterterrorism efforts, will be analyzed to illustrate the applicability of each theoretical framework. The research will also incorporate qualitative data analysis techniques to identify patterns and trends in state-specific security policies. The findings of this study will contribute to a deeper understanding of security challenges in Central Asia and the theoretical frameworks used to analyze them. By examining the power dynamics, political regimes, perceptions, identities, and economic capacities of Central Asian states, this research aims to shed light on their security dilemmas within the regional and international context. The comparative analysis of security issues will highlight the strengths and limitations of each theoretical perspective, offering insights into the complex interplay of factors shaping security dynamics in the region. In conclusion, this paper underscores the importance of testing major schools of international relations on security issues in Central Asia. By examining the applicability of realism, liberalism, and constructivism to the region's security challenges, this study seeks to advance our understanding of the multifaceted nature of security dynamics in Central Asia. While no single theory can fully capture the complexity of the region's security landscape, a combined approach allows for a more nuanced analysis. It contributes to informed policymaking and conflict resolution efforts in this vital region.

Keywords: Central Asia, Regional Security, Securitization, Security Dynamics, IR Research Programs

The Post-Ukrainian-Russian War Security Policies in the Balkan Countries

Chountagi Bekir**

The commencement of the Ukraine-Russia War was a significant milestone in the comprehension and strategies about security in the Balkan region. The aforementioned conflict prompted the nations within the region to reassess their current security plans, implement measures to enhance their defence capabilities, and foster stronger international alliances. The objective of this study is to conduct an analysis of the alterations in the security policies of the Balkan nations subsequent to the Ukraine-Russia War, with a particular focus on shaping the security dynamics within the region. Firstly, it is important to highlight that Balkan nations have actively pursued enhanced collaboration with NATO and the European Union (EU). The aforementioned procedure holds significant importance in enhancing their defensive capabilities and guaranteeing stability within the region. The expeditious advancement of integration processes with the European Union (EU) and NATO assumes a significant function in furnishing economic and military assistance to the nations within the region, as well as in the modernization of

* Prof. Dr., İbn Haldun Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü, yasar.sari@ihu.edu.tr

** İbn Haldun Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü, chountagi.bekir@ihu.edu.tr

their security infrastructure. Secondly, energy security strategies became prominent. The conflict in Ukraine exposed the vulnerabilities of Balkan nations' energy resource accessibility and their reliance on Russia. Within this framework, measures have been implemented to enhance energy infrastructures, allocate resources towards renewable energy sources, and augment energy variety. Third, the governments in the region have placed a fresh emphasis on prioritising cyber security and readiness against hybrid threats. The conflict has showcased the efficacy of cyber attacks and hybrid warfare strategies, leading Balkan nations to enhance their cyber defence capabilities and bolster their resilience against such risks. Furthermore, the augmentation of defence expenditure and the modernization of military capabilities represent a significant facet of endeavours aimed at safeguarding regional security. The Balkan countries have responded to escalating security concerns by augmenting their defence expenditures and allocating resources towards the adoption of contemporary defence technologies. The emergence of enhanced regional cooperation and solidarity can be attributed to the consequences of the Ukraine-Russia conflict in the Balkans. The countries within the region have enhanced their cooperation in various domains, including the mitigation of cross-border threats, the exchange of intelligence, and the implementation of cooperative military initiatives. In summary, the security policies in the Balkans have experienced substantial transformations at both the regional and international levels subsequent to the Ukraine-Russia War. These modifications demonstrate the resolve of the nations in the area to establish a more fortified atmosphere, guarantee energy stability, anticipate cyber risks, and enhance regional collaboration. The importance of international community assistance and cooperation in the Balkans is underscored by the region.

Keywords: Ukraine-Russia War, Balkan security policies, Energy security, Cyber security, Hybrid threats, Regional co-operation

From State-centric Security to Co-operative International and Humanitarian Security: The Role of the United Nations

Iqbalur Rehman*

Since the time of Thucydides (Greek-city-states) and the evolution of the Westphalian (1648) State-system in European, the Realist paradigm guided the statecraft. This paradigm considers the state as the thing to be secured. It focuses on security relations among states (the unitary actor) and on the state's endeavor against external threats. This view assumes that if the state is secure, then the rest of the things within the state will also be secured. And this security is to be sought through military might and is defined by most of the scholars as preventing nations/states from threats, attacks, or aggression. The two great wars of 20th century failed the Westphalian state system to prevent war. Neo-liberal institutionalism presents the most convincing challenge to the realist paradigm. It considers security as a goal that can be best achieved through interdependence/cooperation, institutions/regimes. The United Nations, though created by states, was the product of the idea of Neo-liberal institutionalism. Through its involvement in matters of concerns beyond its mandate (Inter-State war) the United Nations has altered the traditional view of security. In this essay I will critically evaluate the weaknesses in the state-centric approach to security exploring the need to move security away from its realist origin. I will move on to the main body of the essay where I explore and examine the role the United Nations how it has helped through its involvement in expanding the meaning of the security which adequately addresses real-world events and issues being faced by international community.

Keywords: Security studies, State-centric security, Humanitarian security

* Prof. Dr., AMU Aligarh UP, India

Comparative Analysis of Syrian Peace Processes: Geneva vs. Astana Peace Talks

Seyit Ali Avcu*

The anti-government protests that originated during the "Arab Spring" in March 2011 escalated into widespread unrest across Syria, eventually evolving into a full-fledged armed conflict by the summer of the same year. The involvement of the Islamic State (IS) and Russia further complicated the conflict. Efforts to address the Syrian crisis and bring stability to the Middle East commenced in late 2011 with two initiatives by the Arab League but yielded limited success. Subsequent negotiations took place in Geneva, spanning four rounds with various stakeholders. Unfortunately, these attempts failed to produce a consensus. The turning point came when, during a summit aimed at resolving the Syrian crisis, the foreign ministers of Russia, Turkey, and Iran declared that negotiations between the Syrian government and opposition would relocate to Astana, the capital of Kazakhstan, in January 2017. Kazakhstan offered Astana as a neutral ground for peace talks on Syria. Over twenty rounds of negotiations were conducted in Astana, playing a pivotal role in addressing the Syrian crisis. Surprisingly, in June 2023, Kazakhstan announced the conclusion of the Astana Talks. Unlike previous endeavors, the Astana negotiations proved more successful, resulting in a reduction in violence in Syria, the delineation of de-escalation zones, and the gradual liberation of territories in the east from terrorist groups. This paper contends that the success of the Astana negotiations can be attributed to the direct engagement of warring parties at the same table, the adoption of incremental measures focused on halting violence rather than an immediate political solution, and the establishment of guarantors to oversee the process.

Keywords: Syrian Peace Processes, Geneva Peace Talks, Astana Peace Talks, Conflict Resolution.

Challenged Transcultural Security in South Asia: Advocating the Idea of International Membership and Dual Citizenship through the case study of Babri Masjid

Houma Siddiqi**

Despite centuries of shared history and common memories, tensions between Hindus and Muslims continue to define the security landscape of South Asia. This is one problem that even the eventual partition of the South Asian subcontinent in 1947 and the post cold liberal order has failed to amicably resolve. The inherent tension between these two distinct groups explains many traditional and non-traditional security issues between Pakistan (a Muslim dominated state) and India (a Hindu dominated state). Among them are cultural security issues like the demolition of the Babri Masjid whose relational dimensions transcended borders not only creating tension in the region but also resulting in loss of precious life in more than one South Asian state. Babri Masjid was a cultural heritage and a sacred religious site for the Muslim minority of India. Attempts to claim the site by the Hindus started during the colonial rule and continued post-independence. However, it was problematic that the secular, democratic, and sovereign India also failed to resolve the cultural security issue of its Muslim minority amicably. Using Roger Brubaker complex triadic relational framework and process tracing as methodology this research carried out a systematic sequential analysis to unfold the causal and relational factors that contributed towards heightening tension and factors limiting amicable solution of the issue. The ruthless destruction of a sacred religious site of the Muslim also highlighted the weak role of the neighbour Pakistan in ensuring transcultural security of Indian Muslims which are considered co-ethnics in Pakistan. This research finds that Pakistan relied on public protest and bilateral diplomacy which never works in the context of South Asia and get easily framed as interference in

* Doç. Dr., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, avcuseyit@hotmail.com

** Assistant Professor, FCS- National Defence University, Islamabad, Pakistan, houmasiddiqi@ndu.edu.pk

internal affairs of the state. The research concludes that since nationalistic sentiments are entrenched in the history of South Asia and bilateralism fails to resolve the animosity it is best if the South Asian states commit themselves to international statutes and multilateral forums like the Rome statutes. International membership helps in monitoring and accountability by neutral actors. It also introduces the idea of dual citizenship; one towards the state and domestic communities and other towards the wider regional and international community. This arrangement is also expected to facilitate transcultural security in the region.

Keywords: South Asia, Transcultural Security, Irredenta, Pakistan, India.

The Reflection of the Red Sea Crisis on the Houthis' Political Future

Asem Al Tamimi*

Since the Houthis seized the cargo ship "Galaxy Leader" and towed it to the Yemeni port of Hodeida, it was considered an official declaration from the Houthi movement to impose a ban on the navigation of Israeli ships in the Red Sea. Rapidly, some of the vessels were targeted because they violated Houthi instructions. As a result, major shipping lines changed their route to the Cape of Good Hope, which is longer and more expensive. Therefore, Israeli interests and economy were affected by military activity in the Red Sea and the port of Eilat almost stopped receiving ships coming through the Red Sea. Also, the global markets were impacted by this activity through the rise in import costs. The United States formed a coalition known as "Operation Prosperity Guardian" to limit Houthi military activity with the support of Britain, the European Union, and Australia. The United States and Britain began carrying out successive air strikes on military targets belonging to the Houthi movement in various areas of their control in Yemen. The coalition intercepted a number of those missiles and drones that the Houthis launched towards naval targets. However, indications illustrate the coalition hasn't yet succeeded in eradicating the military activity of the Houthis using ballistic missiles, in the Red Sea and the Gulf of Aden, to attack moving naval targets. The American military commanders admitted that the Houthis were the first entity in history that use Anti-ship Ballistic missiles to fire against shipping. The emerging conflict in the southern Red Sea represents a model of asymmetric military confrontation, given the significant differences in military means and capabilities. The conflict occurs between armies that enjoy tremendous technological superiority, versus a militia that is classified as a sub-state and uses less technologically efficient means. However, they are becoming a difference on the battlefield, where imprecise missiles are used against moving targets. This is due to two main reasons. The first is that the historically geopolitical importance of the Strait is no longer the only threat to shipping routes in the event of war. Rather, drones and missiles launched from the strategic depth of the region have crossed hundreds of kilometers and can hit targets and cause the cutting of shipping vessels. The other reason is that launch pads cannot be easily identified because they are speedily hidden from reconnaissance aircraft, which creates difficulty in targeting them. To end the Houthi attacks requires the American-led coalition to launch a ground campaign on the Yemeni mainland. This could be a more treacherous and complex action that will upset the balance in the region and ignite a major war with indefinite consequences. The literature and the data at the present cases showed in the context of this research that the Houthis' asymmetric threats to ships, and the failure of the American-led coalition to end them, find the Houthis an irreplaceable opportunity to gain legitimacy and international recognition as the strongest Yemeni representative with whom one can negotiate and start diplomatic relations in the future.

Anahtar Kelimeler: Houthis, Coalition, Red Sea Crisis

* MA student, İstanbul Aydın Üniversitesi, asemyaseenahmedaltam@stu.aydin.edu.tr

Analysis of Intra-Gulf Security Relations in the Context of Local, Regional and Global Transformations

Ahmet Üçağaç*

This study aims to explain the recent process of détente and normalization in the Gulf and to reveal the local, regional and global factors that made it possible. After the United States America's (the US) invasion of Iraq in 2003, the Gulf region transformed from a tripolar to a bipolar structure. With the invasion of Iraq, the tripartite balance was disrupted and replaced by a fierce rivalry between Iran and Saudi Arabia, shaped by the security dilemma. This competition continued with increasing intensity from 2003 to 2021. However, in the last few years, the fierce rivalry between these actors began to give way to détente, and relations started to normalize with the impact of some developments at the local, regional and global levels. In other words, changes at all three levels, in both ideational and material means, made détente and normalization between the parties possible. Against the background of these transformations, the research seeks to answer the question of "why and how the fierce rivalry in the Gulf regional security system, which increased after 2003, has recently given way to détente and normalization". In this context, while the Regional Security Complex Theory will guide this analysis as a theoretical framework, the process tracing method will be employed to understand the political, economic and social aspects of the security interactions in the Gulf after the 2003 Iraq invasion.

Keywords: Key words: Regional Security Complex, the Gulf, Iran, Saudi Arabia, Normalization

Dış Politikada Potansiyel Silah Olarak Kritik Mineraller

Anıl Çağlar Erkan**

Enerji güvenliği 1970'li yılların sonlarından bu yana tüm devletler için kritik bir konu olmaya devam etmektedir. Bu doğrultuda özellikle son 25 yıldan bu yana yaşanan hadiseler küresel enerji güvenliği üzerinde geri dönülemez hasarlara neden olmaya başlamıştır. Bunun en önemli nedenlerinden birisi bu denli önemli bir güvenlik sorunun çözümü için etkili çözümler üretilmemesidir. Ancak son günlerde çözümler bağlamında kritik gelişmeler söz konusudur. Dünya genelinde bir enerji dönüşüm sürecine girilmesini bu kapsamda ele almak mümkündür. Yaşanan bu dönüşüm halihazırda en rasyonel seçenek gibi görünmektedir. Öyle ki fosil temelli stratejik enerji kaynaklarının neden olduğu enerji güvenliği sorunlarının son dönemde dünya genelinde kalıcı hasarlara yol açmaya başlamasıyla birlikte bir paradigma değişikliği ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Bu doğrultuda küresel ölçekte yeni enerji paradigması yenilenebilir enerji kaynakları çerçevesinde inşa edilmeye başlanmıştır. Ama yine de bir takım hususların tartışma konusu olmaya devam ettiği göz ardı edilmemelidir. Zira en önemli tartışma konularından birisi yenilenebilir enerjiye geçişin enerji güvenliği sorunları için kalıcı bir çözüm olup olmayacağıdır. Çünkü küresel enerji düzeninin yeniden inşa edilmesine rağmen gelecekte kronik hale gelen bir takım enerji güvenliği sorunlarının farklı şekillerde tehdit olmaya devam etmesi gibi bir olasılık vardır. Bu doğrultuda en önemli olası tehditlerden birisi dış politikada silah haline gelen fosil temelli stratejik enerji kaynaklarının yerini başka materyallerin almasıdır. Örneğin kritik mineralleri bu kapsamda ele almak mümkündür. Bu yöndeki bir olasılık bir çok uzman tarafından dile getirilmektedir. Ancak bu konuda şu ana kadar sistematik model temelinde yapılmış herhangi bir analiz bulunmamaktadır. Tüm bunlar ışığında çalışmanın temel amacı kritik minerallerin dış politika silahı haline gelmesi gibi bir olasılığın tarafımca geliştirilen sistematik bir model ışığında analiz edilmesidir. Bu doğrultuda çalışmada kritik minerallerin olası bir dış politika haline dönüşmesi potansiyeli sistematik bir model kapsamında analiz edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kritik Mineral Silahı Modeli, Enerji Güvenliği, Kritik Mineraller, Nadir Toprak Elementleri, Enerji Dönüşümü.

* Arş. Gör. Dr., Sakarya Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü, aucagac@sakarya.edu.tr

** Dr. Öğretim Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, anilcaglarerkan@gmail.com

Doğal Afetler Sonucu Ortaya Çıkan Zehirli Endüstriyel Kimyasal Maddelerin KBRN Ajanı Olarak Değerlendirilmesi

Mehmet ALBOGA*

Mehmet Eyyuphan YAKINCI**

Bu çalışma kapsamında, doğal afetlerin tetiklediği endüstriyel kimyasal sızıntılarının ve kazalarının, Kimyasal, Biyolojik, Radyolojik, Nükleer (KBRN) tehditleri bağlamında incelenmesine odaklanmıştır. Genel anlamda, doğal afetlerin ardından sanayi tesislerinden kaynaklanan zehirli kimyasal maddelerin serbest kalmasıyla ilişkili riskler, bu maddelerin insan sağlığı ve çevre üzerindeki potansiyel zararlı etkileri ve KBRN savunma stratejilerine entegrasyonu analiz edilmiştir. Ayrıca, araştırmada, doğal afetler sonucunda aktif olabilecek endüstriyel kimyasal maddelerin KBRN tehditleri olarak sınıflandırılmasını gerektiren spesifik kriterlerin geliştirilmesine yönelik bir çerçeve ortaya koymaktadır. Bu çerçeve, endüstriyel kazaların yol açtığı kimyasal sızıntıların ve emisyonların, geniş çaplı insan ve çevresel maruziyetlere neden olma potansiyelini değerlendirilmektedir. Ayrıca, bu tür olayların önlenmesi ve müdahale edilmesi için stratejik yaklaşımların geliştirilmesine odaklanılmıştır. Sonuç olarak, araştırmanın bulguları, doğal afetler sonucunda ortaya çıkan zehirli endüstriyel kimyasal maddelerin, KBRN tehdit matrisine nasıl entegre edilebileceğini ve bu tür olaylara müdahalede kullanılabilecek yenilikçi yöntemleri ortaya koymaktadır. Ayrıca, afet yönetimi ve acil durum müdahale planlarının, bu tür kimyasal tehditlere karşı daha etkin bir şekilde nasıl hazırlanabileceği ve uygulanabileceği üzerine stratejik öneriler sunmaktadır. Son olarak, çalışma, endüstriyel tesislerin doğal afetlere karşı dayanıklılığının artırılması, afet risklerinin azaltılması ve acil durum müdahale kapasitesinin güçlendirilmesi için politika yapıcılar, endüstriyel işletmeler ve afet yönetimi uzmanlarına yönelik kapsamlı önerilerde bulunmaktadır. Bu öneriler, afet hazırlık planlarının güncellenmesi, risk değerlendirme yöntemlerinin iyileştirilmesi ve kamuoyunun bilgilendirilmesi ve eğitimi gibi çeşitli önlemleri de içermektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğal Afetler, Endüstriyel Kimyasal Sızıntılar, KBRN Tehditleri

İnsani Güvenlik Çerçevesinde Çevre Güven(siz)liği Kavramı

Çağrı Emin Demirbaş***

İnsani güvenlik kavramı 1990'lı yıllar itibariyle liberal insan hakları perspektifiyle inşa edilmiş bir kavramdır ve günümüze kadar olan süreçte özellikle yaşam hakkının korunmasını odağına alan yaklaşımlar ihtiva etmiştir. Bu bağlamda insan güvenliği, her şeyden önce can güvenliği olarak anlaşılmış ve konu yoğun olarak savaş ve kuvvet kullanımı çerçevesinde tartışılmıştır. Diğer taraftan insani güvenlik kavramı, 2003 yılında Sadaka Ogato ve Amartya Sen başkanlığında BM bünyesinde kurulmuş olan İnsani Güvenlik Komisyonu'nun "Şimdi İnsani Güvenlik" isimli raporuna göre "yaşamın özünü oluşturan temel özgürlüklerin korunması" anlamı taşıırken bu da aynı zamanda "insanların ciddi ve yaygın tehdit ve durumlardan korunması" ve "insanların birlikte hayatta kaldıkları, geçindikleri ve insan onuruna uygun yaşadıkları politik, sosyal, ekonomik, çevresel, askeri ve kültürel sistemler yaratılması" biçiminde tanımlanmıştır. Bir diğer ifadeyle insani güvenlik kavramı yalnızca yaşam hakkının korunması olarak değil, sosyal, ekonomik, kültürel ve kolektif hak gruplarını da içerir biçimde geniş bir içerikle tasarlanmıştır. Bu çalışma bu boyutlardan çevre güvenliği kavramına odaklanmaktadır. Uzun bir dönemdir yaklaşan çevre felaketine ilişkin veriler ortaya konulmakta ve insanlığın mevcut ekonomik üretim ve tüketim döngüsünü aynı araçlarla sürdürmesi halinde yakın gelecekte içinde yaşadığı doğayla birlikte büyük bir yok oluşa sürükleneceği tespiti yapılmaktadır. Örneğin John Bellamy Foster, Brett Clark and Richard York, Ekolojik Yarıç:

* Y.Lisans Öğrencisi, İskenderun Teknik Üniversitesi, mehmet.alboga@afad.gov.tr, 0009-0008-3356-3092,

** rof.Dr. , İskenderun Teknik Üniversitesi, meyyuphan.yakinci@iste.edu.tr, 0000-0002-3244-6432,

*** Dr. Öğretim Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, cagriemindemirbas@hotmail.com

Kapitalizm'in Gezegene Karşı Savaşı (The Ecological Rift: Capitalism's War on the Earth) isimli çalışmalarında önde gelen iklim bilimcilerin çalışmalarından hareketle gezegenin hayatta kalabilmesi için hayati önemde olan dokuz ekolojik sınırdan üçünün hali hazırda aşıldığına vurgu yapmaktadırlar. Bu dokuz gezegensel sınır, iklim değişikliği, okyanus asitlenmesi, stratosferik ozon tabakasının incelmeye, azot ve fosfor döngüleri, küresel tatlı su kullanımı, arazi kullanımındaki değişim, biyoçeşitlilik kaybı, atmosferik aerosol yüklemesi ve kimyasal kirlilikten oluşmaktadır. Foster, Clark ve York'a göre insanlık halihazırda iklim değişikliği, azot ve fosfor döngüleri ve biyoçeşitlilik hususlarındaki sınırları aşmış durumdadır ve tüm bunlar gezegenimizde onarılamaz bir ekolojik yarığa yol açmaktadır. Yaklaşan çevre felaketine yönelik kaygılar bu kadar büyük olmakla birlikte uluslararası güvenlik tartışmaları hala geleneksel güvenlik yaklaşımlarına odaklanmakta ve insani güvenlik kavramsallaştırmaları ise büyük ölçüde savaş ve insan ölümlerini gündemine almaktadır. İnsani güvenlik kavramı yaygın olarak tartışıldığı 2000'li yıllardan bu yana, 11 Eylül ve akabinde gerçekleşen askeri müdahaleler, Arap Baharı'nın yarattığı iç savaşlar, Rusya Federasyonu'nun NATO'nun genişleme stratejisine karşı Ukrayna'ya yönelik askeri müdahaleleri, İsrail'in Filistin işgali gibi birçok gelişme ile birlikte yerini geleneksel güvenlik yaklaşımlarına bırakmıştır. 2023 yılında 28. Düzenlenen BM İklim Değişikliği Konferansı, öncekiler gibi yaklaşan çevresel felaketi belgeleyen fakat devletleri bu konuda ciddi önlemler almaya ikna etmekten uzak bir görünüm arz etmiştir. Diğer taraftan çevre felaketine ilişkin bilimsel veriler radikal önlemlerin ivedilikle alınması gerektiğine işaret etmektedir. Bu çalışmada insani güvenlik kavramının, geleneksel güvenlik yaklaşımlarından farklı olarak, devleti ve devletler sistemini değil, insanı ve insanlık toplumunu merkezine alan ve bu bağlamda da acil çözüme ulaştırılması gereken çevre felaketine ilişkin önemli perspektifler sunan kapsamlı bir kavramsallaştırma olduğu vurgulanmaktadır. Çalışmanın temel argümanı çevre felaketine yönelik geleneksel güvenlik yaklaşımlarından hareketle geliştirilen çözüm önerilerinin yeterli olmadığı, konunun tüm sistemik unsurları eleştirel olarak tartışmaya açan insani güvenlik kavramı çerçevesinde değerlendirilmesinin gerekli olduğudur.

Anahtar Kelimeler: İnsani güvenlik; Çevre güvenliği; iklim felaketi

Sınıraşan Suların Politik Bir Silah Olarak Kullanılması: Hidro-Hegemonya

Fatih Kılıç*

Küresel ısınma ve artan üretim hacmi nedeniyle dünyada kullanılabilir su kaynaklarına olan ihtiyaç sürekli artmaktadır. Dengeli dağılımda olmamaları nedeniyle halihazırda kıt olan bu kaynaklara erişim konusunda ülkeler arasında kıyasıya bir rekabet yaşanmaktadır. Dahası küresel ısınma ve artan üretim hacmi nedeniyle dünyada kullanılabilir su kaynakları bu rekabeti şiddetlendirmektedir. Küresel nüfusun yarısından fazlasının akiferlerin yanı sıra tatlı su akışının yaklaşık %60'ını oluşturan sınıraşan nehir ve göl havzalarında yaşıyor olması, su güvenliğine yönelik artan riskler arasında ön sıralarda yer almaktadır. Henüz dünya üzerinde küresel anlamda bir su kıtlığı olmamasına rağmen, kronik su kıtlığı çeken bölge sayısı, günden güne artmaktadır. Dünyada her gün 2 milyon ton atık suyun yeraltı sularına karışmakta ve her sekiz saniyede bir çocuğun su kaynaklı hastalıklardan ölmekte olduğu ifade edilmektedir. Yine dünya üzerinde her dört kişiden üçü su güvenliği olmayan ülkelerde yaşamak zorunda kaldıkları ve küresel çaptaki hastalıkların ve ölümlerin %80'inin suyla ilgili hastalıklardan kaynaklandığı bildirilmektedir. Sınıraşan nehirler üzerinden akan suya hayati derecede bağımlı kıyıdaş ülkeler arasındaki gerilimli ilişkilerin sıcak bir çatışmaya evrilme olasılığı ise sadece bölgesel değil aynı zamanda küresel bir güvenlik meselesi oluşturmaktadır. Özellikle güçlü kıyıdaş/ lar'ın havza üzerinde Hidro-Hegemonya (HH) tesisi için başlattıkları girişimler, bu güvenlik meselesinin merkezinde bulunmaktadır. Bu çalışma, sınıraşan nehirler üzerinde kıyıdaş ülkeler arasında suyun politik bir silah olarak kullanılması konusunu Hidro-Hegemonya Teorisi (HHT) temelinde karşılaştırmalı analiz yöntemini kullanarak incelemektedir. İlk olarak Londra Su Araştırma Grubu akademisyenleri tarafından 2006'da kullanılmaya başlanan HHT, literatüre hegemonya ve güç asimetrisinin sınıraşan su politikalarını nasıl etkileyebileceğini incelemek için tasarlanmış analitik bir çerçeve sunmaktadır. Sınıraşan su kaynaklarının yönetimi ve tahsisinde gücün rolünü ön plana çıkarmaya odaklanan HHT, havza çapındaki kıyıdaşın hegemonyasını tesis etmek/sürdürmek veya mevcut hegemonya karşı koymak için farklı güç biçimlerinin birlikte nasıl kullandığını daha iyi anlamak adına önemli katkı sağlamaktadır. HHT'de analizler, teorinin ortaya attığı HH uygulama kriterleri (güç asimetrisi, su rekabeti ve su kontrolü) kullanılarak yapılmaktadır.

* Dr., Bağımsız Araştırmacı, fkilic40@hotmail.com

HH uygulama kriterleri üç ana başlık altında toplanmaktadır. Bunlardan ilki olan kıyıdaş konumu, ekonomik, askeri ve yapısal güç kapasitesinin dahil olduğu maddi güç, pazarlık ve düşüncel güç kapasitelerinin incelendiği güç asimetrisidir. İkinci kriter, sınıraşan su akışı üzerinde kıyıdaşlar arasında yaşanan su rekabetini detaylandırmaktadır. Üçüncü ve son HH uygulama kriteri ise su akışı üzerinde hegemonun bir dizi strateji ve gizli taktikle sağlamaya çalıştığı su kontrol çabalarını açıklamaktadır. Analizlerinde gücü merkeze alan HHT'de bir nehir havzasındaki güç asimetrisinin kaynağı üç ana sütuna dayanmaktadır. Bunlar kıyıdaş konumu, güç ve hegemonun havza üzerindeki hidro yetenekleri yani işletme potansiyelidir. Bu sütunlardan gücü analizlerinin merkezine alan HHT, geçmiş ve şimdiki hidro-politiği analiz ederek sınıraşan su kaynaklarının yönetimi ve tahsisinde gücün rolünü ön plana çıkarmaya çalışan bir teoridir. Sonuç olarak bu çalışma, bölgesel ve küresel hedefleri doğrultusunda sınıraşan sular üzerinde hegemonya mücadelesi sürdüren ülkelerin güç kapasitelerini nasıl ve ne ölçüde kullandıklarını tespit ederek Uluslararası İlişkiler (Uİ) disiplinine öznel katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sınıraşan Sular, Uluslararası İlişkiler, Hegemonya, Hidro-Hegemonya

Turkish Foreign Policy in the Second Nagorno-Karabakh War: Taking Stock of the Internal Factors

M. Cüneyt Özşahin*

Zehra Korkmaz Kökdere**

This study will explore Türkiye's role in the 2020 Nagorno-Karabakh War (Second Nagorno-Karabakh War) in which the Ankara government has been effectively involved. According to conventional wisdom, Türkiye's South Caucasus policy has primarily been shaped within the framework of the Türkiye-Azerbaijan-Georgia strategic partnership resulting from the geopolitical and geoeconomic necessities that emerged in the post-Cold War period. Similarly, Türkiye's positioning in the Second Nagorno-Karabakh War and its alliance with Azerbaijan have also been analyzed within this framework of strategic reasoning informed by national security and interests. However, the domestic political roots of foreign policy during the Second Nagorno-Karabakh War have been understudied. This study will examine the political tug-of-war in the internal realm that influenced Turkish foreign policy regarding the Second Nagorno-Karabakh War.

Keywords: Türkiye, Foreign Politics, Second Nagorno-Karabakh War

A Search for Lasting Peace: How to Make Use of International Law in South Caucasus?

Cenap Çakmak***

The foundation of previous and current discussions within the international relations field has been conflict and cooperation. Nevertheless, these discussions frequently rely on non-international legal choices, such as power dynamics, geopolitical realities, and political dynamics. This study highlights the potential of international law in achieving, maintaining, and strengthening peace in a specific conflict context, even though such an approach has virtues of its own. The South Caucasus, which has a long history of political and military conflict, is one of the areas that could benefit from the tools and processes of international law in order to foster mutual trust and a

* Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, ozsahin@erbakan.edu.tr

** Arş. Gör., Necmettin Erbakan Üniversitesi, zkorkmaz@erbakan.edu.tr

*** Prof. Dr., Anadolu Üniversitesi, cenapcakmak75@gmail.com

peaceful atmosphere. This paper explores the possibilities for regional peace that can be found in the body and application of international law. Based on a semi-legal framework that takes into account the political implications of the use of force, this paper makes the case that changes in the mindset of the Armenian political establishment were the reason behind the beginning of the change in the political and military status quo in Nagorno-Karabakh. Because it is now evident that Armenia lacks the resources and the will to maintain what the international community has recognized as illegal under international law, the Armenian activism in Nagorno-Karabakh, which took the form of an independent state declaration and a strengthening of military presence, has recently been reversed. Even if it appeared to be invisible for a while in this specific setting, international law has limited Armenia's policies in Nagorno-Karabakh. Eventually, the principles of international law apply to the conflict, which now calls for closer examination from an international legal perspective.

Keywords: international law, conflict resolution, Nagorno-Karabakh, South Caucasus

Political Relations and Economic Growth: A Panel Data Analysis of Turkey's Ties with the South Caucasus

Muhammet Sait Bozik*

Murat Ustaoglu**

The independence of Azerbaijan, Georgia, and Armenia, which resulted from the dissolution of the Soviet Union, has had significant social, political, and economic impacts on the region's economies. The Caucasus, situated between the Black Sea and the Caspian Sea on the borders of Europe and Asia, holds a crucial strategic position and garners global attention. The oil and natural gas reserves in this region have a direct impact on Turkey's economic indicators, as the country heavily relies on foreign energy. As a result, all economic and political developments in the area are closely monitored. Turkey's interest in the region is due to its growing energy demands and its historical, cultural, religious, and linguistic connections with the local populations. The demand for energy is steadily increasing. The locations of oil, natural gas, and other alternative energy resources, as well as the geography of countries that export these resources, are crucial on the international stage. Turkey has the potential to facilitate trade in the region. Therefore, the economic relationships established, particularly with Azerbaijan in recent years, directly impact the region's economic development. This study empirically analyzes the contribution of political relations between the countries of the region and Turkey to their economic development. The economic relationship between Turkey and the countries of the region is analyzed using panel data analysis. The results of the analysis are used to make policy recommendations for improving Turkey's economic relations with the countries in the region.

Keywords: Turkey, Development, South Caucasus, Panel Data Analysis, Political Relations

Küresel Güvenlikte Yapısal Dönüşüm ve Büyük Güçler: NATO Örneği

Özdemir Akbal***

Küresel güvenlik yapısının dönüşümü nasıl açıklanabilir? Küresel güvenlik yapısında özellikle SSCB sonrası dönemde dikkat çekici bir değişim ve dönüşüm gerçekleşmiştir. İki kutuplu olduğu iddia edilen ancak Çin Halk Cumhuriyeti'nin de özellikle 1970'lerden sonra hayli önemli bir rol üstlendiği sistemik uluslararası politika yapısı SSCB'nin dağılması sonrası yeni dünya düzeni gibi tanımlamalar ve küreselleşmenin sınırları ortadan kaldırdığı küresel bir köyün oluşacağı şeklindeki hipotezlerle ele alınmaya çalışılmıştır. Bu dönem aynı zamanda Yapısal

* Dr., Istanbul Institute for Advanced Studies, msaitbozik@gmail.com

** Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi, ustaoglu@istanbul.edu.tr

*** Dr, Öğretim Üyesi, Trakya Üniversitesi, ozdemirakbal@trakya.edu.tr, ORCID: 0000-0001-7030-7946.

Realizmin eleştirilere tabi tutulduğu, bireyin özellikle de devletin yönetiminde bulunan kişi ve grupların etkisinin dikkate alınmadığı görüşlerinin öne sürüldüğü bir dönemdir. Bu yaklaşımlar bağlamında güvenlik tanımlamaları da birey unsurunun öne çıkarıldığı yaklaşımlarla incelenmek suretiyle geliştirilmeye çalışılmıştır. Buna ek olarak Karl Deutsch'tan başlayarak Barry Buzan ve Ole Wæver bir yandan bölgesel kapasite öte yandan da birey kapasitesini ele alan güvenlik çalışmaları ortaya koymuştur. Devletlerin ittifak ilişkilerini ortaya çıkarmada coğrafi durumun önemli olduğu yaklaşımı yukarıda sayılan akademisyenler dışında John Mearsheimer tarafından ortaya konan realizm perspektifinde bölgesel hegemoni ile coğrafya arasında yakın bir ilişki tesis edilmiştir. Bu yaklaşımlara bakılarak SSCB sonrası dönemde birey odaklı, coğrafi konum üzerinden tanımlanan ve dış politika yapım sürecinin öne çıktığı dolayısıyla da devlet idaresinde bulunan kişi ve kurumların sistemik uluslararası politik yapıdan çok daha önemli olduğu bir uluslararası güvenlik yapısının oluşmuş olması gerekmektedir. Bütün bu tanımlamalara rağmen Kuzey Atlantik Topluluğunun bir üyesi olmaları ancak 2023 yılında gerçekleşen İsveç ve Finlandiya'nın neden bu tarihe kadar üstelik de anılan coğrafi alanın bir devleti olduğu halde NATO üyesi olmadığı yahut olamadığı sorusu henüz cevaplanamamıştır. Ayrıca Varşova Paktı'nın eski üyeleri olan devletlerin ki bu devletler arasında Varşova Paktına ismini veren başkentin bulunduğu Polonya da dahildir, neden ve nasıl NATO çatısı altında birleştiği coğrafi tanımlar, bölgesel hegemon kavramı yahut devlet idaresini elinde bulunduran kişi ve kişiler üzerinden açıklanması hayli güçtür. Bu noktada sistemik uluslararası politika yapısının eyleyen başat güçleri arasındaki çekişmenin 1990'lar sonrası da devam ettiğini tanımlamak yukarıda anılan sorun alanlarının tatminkâr bir şekilde açıklanabilmesi için ilk adımı oluşturacaktır. Zira Waltz da sistemik yapının krizi değil sistemik yapının içindeki kriz olduğunu söylemiştir. Özellikle Rusya Federasyonu'nun ABD karşısında dengeleyici bir güç olduğu dönemde sistemik yapının dengeleyici unsurlarının güvenlik açısından daha belirginleştiği görülürken güç nispetinde NATO'ya katılımın da genişlediği açık bir şekilde tespit edilebilir. NATO'nun Varşova paktına yönelik politikalarının geçersiz kaldığı iddialarının ardından Alan Dışılık kavramı ile gelişimi aynı zamanda coğrafi hegemoninin bir reddi olmuştur. Bunun ardından Vişegrad Dörtlüsü'nün (Visegrád Four) Rusya Federasyonu'na oluşturduğu tehdit NATO'nun ikinci seviye yapısal genişlemesini işaret etmektedir. Nihayetinde İsveç ve Finlandiya'nın katılımlarıyla NATO'nun yapısal güvenlik anlamındaki gelişimi bugünkü halini almıştır. Bu durum açık bir şekilde coğrafi bir tanımlama haricinde yapısal realizm bağlamında büyük gücün etkisinin sistemik yapı üzerinden tanımlandığı bir uluslararası politika ortamını göstermektedir. Çünkü Başat NATO Üyesi Olmayan Müttefik (Major Non-NATO Ally) tanımlamasıyla ABD'nin girişimleri sonucu NATO üyesi olmayan devletler de ittifak ilişkisini geliştirmiştir. Bu yapısal gelişim ne devlet idaresini elde tutan birey yahut gruplar ile ne de hegemoni kavramının coğrafyaya bağlanması üzerinden tanımlanamamaktadır. Bu tanımlamayı yapabilmek için yapısal realist perspektifte sistemik uluslararası politika ortamının büyük güçler bağlamında ele alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapısal Realizm, Güvenlik, Büyük Güç Politikası

Reelpolitik ve Paradoks Kıskaçında: Žižek ve “Daha Güçlü Nato”

Samet Zenginoğlu*

Geniş bir perspektifte çalışmalarını kaleme alan, sıra dışı yaklaşımları/görüşleri ile sık sık gündemde yer alan bir düşünür: Slavoj Žižek. 1949 Slovenya doğumlu Žižek, Avrupa felsefesi açısından hem bir geçişi hem de kırılğan bir boyutu temsil etmektedir. En temelde, üç isim ekseninde üç temel disipline dair çalışmaları ile ön plana çıkmış olduğunu söylemek mümkündür. Bu isimler Lacan, Hegel ve Marx iken, dolayısıyla ifade edilen üç temel disiplini de psikanaliz, felsefe ve ekonomi-politik oluşturmaktadır. Lakin bu alanların yanı sıra Žižek'in çalışmaları incelendiğinde kültür, sinema ve güncel küresel siyasi gelişmelere dair görüş ve düşünceleri ile karşılaşılacaktır. Nitekim bu çalışma da son hususa dikkat çeken bir kapsam arz etmektedir: Rusya-Ukrayna savaşı odağında Žižek'in yaklaşımlarının analiz edilmesi. 24 Şubat 2022 tarihinde Rusya'nın Ukrayna'yı işgali sonrasında başlayan bölgesel ve küresel kriz, aradan geçen zaman diliminin ardından kalıcı bir çözüme henüz ulaşamamıştır. Krizin; insani boyut, güç ilişkilerindeki denklemlerin yeniden şekillenmesi, gıda koridoru tartışmaları, ekonomik ve siyasi yaptırımlar, enerji faktörü gibi birçok alt başlığa sahip olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Bu bağlamda Žižek

* Doç. Dr., Adıyaman Üniversitesi, sametzenginoglu@gmail.com

de Rusya-Ukranya krizine dair görüşlerini dile getiren yazılar kaleme almıştır ve bu çalışmalar ortaya koydukları tezler itibariyle tartışma konusu olmuşlardır. Bu çalışmada Žižek’in küresel siyasete dair temel parametrelerini değerlendirmenin ardından dört çalışmasına dikkat çekmek amaçlanmaktadır. İlk olarak, 24 Şubat 2022 tarihli “Was Russia’s ‘rape’ of Ukraine inevitable?” başlıklı yazısında Žižek, bu çalışmanın ardında yatan tehlikelerden birisi olarak şuna işaret etmiştir: “Bu çatışma iki süper gücün (ABD ve Rusya) artan güçlerini yansıttıkları için değil de esasında gerçek küresel güçler olmadıkları kanıtlandığı için bu denli tehlike arz ediyorsa?” İkinci olarak Žižek, sol entelijansiya tarafından olağanüstü bir eleştiri bombardımanına tutulan 21 Haziran 2022 tarihinde Guardian gazetesinde bir makale kaleme almıştır: “Pacifism is the wrong response to the war in Ukraine.” Eleştirel boyutun odağı, Žižek’in barış için NATO’nun gerekli olduğunu düşünmesi ve NATO’nun güçlendirilmesini vurgulamasıdır –lakin ABD siyasetinin bir uzantısı olarak NATO’ya değil. Bu çalışmasında Putin’in Büyük Petro ile karşılaştırıldığına işaret edilmektedir. Özellikle Putin’in emperyalist hayallerinin/ihtiraslarının yanı sıra Žižek, Ukrayna krizinin ekonomik gerçekliğini ön plana çıkarmaktadır. Buna göre Putin’in temel amaçlarından birisi de kuzey kutbu geçidinin kontrol altına alınması ile ilgilidir. Ancak burada “NATO’nun güçlendirilmesi” yaklaşımı kısa sürede Žižek’in “NATO yanlısı oportünist” olarak nitelendirilmesi gibi eleştirileri beraberinde getirmiştir. Çünkü Marksist bir düşünür olarak Žižek’in “daha güçlü NATO” söylemi bu açıdan kabul edilmesi güç bir boyut ortaya çıkarmıştır. Üçüncü olarak 17 Şubat 2023 tarihli “The Dark Side of Neutrality” başlıklı yazıda “pasifizm”e dikkat çekmiş ve bu durumun emperyalizme (daha özelde Rus emperyalizmine) zımnî destek olduğunu ifade etmiştir. Bu süreçte Brezilya, Hindistan, Güney Afrika gibi ülkelerin bu krizin dışında kalmaları, onların Batılı pasifistlerde olduğu gibi emperyalizme dolaylı bir destek vermeleri olarak görülmüştür. Dördüncü olarak ise 14 Ağustos 2023 tarihli “Ukraine must go to war with itself” başlıklı yazıda, Žižek’in yine “soyut pasifizm”e odaklandığı görülmektedir. Burada Avrupalı güçlerin Ukrayna lehine olan çabalarını iki katına çıkarmaları gerektiği ifade edilmiştir. Ortak düşmana karşı birlikte hareket etmenin gerekliliğine/zaruretine dikkat çekilmiştir. Bu çalışma kapsamında, Žižek’in küresel gelişmeler ışığındaki görüş ve düşüncelerini göz ardı etmeden Rusya-Ukrayna savaşı özelindeki değerlendirmelerinin analiz edilmesi ve bu değerlendirmelere karşı geliştirilen eleştirilerin tahlil edilmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Žižek, NATO, Rusya-Ukrayna Savaşı.

Savaş Hukuku Bağlamında Askerî Tam Otonom Silahlara İlişkin Olası Orantılılık ve Ayrım Gözetme Sorunları ve Ahlak Kodlaması Çözümü Tartışmaları

Orçun Oltulu*

Bu çalışmanın araştırma sorusu; savaş alanlarının yeni aktörleri konumunda olan “askerî tam otonom sistemlere” ilişkin uluslararası silahlı çatışma hukuku nazarındaki potansiyel risk ve sorunlardan orantılılık ve ayrım gözetmenin ahlak kodlaması yoluyla aşılıp aşılamayacağıdır. Yaşadığımız yüzyılda bilgi teknolojisinde meydana gelen devrim niteliğindeki gelişmeler askerî teknolojilerin de gelişmesini tetiklemiş ve böylece devletlerin ordularında, güvenlik ve savunma sistemlerinde bilim insanları, mühendisler, üniversiteler ve özel şirketlerle yapılan iş birlikleriyle birçok gelişme yaşanarak savaşların niteliği değişmiştir. Böylece askerî tam otonom silahların teknolojinin savaşlar açısından yarattığı dönüşümün en son halkası olduğunu söylemek mümkündür. Askerî tam otonom silahlar gelişmiş sensör teknolojilerine sahip, yapay zekâ algoritmaları sayesinde bir karar anında o karar etki eden parametreleri göz önünde bulundurarak kendi karar alıp uygulayabilen, veri setlerini ya da simülasyon ortamlarını baz alarak zaman içerisinde ideal davranışları öğrenip bu bağlamdaki yetkinliklerini artırma potansiyeli olan, insan müdahalesi olmaksızın tamamen kendi başlarına sez-karar ver-uygula şeklindeki döngüyü gerçekleştirebilen ve insanla iletişim kurmaya ihtiyaç duymayan sistemlerdir. NATO Bilim ve Teknoloji Örgütü’nün (STO) “Bilim ve Teknoloji Eğilimleri 2020-2040” raporuna göre askerî tam otonom sistemlere ilişkin “özerklik”; bir sistemin bilgiyi kendisine ve duruma ilişkin bağlamsal anlayışa yönelik hedeflere ulaşmak için farklı eylem planları arasından bağımsız olarak oluşturup seçerek, bu bilgiyle belirsiz durumlara yanıt verme

* Avukat, Ankara Barosu & Hacettepe Üniversitesi, avukatorcunoltulu@gmail.com

yeteneğidir. Askerî tam otonom silahlara ilişkin tartışma başlatan kavram “özerklik” olup, konunun uzmanı bilim insanları tarafından öne sürülen çekincelerin ve çeşitli sivil toplum örgütleri tarafından yürütülen kampanyaların ana temaları. 1. Askerî tam otonom silahların küresel silahlanma yarışını öncü devletler lehine adaletsiz şekilde daha da arttıracığı; 2. Algoritmik ayrımcılık; 3. Orantılılık ve ayırım gözetme şeklindedir. Çalışmanın konusunu oluşturan orantılılık ve ayırım gözetmeye ilişkin; 24 Nisan 1863 tarihli “Lieber Talimatları, 9 Eylül 1880 tarihli “Oxford Kılavuzu”, Aralık 1922-Şubat 1923 tarihleri arasında Lahey'de hukukçular komisyonu tarafından hazırlanan “Savaş ve Hava Harbi Zamanında Telsiz Telgrafın Kontrolüne İlişkin Kurallar”, 1956 tarihli “Savaş Zamanında Sivil Nüfusun Maruz Kaldığı Tehlikelerin Sınırlandırılmasına İlişkin Taslak Kurallar”, “12 Ağustos 1949 tarihli Cenevre Sözleşmelerine Ek ve Uluslararası Silahlı Çatışma Mağdurlarının Korunmasına İlişkin Protokol (Protokol I), 8 Haziran 1977”, tüm bu kurallar ışığında otonom silahlara ilişkin yapılan çeşitli uluslararası oturumlar, görüşmeler, ülke açıklamaları, tam otonom sistemlere ilişkin dünyadaki tüm öncü bilim insanlarının görüşleri, konunun uzmanları tarafından öne sürülen çekinceler gibi veriler bir bütün olarak değerlendirildiğinde, orantılılık ve ayırım gözetme şeklindeki olası sorunların uluslararası silahlı çatışma hukukunda askerî tam otonom silahlar açısından kendine yer bulmasının kısa vadede pek mümkün gözükmediği; ahlak kodlaması çözümüne ilişkin olarak ise: 1. Ahlak kodlamasının işe yaramayacağını düşünenler; 2. Ahlak kodlaması yerine değerleri anlama ve öğrenme becerisi kazandırılması gerektiğini savunanlar; 3. Ahlak kodlamasının işe yarayacağını savunanlar şeklindeki üç farklı görüşten, “ahlak kodlamasının işe yaracağı” şeklindeki görüşün daha geçerli olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmada literatür analizi, belge, arşiv taraması yöntemleriyle toplanan veriler analiz edilmiş, analizler çeşitli kategorizasyonlara tabi tutulmuştur. Çalışmayla ulaşılmak istenen amaç konuya teknoloji, hukuk ve felsefe penceresinden çoklu bakış açısıyla yaklaşarak hem farkındalık yaratmak hem de yeni bir akademik tartışma alanı oluşturmaktır.

Anahtar Kelimeler: Savaş hukuku, Askerî tam otonom silahlar, Orantılılık, Ayırım gözetme, Ahlak kodlaması

Çağdaş Dünyada Güvenlik ve Suç İstihbaratı

İbrahim Yavuz*

M. Kubilay Akman**

21. Yüzyıl toplumların güvenlik hassasiyetlerinin çok ileri derecede artmasına yine oldukça ileri düzeyde güvenliği tehdit eden unsurların yükselişinin eşlik ettiği bir dönem şeklinde başladı. Geçen yüzyıllarda bulunmayan ve dolayısıyla bilinmeyen siber suçlar ve siber güvenlik kavramları ağırlığını hissettirdi. Risk toplumu ve korku kültürü olguları sosyolojik düzeyde tartışılırken kriminoloji, suç sosyolojisi, güvenlik çalışmaları ve suç istihbaratı gibi disiplinler çözüm ve çıkış noktaları arayışında yoğunlaştılar. Çağdaş dünyanın yarattığı risk ve tehdit ortamında suç istihbaratı yöntem, yaklaşım ve teknikleri çok derinleşti, yeni modeller sundu. Suçun yerelden küresele evrilen ve bağlanan durumlarında suça karşı mücadele de dinamik arayışlarla etkili olmaya çabaladı. İçinde bulunduğumuz kapitalist ekonomik ortam sadece devlet kurumlarının değil aynı zamanda güvenlik şirketlerinin sürece dâhil olmasını zorunlu kıldı. Resmi ve özel güvenlik oluşumlarının tümü kurumlar sosyolojisi bağlamında toplumsal bir kurum olarak güvenliğin bileşenleri arasında yer alır. Bu yapısal örüntü birbiriyle bağlantılı bir etkileşim sürecinde işler. Bu çalışma kapsamında bu devingen ve çok yönlü sorunların üzerine suç istihbaratının nasıl yaklaştığı ele alınacaktır. Genel istihbarat disiplininin içinde yer alan suç istihbaratı spesifik olarak suçun ediminin öncesi, oluş süreci ve sonrasında oluşan suça dair elementlerin istihbari analizini yöntemsel olarak yapar. Güncel kuramlar ve ilgili kavramlar üzerinden suç istihbaratı çalışmamızda etraflıca analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: kriminoloji, güvenlik sosyolojisi, suç sosyolojisi, suç istihbaratı, güvenlik çalışmaları

* Komiser, Uşak İl Emniyet Müdürlüğü, ibrahimyavuz095@gmail.com

** Prof. Dr., Uşak Üniversitesi, kubilay.akman@usak.edu.tr

İtalya’da Yükselen Sağ Etkisinde Göç- Güvenlik İlişkisi: Arama Kurtarma Gemilerinin Kriminalizasyonu

Ayşe Gülce Uygun*

Afrika Kıtasından İtalya’ya yönelen düzensiz göçmenler deniz yolunu tercih etmekte, İtalya’nın uyguladığı sınır güvenliği politikaları sonucu bu hattı oluşturan Orta Akdeniz günümüzde ‘dünyanın en ölümcül göç rotası’ olarak anılmaktadır. Soğuk Savaş döneminin son yıllarından itibaren değişim ve dönüşüm yaşayan güvenlik algısı göçün, göçmenlerin ve dahası göçmenleri taşıyan/kurtaran araçların ulus-devlet için tehdit olarak sosyal inşasını mümkün kılmış, aktörler için göç, güvenlik alanına taşınabilen bir olguya dönüşmüştür. Güvenlikleştirme kavramsallaştırması açısından göç-güvenlik ilişkisi kendiliğinden/doğal bir sonuç olarak ortaya çıkmamakta, güvenliğe varoluşsal bir tehdit olduğuna dair aktörlerin sosyal inşa sürecinin bir dinleyici kitlesine kabul ettirilerek olağanüstü tedbirlerin, politikaların, yasal düzenlemelerin ve pratiklerin meşrulaştırılması gerekmektedir. İtalya’da göç olgusuna güvenlik perspektifinden tarihsel süreçte bakıldığında göçün ve göçmenlerin tehdit olarak inşasında bir dönüşüm yaşanmış, İtalya 1990’lara kadar farklı kıtalara ve komşularına göç veren bir konumundayken, Soğuk Savaş sonrası dönemde dış göç alan ve Avrupa’ya ana giriş noktası konumunda olan bir devlete aşamalı olarak evrilmiştir. Avrupa Birliği (AB)’nin güney sınırlarının önemli bir aktörü haline gelmesi, İtalya’ya yönelen göçün kaynak ülkelerinde giderek istikrarsızlaşan ortam ve İtalya’nın iç siyasi gündemi gibi etkiler İtalya’nın göç yaklaşımını kimlik, varlık, refaha karşı tehdit kapsamında ve ‘korku’ ya dayalı güvenlik ekseninde şekillendirmeye sevk etmiştir. İtalya’nın göç yönetimindeki paradigma değişimi, Soğuk Savaş sonrasında göç olgusunun ve göçmenlerin bizzat kendisinin güvenlik ile ilişkilendirildiği eleştirel güvenlik yaklaşımlarının ivme kazandığı dönemle paralellik göstermektedir. Bununla birlikte, esas dönüm noktası 2015’te Akdeniz’den Avrupa’ya yönelen düzensiz göç akımının ‘göç krizi’ olarak adlandırılması ile yaşanmıştır. İtalya’da yükselişte olan sağ popülist partiler söylemlerini AB karşıtlığı ile birlikte göçmen karşıtlığı üzerinden şekillendirmiş, bu söylemler seçmenler tarafından kabul görerek bu partiler iktidara geldiklerinde olağanüstü tedbirleri hayata geçirecek meşru zemini sağlamışlardır. Akdeniz’den deniz yoluyla gerçekleşen düzensiz göç hareketliliğinin İtalya tarafından güvenlikleştirilmesinde özellikle botlar ve tekneler bir tehdit olarak inşa edilmiş, yasal düzenlemelerin nesnesi olmuştur. Akdeniz’de artan düzensiz göç hareketliliğini İtalya tarafından güvenlik kapsamına taşınmasında iki sembol dikkat çekmektedir: ilk olarak botlar, tekneler ve arama kurtarma gemileri üzerinden ‘yasadıışık’, ‘düzensizlik’, ‘suistimal’ gibi mevcut negatif çağrışımlar desteklenmekte, ikinci olarak İtalya kıyılarına ulaşabilen tekneler bir “Avrupa sorunu” sorunu olarak görülmekte ve dillendirilmektedir. Böylece sınır güvenliğine, iç güvenliğe, refaha, kimliğe ve egemenliğe en temel tehdidin sorumluları ‘kaçakçılara’ benzetilen denizde arama kurtarma çalışmaları yapan Sivil Toplum Kuruluşları (STK) gemileri ile sınır güvenliğinde dayanışma sergileyemeyen AB ve kurumları olarak inşa edilmektedir. Bu kapsamda birçok yasal düzenleme hayata geçirilmiş olmakla birlikte, 2023 yılında İtalya’da sağ koalisyon hükümeti Başbakanı Meloni tarafından teklif edilen ve Parlamentoda onaylanan arama kurtarma gemilerini hedef alan ve oldukça sert tedbirler içeren kanun dikkat çekicidir. Bahsi geçen son yasal düzenleme ile denizde çoklu kurtarma çalışmaları engellenmekte, bu gemilerin kapitanlara çok yüksek para cezaları gibi caydırıcı birtakım yaptırımlar öngörülmektedir. Bu çalışmanın amacı İtalya’da sağ popülist partilerin yükselişi ile meşruiyet kazanan olağanüstü sınır güvenliği politikalarını ortaya koymaktır. Çalışmada İtalya’nın bu sınır güvenliği politikalarını hayata geçirirken göçmenlere yardım amacı güden STK arama kurtarma gemilerini ‘suç’ ve ‘yasadıışık’ üzerinden kriminalize ettiği iddia edilmektedir. Sonuç olarak, çalışmada İtalya’nın sınır güvenliği politikaları, yükselen sağın etkisi ve göçmen karşıtlığı ekseninde incelenmekte, denizde arama kurtarma faaliyeti yürüten gemilerinin kriminalizasyonunun siyasi ve yasal zemini tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Arama-Kurtarma, Düzensiz göç, İtalya

* Doç. Dr., Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, gulceuygun@comu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-5072-2333>

Analysis Of National Security Advisory System In True Communication of National Security Issues

Muhammet Mağat*

Bekir Parlak**

National security issues have a significant exclusive contribution to the creation of news frames. It is also a fact that the media has an influence on national security policy making and decision-making stages. Journalists, academics and policy makers always need to act with guidance in their national security policies. National security organizations and actors make sense in this context. The national security establishment is depicted in most political cultures as navigating a labyrinth. Current network news and national security; together with its defense news, it represents a very high circulation. Although this situation brings with it the danger of disinformation, research motivation and breakthroughs in practice, public approaches and controlled systemic behavior of governments make the prism of "integrated management" and "integrated society" important in reporting and correctly perceiving and interpreting national security issues. Information notes, spokespeople or representatives of critical institutions and organizations motivate the tendency to elevate this integrity to a "culture of consultation". In this regard, the national security advisory system is positioned to ensure strong policy adaptation. The system, which is considered to be the best example in the world of the United States of America (USA), serves as a bridge between heads of state and the public on national security issues, while also strengthening the bureaucratic charisma of the president in his own country and in the world. While people, processes and policies constitute integrity in a state order; National security is also full of example events as a natural part of this integrity. Although the accurate reporting of these exemplary events depends on the president's potentially limited discourse, it is largely dependent on the political communication skills of a fully qualified national security advisor staff. In this regard, the purpose and importance of this study is based on the narrative mentioned above. In the method of the study, the application will be examined on a theoretical basis and a comparative approach will be adopted. Within the scope of the study, the topics will be covered: political communication and national security, news media and national security, journalists and academics in the formulation of national security policy, the national security organization as a labyrinth, media and national security consultancy. In the USA, news outlets with national security-specific publication content such as the National Security Agency (NSA), the intelligence community, the White House, think-tanks and The Wall Street Journal will be mentioned. In Turkey, the roles of TRT News, the Directorate of Communications, the Presidency's specific national security boards or units, and think-tanks in news media organs related to national security will be interpreted. In this respect, the focus of the study will be on the influence of emotions and beliefs of the public, conceptualized as post-truth, especially when making decisions on political issues or interpreting an event, and will be examined around the main debate of national security and media. Choosing the theme of "accurate reporting" when determining the title of the study naturally implies this situation. The main research question of the study is what is the bureaucratic scene in creating accurate news in national security policy on the main axis of the media-national security relationship? The context aimed to be reached in the study is that the need for professional and rational bureaucratic systems continues in addition to emotional approaches in clarifying and understanding the truth in the field of national security and influencing the making of the right decisions. In this context, it is a fact that accurate reporting will contribute to the production of accurate analyses. Naturally, the main narrative of the study emphasizes the difficulty of the picture on the subject. The challenge these facts pose to national security and the democratic process is a situation that should not be exaggerated. The world has become more complex and the challenges it poses cannot be met with simple solutions and require deep and explicit analysis. The concern is that decision-making is less influenced by emotions, beliefs, opinions, and lies than by professional fact-based analysis.

Keywords: Public Policy, Media, National Security, Public Opinion, Decision Making, Disinformation, Post-Truth.

* PhD Candidate, Bursa Uludağ University, muhammetmagat34@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-3237-2995>

** Prof. Dr., Bursa Uludağ University, bparlak21@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0001-8919-6481>

İklim Değişikliği Sürecinde Enerji Güvenliği Ve Enerji Diplomasisini Yeniden Düşünmek

Şerife Özkan Nesimioğlu*

İklim değişikliğinin, çevresel sürdürülebilirliğin ötesine geçerek, insani sürdürülebilirlikle ilişkilendirilmesi ile birlikte, iklim değişikliğine neden olan başlıca sebepler de iklim değişikliğine ilişkin tartışmaların merkezine oturmuştur. Bu başlıkların en önemlilerinden bir tanesi olan karbon emisyonu ve buna ilişkin temel nedenlerden bir tanesi olan karbon kökenli enerji kullanımı da bu vesileyle iklim diplomasisinin odak noktalarından bir tanesi haline gelmiştir. Bu durum iklim diplomasisi perspektifinden enerji diplomasisini gözden geçirmeyi zorunlu kılmaktadır. Bu çalışmada iklim değişikliği bağlamında enerji diplomasisinin hangi başlıklar ve bağlamlarda mercek altına alınması gerektiğine ilişkin bir değerlendirme yapılarak, iki sürecin birbiriyle uyumlu olabileceği ya da çatışabileceği noktalara dikkat çekilmeye çalışılacaktır. Üç temel soru etrafında şekillenen çalışmada cevap aranan ilk soru, iklim değişikliği süreci ile enerji güvenliği arasında hangi parametreler etrafında şekillenen bir ilişki olduğudur. İkinci olarak ise, ilk soruda ortaya çıkan cevaplar doğrultusunda, yeni dönemin enerji diplomasisinin hem uluslararası dayatmalar hem de milli çıkarlar ekseninde nasıl şekillenmesi gerektiğine ilişkin bir bakış açısı ortaya konulmaya çalışılmıştır. Son olarak ise ilk iki sorunun çıktılarından elde edilen sentez doğrultusunda, enerji diplomasisinde geleneksel yaklaşımdan iklim değişikliği parametresini de içine alan sürdürülebilir enerji diplomasisine geçişin mümkün olup olmadığı tartışılmıştır. Sonuç olarak görülen odur ki, sürdürülebilir enerji kaynaklarına geçiş ve bu süreçte uluslararası işbirliğinin artırılması, iklim kriziyle başa çıkmak için kritik öneme sahiptir. Enerji diplomasisinin bu yeni döneme uyum sağlayabilmesi ise zaman ve ülkelerin yeşil geçiş sürecinde kendi enerji güvenliği politikaları ile uyumlu, aynı zamanda küresel iklim değişikliği hedeflerine katkı sağlayabilecek, geçiş stratejilerindeki başarılarıyla ilişkili olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Enerji Güvenliği, Enerji Diplomasisi, Sürdürülebilir Enerji Diplomasisi

Yerel Yönetimlerin Uluslararası İlişkiler Faaliyetlerini Güvenlik Perspektifinden İncelemek

Ali Onur Özçelik**

Selçuk Özkaya***

Son yıllarda, şehirlerin uluslararası ilişkilerindeki rolünü anlama ve açıklama, giderek artan bir araştırma alanı haline gelmiştir. Genellikle yerel yönetimlerin uluslararası ilişkiler faaliyetleri olarak tanımlanan bu alan, kamu diplomasisi perspektifinden ele alınarak incelenmiş ancak ülkelerin kendi yerel yönetimlerinin uluslararası ilişkiler faaliyetlerini nasıl güvenlikleştirdikleri ve bu çerçevede ne tür kısıtlamalarla karşılaştıkları literatürde yeterince ele alınmamıştır. Bu boşluğu dikkate alan bu çalışma, Türkiye'deki yerel yönetimlerin uluslararası ilişkiler faaliyetlerini güvenlik perspektifinden ele alarak derinlemesine inceleyecektir. Bu araştırma kapsamında, yerel yönetimlerin uluslararası ilişkilerdeki rolünü güvenlik açısından anlamak için hangi faktörlerin önemli olduğunu belirlemek ve bu faktörler arasında yerel yönetimlerin uluslararası ilişkiler faaliyetlerini etkileyen politik, ekonomik ve sosyal güvenlik dinamikleri ile karşılaştıkları engelleri ve kısıtlamaları anlamak yer alacaktır. Ayrıca, Türkiye'deki yerel yönetimlerin uluslararası ilişkilerdeki güvenlik perspektifini nasıl şekillendirdiğini anlamak için yerel yönetimlerin uluslararası ilişkiler stratejileri ve politikaları da incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Yerel Yönetimler, Uluslararasılaşma

* Dr. Öğretim Üyesi, KTO Karatay Üniversitesi, serife.ozkan.nesimioğlu@karatay.edu.tr

** Doç.Dr., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, alionur.ozcelik@gmail.com

*** Arş. Gör., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, selcuk.ozkaya@ogu.edu.tr

Kent Güvenliğinin Sağlanmasında Yerel Yönetim- Sivil Toplum İşbirliğinin Önemi: Malatya Örneği

Murat SEZİK*

Kent alanlarının güvenliği antik dönemden günümüze kadar önemini koruyan bir konudur. Antik dönemde yüksek ve kalın surlarla dış tehditlere karşı korunan kentlerin güvenliğe ilişkin tek kaygısı bu değildi. Zira kent içi huzur ve düzenin korunması; ticari hayatın devam ettirilmesi, sosyal hayatın olağan seyrinde ve toplumun düzenini aksatmadan yürütmesi için oldukça önemli olmuştur. Bir kentin güvenli olması insanlık tarihi boyunca “medenî” olmanın önemli bir ölçütü olarak görülmüş; bu nedenle, kamu yöneticileri kent sakinlerini olumsuz yönde etkileyebilecek insan kaynaklı risk ve tehditleri ortadan kaldırmanın yollarını aramışlardır. Günümüz dünyasında güvenli bir kentte yaşamak her kentlinin temel hakları arasında görülmüş ve Avrupa Kentsel Şartı’nda kentsel güvenlik; suçun önlenmesi bağlamında ele alınarak, bunun sağlanma yükümlülüğü yerel yönetimlere verilmiştir. Türkiye’de yerel yönetimler 1982 Anayasasında “İl, belediye veya köy halkının mahalli müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere, kuruluş esasları kanunla belirtilen ve karar organları, gene kanunda gösterilen, seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan kamu tüzelkişileri” şeklinde tanımlanmıştır. Kent alanlarında yaşamını sürdüren insanların çok çeşitli mahalli müşterek ihtiyacı bulunmakla birlikte bunlar arasında en öne çıkan ihtiyaç şüphesiz güvenli bir kentte yaşama ihtiyacıdır. Bir kent alt yapı ve üst yapı donanımları açısından ne kadar yeterli olsa da caddeleri, sokakları, ticari alanları, açık ve kapalı alanları güven vermiyorsa o beldede sağlıklı bir sosyal düzenin oluşması mümkün değildir. Bu çalışmada kent güvenliğinin sağlanması ve güvenli bir gelecek inşa edilmesi amacıyla yönelik olarak Malatya Yeşilyurt Belediyesi ve Battalgazi Belediyesi’nin çeşitli sivil toplum kuruluşlarıyla girmiş olduğu işbirlikleri kapsamında kentte suça karışmış çocuk ve gençlerin rehabilite edilerek sosyal hayata katılmaları örnek olaylar üzerinden incelenmiştir. Bu konuda, Malatya’da faaliyet gösteren derneklerden Anadolu Ateşi Spor Kulübü Derneği, Yetimler Kervanı ve YAŞAM dernekleriyle görüşmeler gerçekleştirilerek, yerel yönetimlerle yaptıkları projelerin kent güvenliği üzerindeki etkileri incelenmiştir. Çalışmanın sonucunda yerel yönetimlerle STK’ların işbirliklerinin olumlu sonuçlar verdiği ve birçok gencin veya çocuğun aldığı sportif destekler, eğitim destekleri ve rehberlik hizmetlerinin artırılarak devam ettirilmesi gerekli görülmüştür. Çalışma nitel araştırma yöntemi olan fenomenolojik araştırma tasarımıyla oluşturulmuş, veriler literatür taraması ve belge incelemesi ışığında yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kent Güvenliği, Sivil Toplum Kuruluşları, Yerel Yönetimler

Uluslararası Bir Risk unsuru Olarak Gıda Güvenliğine Yönelik Türkiye’de Uygulanan Bürokratik Tedbirler

Murat KARAKOYUNLU**

Betül KARAKOYUNLU***

Gıda güvenliği sorunu, Uluslararası İlişkiler bağlamında gelişen güvenlik konusunun bir alt başlığı olarak ifade edilir. Uluslararası ilişkiler alanını, toplum hatta bireye kadar indirgemeyi gerektiren bu konu; iklim krizinin etkileri ile birlikte ulus üstü aktörlerin de olaya dahil olduğu küresel bir mesele haline gelmiş; sağlıklı ve yeterli gıda ile temiz suya erişim problemleri her geçen gün daha geniş kitleleri tehdit eder boyuta evrilmiştir. Bu durum dönem dönem hemen her toplumda, toplumsal ve hatta toplumlararası çatışmalara neden olacak riskleri de taşımaktadır. Bu sebeple ulus-devletlerin, ulusal çıkarları gereğince kendi tarım politikalarını oluşturmaları ve bu sayede ihtiyaç duyulan gıda güvenliği konusunu dizayn etmeleri temel öncelikler arasında yer alır. Kendi kendine

* Doç. Dr., İnönü Üniversitesi, murat.sezik@inonu.edu.tr

** Dr., Konya Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü- Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Konya Ovası Projesi Bölge Kalkınma İdaresi Başkanlığı, karakoyunlum@gmail.com

yetebilirlik ölçeğinde güce evrilebilecek olan tarım, ülkelerin politik manevra alanlarını genişletmenin yanında ulusal bir karakter de taşır. Türkiye'nin tarım politikasının bu kapsamda değerlendirildiğinde ele alınan bölge içi ve ulusal politika tedbirleri, iş birlikleri ve rekabet hususları üzerinden değerlendirildiğinde bir güvenlik alanı oluşturduğu söylenebilir. Bu çalışmada Türkiye'nin, bulunduğu coğrafya itibarıyla yaşadığı iklim değişikliği riskleri, bu risklerin gıda güvenliğine etkisi ve bu kapsamda ele alınan tarımsal faaliyetlere yönelik bölgesel ve ulusal etkileri olan, bürokratik tedbir örnekleri ortaya konmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gıda Güvenliği, Tarım, İklim Krizi, Bürokrasi

Epistemeological Classification of Security Studies and Critique of Ontological Security

Fikret BİRDİŞLİ*

In security studies, classical approaches have begun to be overcome by the constructivist approach, and newly ontological epistemology. In this way, new concepts such as fear, anxiety, and individuality were introduced to the security literature. This article aims to develop a new typology to overcome the probable confusion caused by the widening and deepening of security approaches. So, security approaches have been classified regarding protection aims covering physical and ontological areas and divided as realist security and ontological security. Secondly, the Ontological security approach has been examined and some problematic areas identified in theory, and concepts of "unheimlich" and "frustration" are suggested which were used by psychoanalysts such as Jentsh and Freud, instead of the "routine" in ontological security approaches. And last one, the social and political constructivist role of security is explained by emphasizing the central role of "fear" and "identity", and defining the body-self and identity relationship in ontological security.

Keywords: Security, threat, realist security, ontological security, unheimlich, frustration

Theorizing Türkiye's Relations with Neighbors in a Changing World Order

Muzaffer ŞENEL**

The outbreak of Arab Spring which would be seen as one of the signs of the emerging multipolar world, represents a turning point for transforming security threats around Türkiye. The possible points of crises and conflicts around Türkiye have been steadily increasing. Hence, Türkiye reformulated his policy towards its neighbourhood. To examine the changes in Türkiye's policies towards her neighbours, firstly, the paper will concentrate on the reasons and factors of the transformation as mentioned earlier and its impact on Turkish Foreign Policy. Then it will examine the constants and variables of the relations. Lastly, the place and impact of the oscillation of the Turkish pendulum in foreign policy will be discussed. Türkiye's policy is examined through books, articles, reports, and publications of the Turkish Foreign Ministry, press releases of the Presidential office, speeches and interviews of the decision-makers, newspaper articles, and interviews. Data will be examined by using methodologies of content and discourse analysis.

Keywords: Türkiye, Militarization, Neighbours, Foreign Policy, World Order

* Prof. Dr., İnönü Üniversitesi, fikret.birdisli@inonu.edu.tr

** Dr., Binghamton University, muzaffers@gmail.com

Compounded Dimensions of International Security and Strategic Intelligence

M. Kubilay Akman*

After the end of Cold War (1991) the World has not become a more peaceful and safer place. Even some people argue that whether Cold War ever finished at all. Security threats in 21st Century have been more compounded and complicated inevitably considering the increasing high level of globalization / transnationality and growing realms of digital / cyber fields. Governments, states, political entities, international and private organizations faced today's challenges and have needed to redefine and redesign their understanding of international security. International security approaches have had a compounded nature and characteristics as well. Strategic intelligence models and analyses should consider all layers of transforming global security problems. Any country, state, regional or international actor should employ strategic intelligence analyses properly to be successful in the competitive contemporary world. Rivalry and partnership can be intertwined. The correct understanding of circumstances and critical situations would be beneficial for maintaining international security and one's (states, political actors) own prosperity. In this work the compounded dimensions of international security will be discussed in an interdisciplinary manner including theories and concepts of strategic intelligence.

Keywords: international security, strategic intelligence, globalization, transnationality, military studies, military science

Examining the Impact of the Crocus City Hall Terrorist Attack on Russia's Relations with Central Asian States and Regional Security Dynamics

Erdal Düzdaban**

Following the establishment of peace in Chechnya, Russia faced one of its most significant terrorist attacks on home soil with the Crocus City Hall Terrorist Attack. This event occurred amidst Russia's growing isolation in the West due to its actions in Ukraine, its efforts to bolster cooperation with Turkey, and discussions surrounding the future of its relations with traditional allies. These factors collectively heightened global security concerns. This paper delves into the potential causes and repercussions of the Crocus City Hall Terrorist Attack on Russia, as well as examines Russia's relationships with Central Asian and regional states. Additionally, it analyzes the impact of these relationships on regional security dynamics.

Keywords: Terrorism, Crocus City Hall Attack, Regional Security, Russia, Iran, Central Asian States and Turkiye

* Prof. Dr., Uşak Üniversitesi, kubilay.akman@usak.edu.tr

** Dr., Bağımsız Araştırmacı, eduzdaban@yahoo.com

İslam'ın Uluslararası İlişkiler ve Dış Politika Kuramı

Yusuf SAYIN*

Uluslararası İlişkiler disiplini, “Batı orijinli” kabul edildiğinde dinle olan ilişkisinin tarihî seyri de doğal olarak Batı ve Hıristiyanlık tarihinden ayrı düşünülemez. Fakat bu durum, aynı tarih diliminde dünyanın geri kalanının tarihî akışı içindeki rolünün görmezden gelinmesi sorununa yol açmaktadır. Dinin dış politikada belli zamanlarda belli boyutlarda ve değişik şekillerde etkili olduğu görülmektedir. Uluslararası İlişkiler, dış politika ve din arasındaki ilişkinin çoğu zaman açık ve net olduğu düşünülse de siyasetin doğası gereği karmaşık bir yapıda olduğu görmezden gelinmemesi gereken bir gerçektir. Bir başka nokta İslam dininin Uluslararası İlişkiler kuramı devletlerarası hukuk bağlamında oluşmuştur. Konuya devletlerarası hukuk penceresinden bakıldığında oldukça zengin bir entelektüel birikime sahip olan İslam Hukuku, Uluslararası İlişkilerin günümüzdeki çok aktörlü yapısı düşünüldüğünde, yeni güncellemelerin yapılmasına ihtiyaç duymaktadır. Çalışmada, İslamın uluslararası ilişkiler ve dış politika kuramlarına genel bir giriş yapılacak olup, modern zamanlarda küresel politika konularını anlamada bir anahtar olarak İslami perspektif takdim edilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası İlişkiler, Dış Politika, İslam, Adillik, Şeffaflık

Türkiye'nin Güvenlik Paranoyasının Dönüşümünün Tarihsel Süreci Üzerine Bir Değerlendirme

Fatih TEKİN**

Türkiye Cumhuriyeti, kuruluş yıllarında Lozan'dan kalan sorunları çözmeye, uluslararası alanda saygınlığını artıran bir devlet olmaya ve ayaklanmaları bastırmaya odaklanmıştır. 1930'lu yıllarda revizyonist güçlerin uluslararası barışı tehdit etmesi üzerine savaşın yaklaştığını fark eden Türk dış politikası karar vericileri bu dönemde de bölgesel istikrar arayışına yönelmiş ve hem Batısında hem Doğusunda paktlar oluşturmaya yönelirken büyük güçler arasında da denge siyaseti izlemiştir. İkinci Dünya Savaşı yıllarında Türkiye'nin savaş dışı kalma konumunu sürdürmek temel amaç olarak görülmüştür. İkinci Dünya Savaşı sonrasında SSCB tehdidi ile yüzleşen Türkiye, bu dönemde güvenlik arayışını Batı Bloğu'na yaslanarak sürdürmüştür. Bu dönemde Batı güvenlik şemsiyesi altında yer almak ulusal güvenlik için temel amaç olarak görülmüştür. Soğuk Savaş dönemi boyunca uzunca bir süre Türkiye, blok siyaseti temelinde bir dış politika takip etmiş ve kendi ulusal güvenliğini NATO'ya endekslemiştir. Bu dönemde 1960'lı yılların ortalarında ve 1970'li yılların ortalarında çok yönlü dış politika arayışları olsa da temelde Batı dünyası ile ittifak ve işbirliği temel politika olarak kalmıştır. Soğuk Savaş sonrası dönemde yeni dış politika açılımları ortaya çıkmıştır. Ancak bu dönemde de hem Özal döneminde ABD ile müttefiklik ilişkisi sürdürülmüş hem de Özal'ın ölümünden sonra Türk dünyasına yönelik ilgi azalmıştır. Özal sonrası dönemde kendini hem ekonomik hem siyasi krizler içinde bulan Türkiye, dışarıda Yunanistan ve Suriye'yi içeride ise PKK terör örgütünü tehdit olarak algılamış ve bir tür kuşatılmışlık duygusu içine girmiştir. Bu dönemde de TSK'nın siyaset kurumu ve dolayısıyla dış politika elitleri üzerindeki etkisi nedeniyle ABD ile ve bölgede de İsrail ile yakın ilişkiler üzerine kurulu dış ve güvenlik politikası takip edilmiştir. Bu dönemde kısa süreliğine iktidar deneyimi yaşayan İslamcılar, D-8 gibi projelerle İslam dünyasına yönelik bir açılım gerçekleştirmek isteseler de Batı ve İsrail ile olan ilişkilere zarar veren politikalar üretmemişlerdir. 2000'li yıllara gelindiğinde önceki on yıldaki temel tehdit algılamaları birer birer ortadan kalkmaya başlamıştır. Suriye ve Yunanistan ile ilişkiler düzelmeye başlamıştır. İrtica kaynağı olarak görülen Refah Partisi'nin kapatılmış ve Milli Görüş'te kopan AKP merkez sağ bir siyasetin mirasına oturmuştur. PKK terör örgütü lideri Apo yakalanmıştır. Bu dönemden itibaren Türkiye'nin bağımsızlık, egemenlik, toprak bütünlüğü, bölünme, çevresindeki küçük komşu ülkelerle savaşın eşliğinde yaşama gibi endişelerini geride bırakma emareleri gösterdiği bir sürece girilmiştir. Ne var ki bölgesel

* Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, ysayin@erbakan.edu.tr

** Arş. Gör. Dr., İnönü Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, e-posta: fatihtekin@inonu.edu.tr , ORCID: 0000-0003-2227-0784

krizlerin 2010 sonrasında yeniden ortaya çıkması, Arap Baharı süreci, Kırım'ın ilhakı ve Rusya-Ukrayna Savaşı, Türkiye'nin AB şüpheliği, Türk-Amerikan ilişkilerinde sürekli krizler süreci gibi gelişmeler Türkiye'nin yeniden güvenlik merkezli politikalar takip etmesini zorunlu kılmıştır. Ancak bu yeni dönemde takip edilen güvenlik politikaları, tarihsel süreçte Türkiye'nin üzerindeki güvenlik paranoyası veya Sevr Sendromu'ndan farklı bir görünüm arz etmektedir. Çünkü bu dönemde Türkiye, büyük güçlerle pazarlık yapabilen bir bölgesel güç, silahlanma ve askeri kapasitesini artıran bir aktör, ulus ötesi operasyonlar gerçekleştiren ve yurt dışında askeri üsleri bulunan bir ülke olarak bölünme, bağımsızlığını kaybetme gibi kaygılar taşımamaktadır. Bu çalışmada Türkiye'nin tarihsel süreçteki güvenlik paranoyasından arınmasına neden olan faktörler incelenecektir. Bu bağlamda uluslararası sistemin yapısındaki değişim, Türkiye'nin askeri ve ekonomik kapasitesindeki değişim, Türkiye'nin büyük güçlerle ilişkilerindeki değişim ve süreklilik alanları, Türkiye'nin yakın çevresiyle ilişkileri ayrı ayrı incelenmiş ve Türkiye'nin güvensizlik sendromunu arkasında bırakmasına olan etkileri yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türk dış politikası, Türk güvenlik politikası, Sevr Sendromu, Güvenlik Paranoyası, Güvensizlik Sendromu

Afrika'da Faaliyet Gösteren Terör Örgütlerinin İncelenmesi

Yusuf Zakir BASKIN*

Terörizm üzerine yapılan incelemeler uluslararası güvenliğin önemli çalışma alanlarından biri olmuştur. Bir yöntemin adı olan terörizm genellikle kendisine siyasal hedefler belirlemiş ve bu siyasal hedeflerin yanı sıra dinsel veya ekonomik motivasyonları da bünyesinde barındırmıştır. Korku ve şiddet ise terörizm için hedefe ulaşabilmek adına önemli bir araç olarak karşımıza çıkmaktadır. Korku ve şiddetin politik hedeflere ulaşabilmek adına bir araç olarak kullanılmasını tarihin eski zamanlarında bile görmek mümkündür. Sicariler ve Haşhaşiler bu durumun önemli örnekleri olarak görülebilir. Bu iki grubun gerçekleştirmiş olduğu eylemlerin tarzları, eylemlerini gerçekleştirmek için seçtikleri mekanlar ve eylemlerini gerçekleştirmek adına sahip oldukları motivasyonlar günümüz terör örgütleriyle benzerlik göstermektedir. Günümüzde modern terörizm incelenmesinde ise David C. Rapoport'un "Modern Terörün Dört Dalgası Teorisi" literatürde kabul görmüş önemli bir çalışmadır. Rapoport'un bu çalışması ideolojiler ekseninde terörizmi bir sınıflandırmaya tabi tutmaktadır. Bu sınıflandırmada tarihsel süreç içerisinde terörizme kaynaklık eden dört temel ideoloji veya motivasyon ortaya çıkmaktadır. Bunlar; Anarşist dalga, sömürge karşıtı dalga, yeni sol dalga ve dini istismara dayalı dalga şeklindedir. 1880-1920 yılları arası anarşist dalga, 1920-1960 arası sömürge karşıtı dalga, 1960-1980 arası yeni sol dalga ve 1980'lerden günümüze olan süreç ise dini istismara dayalı dalga olarak tanımlanmaktadır. Her dalganın kendisine has özellikleri bulunmakta ve kendi dönemin özelliklerini yansıtmaktadır. Bu çalışma Rapoport'un teorileri ışığında Afrika kıtasında eylemlerde bulunan terör örgütlerini incelemektedir. Bu inceleme çerçevesinde terör örgütleri ideolojilerine ve eylemlerine göre sınıflandırılmakta ve bu örgütleri ortaya çıkartan koşullar araştırılmaktadır. Afrika kıtası tarih boyunca sömürgecilikle, iç savaşlarla, darbelerle karşı karşıya kalmıştır. Bu durumun Afrika kıtasında oluşturmuş olduğu toplumsal, ekonomik ve siyasal sorunlar terör örgütleri için uygun koşulların oluşmasına kolaylık sağlamıştır. Bu koşullar Lordun Direniş Ordusu (Lord's Resistance Army), Boko Haram, Eş-Şebab ve IŞİD/DAEŞ gibi terör örgütleri için uygun ortamları oluşturmuştur. Bu doğrultuda çalışmanın amacı bu terör örgütlerinin sınıflandırılmasını yapmak ve bu örgütleri ortaya çıkartan ortamı analiz etmektir. Bu analizleri gerçekleştirmek adına çalışmada metodolojik olarak tarihsel-betimsel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Sonuç olarak yapılan analizler ve elde edilen veriler bahsi geçen terör örgütlerinin ideolojilerinin dini motivasyonlar etrafında şekillendiğini göstermektedir. Ayrıca bu örgütlerin ortaya çıkışında kıtada görülen siyasal ve ekonomik sorunlar önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Terör, Terörizm, Afrika, Şiddet, Güvenlik

* Öğretim Görevlisi Dr., Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi, Bursa Işıklar JAMYO, yusuf.zakir.baskin@gmail.com, ORCID: 0000-0002-4085-4022

Türk Amerikan İlişkileri: Savunma Sanayi Ürünlerinin Tedarikinde Yasama Onayının Karşılaştırmalı Analizi

Melike GÜRELLİ*

Türk Amerikan İlişkileri: Savunma Sanayi Ürünlerinin Tedarikinde Yasama Onayının Karşılaştırmalı Analizi Savunma sanayii devletlerin güvenlik anlayışlarının savunma ile desteklenmesinin bir bütünü olarak tanımlanabilir. Daha geniş kapsamda ele alındığında ise Savunma Sanayisi, devletlerin ulusal ve bölgesel güvenlik anlayışlarına paralel olarak, hükümetlere deniz, kara, havacılık ve elektronik sistemler alanlarında askeri yetenekler sağlayarak mevcut ve gelecekteki savunma ve askeri gereksinimleri destekleyen şirketlerin oluşturduğu bir sektördür. Ulusal devlet anlayışının ortaya çıkışı ve küreselleşme ile değişen güvenlik anlayışının kapsamı ve boyutu beraberinde güvenliğe duyulan ihtiyacı arttırmış ve aynı zamanda güvenliğin sağlanması için gereken koşullarında da artırılması ihtiyacını meydana getirmiştir. Tarihsel akışta meydana gelen büyük kırılmalar bugün uluslararası alanda yeni güvenlik sağlayıcı araçların konuşulmasına neden olmaktadır. Bu kapsamda bugün artık devletler için güvenliğin sağlanabilmesi adına gelişmiş bir savunma sanayi gücüne sahip olmak önem arz etmektedir. Uluslararası alanda ABD'nin sahip olduğu savunma sanayi gücü dünyanın en gelişmiş ve güçlü savunma sanayilerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bu güç, gelişmiş silah sistemleri, teknolojik yenilikler, yüksek savunma bütçesi ve önde gelen savunma şirketleri tarafından desteklenmektedir. Her yıl Stockholm Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü (SIPRI) tarafından yayınlanan "Dünyanın en büyük 100 silah üreten ve askeri hizmet şirketi" raporunda 2022 yılında ABD menşeli 42 firma yer almıştır. Bu güce sahip bir ülke olarak ABD'de savunma sanayi ürünlerinin üretimi ve tedariki yasama onayına tabiidir. ABD Ulusal Kongresi, savunma bütçesini ve belirli askeri satışları onaylamaktadır. Bunun yanı sıra ihracat kontrolleri ve uluslararası satışlar da belirli yasal düzenlemeler kapsamında kongre onayı ile gerçekleşmektedir. ABD'de yürütülen bu süreç savunma sanayi ürünlerinin stratejik, güvenlik ve ekonomik boyutlarının denetim altında tutulması amaçlı yapılmaktadır. Türkiye ise savunma sanayi ürünleri tedarikinde son yıllarda önemli adımlar atarak hem yerli üretimdeki payını arttırmış hem de uluslararası işbirliklerini önemli ölçüde genişletmiştir. Savunma sanayiinde dışa bağımlılığı azaltma hedefiyle hareket eden Türkiye, çeşitli platformlarda kendi geliştirdiği teknolojileri kullanmaktadır. Türkiye, ASELSAN, TAI (Türk Havacılık ve Uzay Sanayii), ROKETSAN ve HAVELSAN gibi önde gelen savunma sanayi şirketleriyle birçok yerli üretim projeye imza atmaktadır. Ayrıca Bayraktar TB2 ve ANKA gibi insansız hava araçları, Türkiye'nin hem iç güvenlik operasyonlarında hem de yurtdışında (örneğin, Libya ve Azerbaycan'daki operasyonlarda) etkin olarak kullanılmaktadır. Türkiye'de savunma sanayi ürünlerinin tedariki, önemli ölçüde Savunma Sanayii Başkanlığı (SSB)'nin koordinasyonu altında yürütülmektedir ve doğrudan bir yasama organının onayına bağlı değildir. Ancak, genel bütçe kapsamında savunma sanayi harcamaları meclis tarafından onaylanır ve uluslararası anlaşmalar ve ihracat izinleri gibi konularda meclis ve ilgili bakanlıkların onayı gerekmektedir. Bu noktada Türkiye'de savunma sanayi ürünlerinin doğrudan bir yasama onayına tabii olmaması, etkinlik, gizlilik ve stratejik karar alma süreçlerinin hızlandırılması amacıyla bir yürütme organı olarak kabul edilen SSB tarafından yönetilmektedir. SSB, savunma sanayi projelerinin daha esnek ve hızlı bir şekilde yürütülmesinin yanı sıra millî güvenlik gereksinimlerini karşılamak üzere tasarlanmıştır bir yapıdır. Türkiye'de savunma sanayinin gelecek portföyü ve uluslararası alanda artarak devam eden işbirlikleri göz önüne alındığında yaşanabilecek önemli krizlerin ve güvenlik açığının önlenmesi adına bu sürecin bir yasama onayına tabii olması muhtemel olarak görülmektedir. Uluslararası alanda önemli bir bölgesel güvenlik sağlayıcılarından biri olan Türkiye, ABD ile zaman zaman bazı engeller ile karşılaşsa da savunma alanında önemli işbirlikleri yürütmektedir. Yürütülen bu işbirliği NATO ittifakı kapsamında önemli bir yere sahiptir. İki ülke arasında F-16 filosunun modernizasyonu ve yeni F-16 alımları bugün önemli bir işbirliği olarak kendini gösterse de ABD'nin yürütülen bu işbirliklerinde kongre onayı nedeniyle engeller çıkarması Türkiye'nin hem stratejik hem de güvenlik alanında kendine yeni ortaklar aramasına ve yeni işbirliklerine yönelmesine sebep olmaktadır. Bu çalışma "Savunma Sanayi Ürünlerinin Tedarikinde Yasama Onayının Karşılaştırmalı Analizi" konulu yüksek lisans tezinden derlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Savunma Sanayi, Türkiye, ABD, Güvenlik, İşbirliği

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, melikegr38@gmail.com

The Blue Amazon: Brazilian Security Policy and The South Atlantic

Segâh TEKİN*

The ocean presents opportunities and challenges for Brazil with its approximately 7400 km long Atlantic coastline. Historically, the Atlantic has provided Brazil's main trade routes and attracted attacks from non-regional powers to the resource-abundant Brazilian shores. The country participated in the two World Wars on the side of the Allied powers mainly in order to secure the Atlantic trade. However, the discovery of rich oil and natural gas resources in the Exclusive Economic Zone of Brazil in recent years has resulted in a new turn in Brazil's South Atlantic policy and heartened the debate in the country regarding the security of the Atlantic coast as well as the security of natural resources and commercial routes. Compared with the rich natural resources of the Amazon region, the Atlantic coast of the country -not limited to its territorial waters- is named the Blue Amazon. Since democratization in the 1980s, Brazil has gradually reoriented its security policy by shifting its focus from internal threats to external threats. In the 2000s, documents such as the National Security Strategy, National Security Policy, and National Security White Paper and their regular revisions were issued to exemplify the threat perceptions and security goals. Reflecting the changes in Brazilian foreign policy in the 2000s, the National Security Policy is explicated as a component of the country's developmental goals. In these documents, the security of the Blue Amazon has become prioritized besides the Amazons and the industrialized regions of the South and the South East. Based on the relevant academic literature, discourses of the decision-makers, and strategy and policy documents, this paper delves into Brazilian security policy in the Atlantic with a specific focus on the Blue Amazon. The paper elucidates that, in addition to protecting natural resources and ensuring the security of commercial routes, deterring the possibility of attacks from non-regional powers is a fundamental pillar of Brazilian security policy in the South Atlantic. To address these challenges, Brazil relies on the framework of international law to secure its sovereignty rights on the Atlantic coast, bolstering its navy and fostering cooperation with regional and non-regional partners.

Keywords: Brazil, Blue Amazon, Exclusive Economic Zone, South Atlantic

The Nexus Between Environmental Degradation And Terrorism

Aminah Gilani**

The influence of climate change is evident in environmental degradation and has recently become center of discussion in academic and political discourse because of its harmful impact on modern life. This paper seeks to analyze the relationship between natural resources and terrorism, and further discusses the phenomena of resource curse and resource scarcity as significant basis of intra-state and inter-state conflict and terrorism. The increasing impact of climate change is detrimental to security and bears greater threat of terrorism especially in countries with poor governance and weak institutional framework to avert the threat. The theoretical discourse surrounding natural resources can be categorized into two primary strands: resource abundance and resource scarcity. Works within the first category posit that an abundance of natural resources, particularly non-renewable ones, can result in violence, inequality, and conflict. Conversely, the literature in the second category contends that both renewable and non-renewable resource scarcity can similarly fuel conflict and instability. The pertinent literature identifies various relationships between natural resources and conflict. It explores the mechanisms through which natural resources are employed to instigate conflict and create instability. Furthermore, it delves into the key players and actors involved in resource-related conflicts. The paper concludes that the nexus between natural resources and terrorism is evident however, it emphasizes that the progressive hazards of climate change pose an increased threats of political instability especially in developing world which could be cited as a source of intra-state and inter-state conflicts. **KEYWORDS:** Intra-State, Terrorism, Conflict, Natural Resources, Climate Change

Keywords: Environmental Degradation, Natural Resources, Terrorism, Conflict

* Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, segahtekin@erbakan.edu.tr

** The University of Lahore, hardstruggler.gilani6@gmail.com

İran Nükleer Krizi Çerçevesinde Çin Halk Cumhuriyeti'nin Uluslararası İlişkilerdeki Konumunun Post-Yapısalcı Okuması

Arş. Gör. Rabia Sare Aslıyüksek*

Nabire Nabijiang**

1950'lerde Amerika Birleşik Devletleri'nin (ABD) desteği ile bilimsel proje geliştirmek için başlatılmış olan İran nükleer faaliyetleri, 1979 İran İslam Devrimiyle değişen rejim ve 2000'li yılların başında Uluslararası Atomik Enerji Ajansı'nın İran'ı gizli bir nükleer program geliştirmekle suçlamasıyla beraber uluslararası ilişkilerde bir kriz haline gelmiştir. Soğuk Savaş'ın sona ermesiyle ortaya çıkan yeni tek kutuplu dünyada Ortadoğu'daki böyle bir gelişme öncelikle ABD olmak üzere pek çok batılı devletin dikkatini ve ilgisini çekmiştir. İran nükleer sorunu, sadece ABD-İran ilişkileri ile değil aynı zamanda uluslararası nükleer yayılmanın önlenmesi rejimi ile de ilişkilendirilerek Birleşmiş Milletler (BM) ve diğer büyük güçler de doğal olarak söz konusu krizin tarafları haline gelmiştir. İran'ın nükleer faaliyetlerini sınırlamak ve denetlemek amacıyla kurulmuş olan, BM Güvenlik Konseyi'nin beş daimî üyesi ve Almanya'nın olduğu P5+1 mekanizması sayesinde İran Nükleer Anlaşması olarak bilinen Ortak Kapsamlı Eylem Planı'nın (OKEP) imzalanmıştır. Bu bağlamda ÇHC'nin BM Güvenlik Konseyi üyesi olmasına ilaveten kendisini 'sorumlu büyük güç' olarak görmesi sebebiyle İran Nükleer Krizi'ne dahil olmuştur. Bu çalışmada İran Nükleer Krizi çerçevesinde ÇHC'nin uluslararası ilişkilerdeki konumu post yapısalcılık bağlamında analiz etmeyi amaçlanmaktadır. Çalışmada uluslararası sistemin hegemonik yapılarına meydan okuyan bir devlet olarak karşımıza çıkan ÇHC'nin dış politikası askeri güvenlik unsurlarının yanı sıra ekonomik çıkar, kültür ve kimlik gibi faktörler etrafında da şekillendiği kabul edilmektedir. Ek olarak ulusal çıkarını maksimize etmeye çalışan bir aktör olduğu da ihmal edilmemektedir. Bunun yanında ÇHC'nin İran nükleer krizine yönelik tutumu, krizde oynadığı rol ve konumu, söylemleri ve eylemleri ile karşılıklı olarak incelenmektedir. ÇHC'nin dış politika yapımındaki temel ilkeler olarak ileri sürdüğü barışçıl dış politika ve karşılıklı yarar söylemlerine karşın özellikle ekonomik ve siyasi çıkarlarını korumaya ve maksimum kazançla küresel nüfuzunu arttırmaya çalıştığı tespit edilmiştir. Bu doğrultuda ÇHC'nin bu krize dahil olma motivasyonu, Çin dış politikasının İran özelinde Ortadoğu ile ABD'ye karşı olan yaklaşımları uluslararası sistemdeki iç/dış düalizmi bağlamında sorgulanırken ÇHC'nin krize yaklaşımı ve çatışma yönetimi stratejileri birer analiz aracı olarak ele alınmıştır. Bu çalışma üç bölüme ayrılmıştır. Birinci bölümde İran nükleer krizinin başladığı 2002 ile ABD'nin OKEP'den çekildiği 2018 yılları arasında yaşanan uluslararası gelişmeler incelenmiştir. İkinci bölümde ise ÇHC'nin dış politikası yapı sökülüne uğratarak İran ile olan ilişkileri ve İran nükleer krizinin taraflarından biri olan ABD'ye olan yaklaşımları gözden geçirilmiştir. Bu doğrultuda ÇHC'nin içeri/dışarı, dost/düşman algısı analiz edilerek ÇHC'nin İran Nükleer Krizi'ndeki konumu ve etkisi incelenmiştir. Çalışmanın son bölümü olan üçüncü bölümde ise ortaya konmuş olan kavramsal ve kuramsal çerçeve bazında ÇHC'nin kendini uluslararası sistemde nasıl konumlandığı tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Post-yapısalcılık, Çin Halk Cumhuriyeti, İran Nükleer Krizi, Amerika Birleşik Devletleri

* Arş. Gör., İnönü Üniversitesi, sare.asliyukse@inonu.edu.tr

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Uluslararası Enerji Politikalarının Küresel Enerji Güvenliğine Etkisi

Gizem AY ŞEKER*

Dünyanın en büyük ekonomilerinden olan Çin Halk Cumhuriyeti'nin enerji açığı ekonomik büyümesine eşit veya aşan oranlarda artarken, enerji güvenliği politika yapımcıları ve uluslararası toplum arasında bir alarm neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Çin'in enerji arz güvenliğini nasıl sağlandığını ve küresel enerji güvenliğini nasıl etkilediğini incelemektedir. Çin, artan enerji talebini karşılamada ciddi zorluklarla karşı karşıya kalmasına rağmen, Kuşak Yol Girişimi gibi geliştirildiği proje ve dış politika stratejileri ile kaynak arama, çeşitlendirme ve talep coğrafyasına güvenli ulaştırma hedeflerinde başarı sağlamaktadır. Çin, uluslararası enerji piyasasında ithalat ve ihracat oranları sebebiyle direkt etkide bulunmaktadır. Çin'in sürdürülebilir ekonomik kalkınmasının devam edebilmesi için enerji arz güvenliğini, ulusal güvenliği ve iktisadi güvenliğini birlikte değerlendirmektedir. Bu çalışmada veriler nitel araştırma yöntemi olan doküman analizi metodu kullanılarak elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çin, Enerji Arz Güvenliği, Enerji Talep Güvenliği, Kuşak Yol Girişimi.

Hint-Pasifik Güvenliğinin Değişen Dinamikleri ve Hindistan'ın QUAD Paradoksu

Cemre Pekcan**

2000'li yılların başından itibaren Çin'in ekonomik büyüme hızı, teknolojik ilerlemesi ve uluslararası arenada etkisinin giderek artması, Amerika Birleşik Devletleri'nin (ABD) Çin'i, küresel liderliğine meydan okuyacak bir tehdit olarak görmeye başlamasına yol açmıştır. Bu tehdit algısı ise özellikle Barack Obama dönemi ile birlikte ABD'nin tüm ilgisini Asya-Pasifik bölgesine yönlendirmesine sebep olmuştur. Asya-Pasifik yerine Hint-Pasifik (Indo-Pacific) kavramının kullanılmaya başlanması da yine bu döneme denk düşmektedir. Her ne kadar Hint-Pasifik kavramı genel olarak Hint ve Pasifik Okyanuslarının bir kombinasyonu olarak algılansa da ülkelerin Hint-Pasifik tanımlamaları farklılıklar barındırmaktadır. Özellikle Donald Trump, Hint-Pasifik kavramı ile Asya-Pasifik kavramındaki Çin merkezli algıyı ortadan kaldırmak ve Çin etkisini sınırlayacak bir alan yaratmak istemiştir. Bölgede ticaret ve teknoloji alanında devam eden Çin-ABD rekabeti, Çin'in Güney Çin Denizi'ndeki hak talepleri ve iddialı politikaları ile tırmanmış, ABD'nin bölgedeki müttefikleri ile ilişkilerini geliştirmesine ve Çin'i dengelemek adına çeşitli kurumsal yapıların oluşturulmasına neden olmuştur. Bu bağlamda QUAD ve AUKUS öne çıkmaktadır. Dörtlü Güvenlik Diyalogu (Quadilateral Security Dialogue) ya da kısaca QUAD; ilk olarak 2007'de Japonya tarafından önerilen ama gerçek anlamda 2017'de işlerlik kazanan, ABD, Japonya, Avustralya ve Hindistan'ın yer aldığı bir güvenlik diyalogu girişimidir. Benzer liberal değerlere sahip ülkelerin oluşturduğu bir ittifak gibi görünen ve temel hedefi "özgür ve açık bir Hint-Pasifik" (free and open Indo-Pacific) olan girişim, başlarda Çin tarafından çok dikkate alınmasa da 2020'de QUAD Dışişleri Bakanlarının yeniden bir araya gelmesi ve ABD Dışişleri Bakanının QUAD'ı "kurumsallaştırmak", "gerçek bir güvenlik çerçevesi oluşturmak" ve "genişletmek" gibi söylemleri Çin'in dikkatini bu girişime yönlendirmesine yol açmıştır (Rudd, 2021). AUKUS ise Çin'in bölgede artan askeri varlığı ve etkisine karşı Avustralya, Birleşik Krallık ve ABD'nin güvenlik alanında stratejik bir ittifak oluşturduğu güvenlik ve savunma anlaşmasıdır. Bu anlaşma, Avustralya'nın nükleer denizaltı programını genişletmesini ve ABD ile Birleşik Krallık'ın teknolojik ve askeri destek sunmasını içermektedir. Bölgedeki değişen dinamikler içerisinde önemli bir rol oynayan Hindistan ise özgür, istikrarlı ve

* Doktora Öğrencisi. Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya, Türkiye, ORCID: 0000-0003-1965-2423, e-posta: gizemayseker@gmail.com.

** Doç. Dr. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Biga İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

güvenli bir Hint-Pasifik için her ne kadar ABD ile ittifakına büyük önem verse de QUAD'ın Çin karşıtı eğilimlerini desteklememektedir (Panda, 2018). Çin'i hem sınır güvenliği açısından hem de Güney Çin Denizi'ndeki politikaları açısından bir tehdit olarak görse de Hindistan'ın tarafsızlık politikasına olan bağlılığı, QUAD'ın bir güvenlik ittifakı haline gelmesini önlemektedir. Hindistan QUAD üyesi olmakla birlikte, aynı zamanda Şangay İşbirliği Örgütü (ŞİÖ) ve Asya Altyapı Yatırım Bankası (AIIB)'nin de bir üyesidir. Bu çalışmada öncelikle Asya-Pasifik ve Hint-Pasifik bölgeleri arasındaki tanım farklılıkları ve Hint-Pasifik kavramının ne şekilde ve neden ortaya çıktığına değinilecek; sonrasında ise bölgedeki Çin-ABD rekabetinin bölge güvenliğine etkisi incelenecektir. Ülkelerin dengeleme politikaları sonucunda ortaya çıkan QUAD ve AUKUS gibi oluşumlar ve Hindistan'ın bölge dinamikleri açısından önemi çalışmada ele alınacak diğer konulardır. Son olarak çalışmada Hindistan'ın QUAD konusundaki ikilemleri analiz edilerek QUAD'ın Çin'i dengeleme konusunda başarılı olup olamayacağı hakkında değerlendirmelerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hint-Pasifik, AUKUS, QUAD, Çin, ABD

İran Nükleer Faaliyetlerini Bölgede Caydırıcı Bir Unsur Olarak Mı Kullanıyor?

Ebru Yangöz*

Levent Yiğittepe**

Uluslararası sistemin değişen yapısı ile birlikte güvenlik sorunları da çeşitlilik göstermiştir. Çeşitlenen güvenlik sorunları ile birlikte nükleer silahlar da ortaya çıktığı ilk andan itibaren uluslararası sisteme güvenlik sorunu olarak dâhil olmuştur. Bunun temel nedeni ise nükleer silahların kullanıldığında bırakacağı kalıcı ve derin hasarlardır. Nükleer silahlar, konvansiyonel silahlara karşın yok etme gücü nedeniyle oldukça tehlikeli silah türlerindedir. ABD tarafından İkinci Dünya Savaşı esnasında bir kere kullanılmasına rağmen devletler nükleer silahların yok etme gücünün farkına varmışlardır. Nükleer silahlara sahip olmanın ilk şartı da nükleer faaliyetlere yoğunlaşmaktır. Bu kapsamda nükleer faaliyetler kimi zaman güvenlik sorunlarına da dönüşebilmektedir. Bu nedenle çalışmada nükleer faaliyetlerin nükleer silahlara dönüşmeden de uluslararası sistemde nasıl bir güvenlik sorunu olduğu ileri sürülmüştür. Bölgesinde olarak stratejik bir öneme sahip olan İran'ın nükleer faaliyetlerinin küresel güçlerin güvenlik gündemlerine yerleşmiş olması ve yine bu ülkenin nükleer faaliyetlerini küresel güçlere karşı caydırıcı bir unsur olarak kullandığı görülmüştür. Bu çalışmada İran nükleer faaliyetlerinin, nükleer silah edinme amaçlı değil küresel güçlerden gelen tehditlere karşın nasıl bir politik araç olarak kullanıldığı ele alınmıştır. Ele alınan bu konu ile İran'ın nükleer faaliyetlerinin nükleer silahlara dönüşmeden de bölgede ve uluslararası sistemde üstlendiği caydırıcı rolünün ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. İran, bulunduğu coğrafya ve sahip olduğu nükleer altyapı nedeniyle uluslararası sistemde oldukça önemli bir ülkedir. İran, nükleer silah üretmeyeceğine dair bir söz niteliğinde olan NPT anlaşmasını imzalamış olmasına rağmen nükleer faaliyetlerine devam etmiştir. Bu süreçte 1979 devrimi ve İran-İrak savaşı ile nükleer faaliyetlerde duraklama olsa da ilerleyen süreçlerde İran'ın nükleer faaliyetleri yeniden ivme kazanmıştır. Bu nedenle İran, Uluslararası Atom Enerji Ajansı (IAEA) tarafından sürekli denetlenmektedir. Bu denetlemeler ile birlikte İran ve P5+1 devletleri arasında imzalanan Kapsamlı Ortak Eylem Planı (KOEP) ile İran'ın nükleer faaliyetlerinin kısıtlanması hedeflenmiştir. Bu plan, ABD, BM ve AB tarafından İran'a karşı uygulanan yaptırımların da kaldırılmasını kapsamaktadır. Bu bağlamda KOEP kapsamında birçok kez görüşmeler yapılsa da İran'ın nükleer faaliyetlerinin önüne geçilememiştir. Aksine İran IAEA'nın KOEP kapsamında izin verdiği uranyum miktarının daha fazlasını elde etmek için çalışmalara başlamıştır. Bu bağlamda İran'ın nükleer silah üretecek kapasiteye ulaştığına dair tartışmalar yoğunlaşmıştır. Aynı zamanda küresel güçler bölgede faaliyet gösteren terör örgütlerinin nükleer silahlara sahip olması endişesi ile İran'ın nükleer faaliyetlerini bir tehdit olarak görmektedirler. Terör örgütlerinin nükleer silahlara sahip olması ile nükleer terörizmin yaygınlaşacağını ve bu durumun uluslararası sistemi tehdit ettiğini ileri sürmektedirler. Bu araştırma da elde edilen veriler ile birlikte İran'ın nükleer faaliyetleri incelemeye alınmıştır. Bu incelemeler çerçevesinde İran nükleer faaliyetlerinin asıl amacının nükleer silahları elde etmek mi yoksa caydırıcı bir unsur

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, ebruyangoz96@gmail.com

** Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, iyigittepe26@gmail.com

olarak kullanmak mı? İran'ın nükleer faaliyetleri diğer devletleri neden önlem almaya itmiştir? İran, nükleer faaliyetlerini küresel güçler tarafından uygulanan yaptırımlara karşı bir silah olarak mı kullanıyor? sorularının cevaplarına ulaşılmaya çalışılmıştır. Yine çalışmada nükleer faaliyetlerin, nükleer silah edinme boyutuna ulaşması küresel güçler tarafından bir güvenlik tehdidi olarak nitelendirilmiştir. Büyük kapasitesi ile risk taşıyan İran'ın nükleer faaliyetleri, yaptırımlarla ve anlaşmalarla kontrol altına alınmak istenmiştir. İran da bu yaptırımlara karşılık olarak uranyum miktarında artırıma yönelmiştir. Son tahlil de İran'ın, esasen nükleer silah üretecek kapasiteye sahip olduğu fakat küresel güçlerin uyguladıkları yaptırımlara karşın bir caydırıcı unsur olarak elinde tuttuğu sonucuna ulaşılmıştır. Bunu destekleyici temel argüman ise İran'ın nükleer silahları halen resmi olarak üretememiş ve nükleer deneme yapmamış olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Caydırıcılık, İran, KOEP, Nükleer Faaliyetler, Nükleer Silahlar, UAEA

Anomaly Detection with Graph Transformer Networks in Windows Event Logs

Tuba Şengün*

Mustafa Kaya**

This research presents a Graph Transformer Network (GTN) based approach to analyze data from Windows Event Logs to improve security system effectiveness against increasing cyber threats. GTN's robust structure opens up new possibilities for analyzing complex and diverse data sources, focusing on detailed examination of Windows event logs. These logs have important details on system activities, security incidents, and possible signs of threats, making them great for finding security anomalies. Unlike usual graph-based neural networks, the GTN model is better at learning long-range connections and big structural patterns, important for handling complex data like Windows Event Logs. This research focuses on converting the log data into a graph layout, where every event becomes a node, and edges link these nodes, illustrating the interactions among them. The purpose of the GTN model is to distinguish normal and abnormal behavior by training on this graph data. Training the model uses both supervised and unsupervised learning techniques to improve its performance on labeled datasets and detect potential anomalies on unlabeled datasets. This work expands the use of graph-based deep learning approaches in the security field and demonstrates how GTN can effectively process complex data structures. The results of the research significantly contribute to creating innovative strategies in cybersecurity applications. In particular, analyzing the large amounts of log data generated daily is vital for quickly detecting and responding to cyber security threats. This work offers cybersecurity analysts and researchers the opportunity to more quickly and accurately identify potential threats hidden in large and complex data sets. Furthermore, this novel method is paving the way for new techniques in cybersecurity threat analysis and anomaly detection, particularly for handling extensive and diverse data sets. This approach not only facilitates the creation of more proactive and efficient defense mechanisms against cyber threats but also lays a solid foundation for ongoing research in this field.

Anahtar Kelimeler: Windows Event Logs, Anomaly Detection, Graph Transformer Network, Deep Learning, Cyber Security

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Fırat Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Adli Bilişim Mühendisliği Ana Bilim Dalı, 212144107@firat.edu.tr

** Dr.Öğretim Üyesi, Fırat Üniversitesi Teknoloji Fakültesi Adli Bilişim Mühendisliği, mkaya@firat.edu.tr

Non-Traditional Security Threat in the North African Region

Ramzi Bendebka*

Non-traditional security emerged due to the convergence of the Cold War, globalisation, environmental degradation, and the war on terrorism. The global security system has switched its attention from military power as a core value to different non-traditional areas, with a significantly increased emphasis on new variables such as economy, politics, and sociological dynamics. Researchers with different perspectives on security studies have raised doubts about the claim that security can only be achieved by military means. Following the collapse of the Cold War, a notable transformation occurred in the paradigm of security and global order, wherein the conventional approach gave way to a non-traditional approach. Most studies on North African security focus on traditional threats such as military issues and terrorism. However, the non-traditional security challenges in North Africa have experienced significant changes in recent years. In addition to conventional military issues, the region has experienced many issues, such as the rise of new security challenges, including drug trafficking, illegal immigration movements, smuggling, the Arab Spring, and the consequences of the global 'War on Terror' launched after the events of 9/11. Most studies on the security of the North African region focus on traditional threats such as military issues and terrorism activities. However, this paper examines the scope and dimensions of a broadened North African regional non-traditional security. It focuses on four specific issues: illegal immigration movement, water scarcity, drug trafficking and smuggling. While not all of these challenges may directly impact North African nations, they are significant in at least three aspects. To begin with, they constitute an escalating menace to both domestic and global stability, as demonstrated by things like transnational organised crime, corruption, and extensive non-state criminal activity. Furthermore, to different extents, they have altered and weakened the capacity of state institutions, trade, and economic growth. Third, they may lead to regional instability and more disputes.

Keywords: Security Studies, Africa, Non-traditional Security

Consequences of the Ukraine War on Global Security from the Geopolitics of Energy Perspective

Rahmat Hajimineh**

Ebrahim Rezaei Rad***

Ukraine war shows more than ever the geopolitical importance of the energy-producing countries in the world, which is of interest to the countries. In this article, we use the theoretical framework of energy geopolitics and the combined method (quantitative-qualitative) to answer this question, what effect has the war in Ukraine had on global security from the perspective of energy geopolitics? The main hypothesis of the research indicates that the war in Ukraine has affected global security, and in fact, global security due to energy changes has caused renewed attention to energy geopolitics and energy-producing countries, and global geopolitics has again undergone changes. and has strengthened the position of some countries in the world. The findings of the research indicate that after the war in Ukraine, the countries that produce energy have been paid attention to, and it has led to the promotion of the position of these countries in geopolitics and global security. Energy-producing countries have been given a lot of attention and their position in global security has been strengthened. For this reason, the countries of the world have tried to replace the lack of supply of Russia in the field of energy, so that new areas in the world regarding energy supply are invested and politicized. which has caused the traditional energy regions of the world like the Middle East as well as the new regions i.e. Africa or Central Asia and the Caucasus to receive attention, which can lead to the formation of the shift to new regions and emerging countries due to the use of

* Dr., International Islamic University Malaysia, ramzib@iiu.edu.my

** Associate professor in International Relations, Department of Law, East Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran r.hajimineh@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-1225-9541>.

*** PhD Student of International Relations, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran, ebrahimradrezaei.r@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-1169-1508>.

energy and its effects on focus on global security from the point of view of energy, which is a significant issue. For this reason, it is important to conduct research in this regard, and this article tries to investigate this matter.

Keywords: Ukraine war, Global Security, Geopolitics, Energy, Russia

State Nationalism As A Source Of Societal (In) Security In Multi-Ethnic Societies

Emine, Alp*

In contrast to the traditional view of the state as the primary actor in political processes, new approaches in the discipline of International Relations (IR) consider the role of other units of analysis, including sub-state and non-state groups, and even individuals. The growing role of these actors in international politics makes them important topics for security studies. In light of this thinking, there is a growing recognition of the importance of including non-state and sub-state actors, as well as non-military threats, in the discussion of security. The reference object of security, already defined in various ways, has therefore been extended in scope. This novel approach, pioneered by the Copenhagen School, incorporates societal, economic, political, and environmental security into the discourse alongside the conventional military sector of security. The societal sector, among these, is about the maintenance of a society's collective identities built on its commonalities, including culture, values, religion, and history. Against this background, the primary objective of this research is to contribute to this approach, with a particular focus on the nationalist aspect of societal security, which can be defined as 'identity security.' As a political ideology, nationalism plays an important role in the construction and maintenance of social identity by reinforcing the distinction between 'us' and 'them' and group membership. State nationalism represents an ideological project in which a collective national identity is constructed and enforced by the political authority to homogenize a multinational society, instill patriotism, and create a sense of belonging among citizens. In this respect, it has frequently served as a unifying force against threats to the state and society. However, in societies with a multi-ethnic or multi-lingual population, an exclusive nationalist ideology and state policies may pose a threat to the societal security of sub-national ethnic or religious groups, potentially leading to secessionist aspirations. To reinforce this argument, an analysis was conducted of several relevant cases from around the world, including India and China. In these cases, the suppression of sub-national ethnic, religious, and linguistic identities by a state-led nationalist project has resulted in the emergence of societal insecurity, the rise of collective consciousness, and, subsequently, demands for self-determination among minority groups. In other words, the inability to forge a collective identity, or the clinging to an identity imposed by the state or the majority group, has ultimately caused significant integration problems for these states. As a result, this study supports the argument that exclusive state nationalism, or non-civic form of nationalism, can be a source of societal insecurity in multi-ethnic societies as it conflicts with the identities of minority groups.

Keywords: Societal (In)Security, Copenhagen School, State Nationalism, Collective Identity, Multi-ethnic Societies

* Arş. Gör., Bursa Teknik Üniversitesi, emine.alp@btu.edu.tr, 0000-0002-1945-3523

Maritime Security Challenges to Gwadar Seaport

Mussarat Jabeen*

This study is to identify the marine security threats; being faced by the Gwadar seaport in Balochistan province of Pakistan. In today's world, access to sea is crucial and the construction of seaports, roads and highways is important for trade and connectivity. Pakistan is blessed with the sea frontage of 1046 kilometres, which is stretched westward. Gwadar is vital source of communication among the continents and oceans as well as a focal point of the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC). Its strategic location is imperative for economic perspectives, particularly with respect to trade links with other regions. It provides opportunities for shipping, with the shortest route to warm waters. Evaluating the significance of international trade, marine threats cannot be sidelined or ignored as they hinder the smooth flow of trade and communication worldwide. The study is an attempt to highlight these threats and figure out a way to address them. It has raised the question; why critical measures and joint strategies taken by the two states are not much successful in addressing the maritime security, despite several inter-state benefits. Looking at available literature and empirical evidence, it is observed that the threat factors are the result of political instability, tussle among internal, regional, extra-regional powers and ocean littoral states, preventing to pursue a joint venture, despite threats of piracy, terrorism, smuggling, human trafficking, etc. It is suggested that a region-centric maritime security design is to be envisaged that would secure region-specific security interests as such issues can best be solved by the concerned parties. In the case of ensured security, all the stake holders can reap their economic and strategic interests. To explain this phenomena, a mixed method approach is applied. It is concluded that lack of regional unity in formulating a joint strategy to address maritime insecurity with poorly equipped maritime forces are incapable of handling this grim situation. It is recommended that serious attention is to pay for economic perspectives. The port security also demands closer links of regional actors, instead of making it an arena of competition for strategic interests as each one tries to follow its chosen course for its desired interests and benefits.

Key Words: economic corridor, integration, maritime threats, seaport, trade, route.

Impact of the New South Caucasus Regional Security Complex on Iran's Foreign Policy

Qasem Osuli Odlu**

Since The Collapse Of The Soviet Union, The South Caucasus Has Been The Scene Of Numerous Security Threats And Challenges. For The Past 35 Years, Ethnic And Territorial Conflicts, Political Instability, Anarchy, Social Change, And The Rivalry Of Regional And Supra-Regional Powers Have Been The Most Important Security Challenges In This Region. Generally, The Changing Global Environment Of Security And Economy Has Its Own Explicit And Implicit Effects On This Regional Order. In This Regard, South Caucasus Regional Order Has Enormously Been Impressed By Those Developments Which Respectively Include Collapse Of Soviet Unions, Implementation Of One Belt And Road, Second Qarabagh War, And Ukraine War. As A Matter Of Fact, These Mentioned Events Could Be Taken Into Considerations As Historical And Unprecedented Turning Points That Affected South Caucasus Regional Security Order And Iran's Foreign Policy Has Consequently Been Impressed By The New Geopolitical Power Dynamics Which Have Been Intensified By Recent Regional And Global Developments Including Second Qarabagh War And Russia And Ukraine War. We Intend To Examine The Possible Impact Of South Caucasus Regional Security Complex, In Which Geopolitical Transformations And Redistribution Of Power Have Happened, On Iran Foreign Policy. So, The Main Question Which Has Been Raised In This Study Is That How Have Changes In South Caucasus Regional Security Complex Exerted Influence On Iran's Foreign Policy? It Seems That Due To Changes In Regional Systematic Level Like Turning Regional Balance Of Power In Favor Of Turkey And Increased Cooperative Measures Of Azerbaijan With Israel, Breaking

* Prof. Mussarat Jabeen (PhD), Department of Politics & International Relations, University of Sargodha-Pakistan.

** Assistant Professor, Regional Studies at Allameh Tabatabaey University, Tehran, Iran, ghasem.osuli@gmail.com

Regional Strategic Stability Between West And Russia And Westernization Of Armenia And Socially, Provocation Of Iran's Ethnical Groups As Result Of Second Qarabagh War, Iran Foreign Policy Towards South Caucasus Has Been Securitized More Than Before. So, In This Study We Are Initially Going To Elaborate South Caucasus Regional Security Complex Under Effects Of New Regional And Global Developments Including Second Qarabagh War And Ukraine War. Furthermore, In The Next Step Their Influences On Iran's South Caucasus Foreign Policy By Using Explanatory Method Will Be Analyzed.

Keywords: Foreign Policy, Regional Security Complex, Iran, Turkey, Securitization, Systematic Factor, Social Factor

Uluslararası Hukukun Zorlu Sınavı: Siber Uzay ve Uluslararası Hukuk Arasındaki İlişki

Erdi, Şafak*

Siber uzayın günümüzde sosyal, ekonomik, politik ve askeri açıdan artan önemi, Devletlerin bu alana yönelik düzenlemeler yapmasını zorunlu kılmaktadır. Ancak siber uzayın yapısı düşünüldüğünde Devletlerin bu alana yönelik düzenlemeleri arasında ciddi farklılıklar mevcuttur. Daha da önemlisi birçok devlet bu alan ile ilgili düzenleme yapmak konusunda adım atmamaktadır. Bu çalışma, betimleyici ve normatif bir bakış açısıyla, Devletlerin siber uzayda uluslararası hukuk kuralları çerçevesinde bazı düzenlemelerin yapılması konusunda nasıl davrandıklarına dair başlangıç niteliğinde bir değerlendirme sunmaktadır. Çalışmada ayrıca, siber uzayın kurallarının belirlenmesindeki zorluğuna rağmen devletlerin bu alan ile ilgili düzenlemeler konusunda adım atmamasının uluslararası hukuk açısından önemi ele alınacaktır. Son olarak siber uzay ile ilgili uluslararası hukuk kurallarını inşa etmek için Devletlerin kapasiteleri ve kısıtlamaları hakkında bir tartışma oluşturulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Hukuk, Siber Uzay

Bilgi Savaşımı Kapsamında Siber Harekât: Kavramsal Çerçeve

Ali Bilgin Varlık**

Bilgisayar ağ harekâtı olarak da adlandırılan sayısal bilgi harekâtı (siber harekât) siber uzay/alan ortamında cereyan eden taarruz, savunma ve destek faaliyetlerinden oluşur. Taarruz maksatlı harekât "siber saldırı", savunma maksatlı siber harekât "siber güvenlik" olarak isimlendirilmektedir. Siber uzay; verileri işleyen, depolayan veya ileten, ayrı veya bağımsız olanlar da dahil olmak üzere, birbirine bağlı tüm iletişim, bilgi teknolojisi ve diğer elektronik sistemler, ağlar ve bunlara ait verilerden oluşan küresel alandır. Bilgi çağının getirdiği bilişim teknolojileri bilginin anlık hızlarla iletişimini ve büyük oranda üretimini mümkün kılarak gerek sivil gerekse askeri sektörün faaliyetlerini büyük ölçüde yeniden şekillendirmiştir. Bilgi ortamı; bilginin kendisini, bilgiyi alan, işleyen ve ileten bireyleri, organizasyonları ve sistemlerin yanı sıra bunun gerçekleştiği bilişsel, sanal ve fiziksel alanı içerir. Bilgi ortamı/siber uzay; fiziki, bilişimsel ve bilişsel katmanlardan oluşur. Bu ortam yarattığı avantajlar kadar sakıncaları da beraberinde getirmiştir. Devlet ve devlet dışı aktörler, prestij, siyasi veya askeri avantaj veya kâr elde etmek için askeri ve askeri olmayan bilgi sistemlerindeki güvenlik açıklarından yararlanarak verileri sızdırmaya, bozmaya veya yok etmeye çalışır. Siber ortamdaki bu güvenlik açıkları düşünsel olduğu kadar fizikî zafiyetlerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bu nedenle bilişim sistem ve ağlarımızın kesintiye uğratılmasına, bozulmasına ya da yok edilmesine karşı tedbirler geliştirirken hedefimizin bilgi sistem ve ağlarında bu kapsamda

* Doç. Dr., Yakın Doğu Üniversitesi, erdi.safak@neu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4000-2468.

** Doç. Dr., İstanbul Arel Üniversitesi, İİBF, Uluslararası İlişkiler (İngilizce) Bölümü, bilginvarlik@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5265-2321>,

zafiyetlerin yaratılması siber uzaydaki hareket serbestimizi artıran yönüyle kara, hava, deniz harekât alanlarında kontrol geliştirmek kadar önemli bir mahiyet kazanmıştır.

Bilgi savaşımının veri merkezli (data-centric) ve maddi boyutunu (physical dimension) oluşturan bilgi sistemleri sadece internet ile sınırlı olmayıp, çok sayıda bileşenden oluşur. Siber uzay yoluyla erişilebilen tüm cihazlar potansiyel hedefler ve potansiyel tehditler olarak karşımıza çıkar. Bu, kablolu bağlantılarla bağlanan ağları ve cihazları ve kablosuz bağlantıları içerir. Bunlar; insanlar, komuta-kontrol tesisleri, gazeteler, kitaplar, kısa dalga verici istasyonları, bilgisayar işlem birimleri, dizüstü bilgisayarları, akıllı telefonlar, tablet bilgisayarlar, televizyonlar, monitörler, yazıcılar, kameralar, tarayıcılar, faks makineleri, anahtarlar, kompakt diskler, video ve ses bantları, kablo, tel, uydular, fiber optik iletim hatları, her türden ağlar ve daha fazlası dahil olmak üzere geniş bir ekipman yelpazesini kapsar. Bu araç ve gereçleri kullanmanın yarattığı bağımlılık siber ortamdaki hassasiyetin ve risklerin de kaynağını oluşturur. Siber uzay, özünde yapay olarak inşa edilmiş ve sürekli geliştirilmekte olan bilgisayarlı bir ortamdan oluşur. Siber uzay altyapısı büyük ölçüde küresel olarak birbirine bağlıdır; coğrafi sınırları aşan bu özellik, ulusal kontrol mekanizmaları ve yargı yetkisi bağlamında siber uzayın denetim altına alınmasını güçleştirir. Diğer bir ifadeyle, siber uzayda klasik operasyonel sınırların belirlenmesi bu ortamın küresel boyutu nedeniyle zordur. Siber uzay sadece sürekli bir akış halinde değildir, daha da önemlisi herkes tarafından hemen hemen her amaç için kullanılabilir. Siber uzay aynı zamanda temel fiziksel unsurlarının tamamen insan yapımı olmasıyla da farklıdır; bu yönüyle kara-deniz-hava ortamlarından farklıdır. Ancak bu farklılık siber uzayın aynı zamanda ulusal olma niteliğini ortadan kaldırmaz. Kara-deniz-hava sahası gibi sınırları uluslararası anlaşmalarla çizilmemiş olsa da devletin siber uzayda kullandığı alanın koruması ve olabildiği ölçüde kontrol altında tutması egemenlik kavramının kapsamı dahilindedir. Çünkü devlet siber alanın kullandığı bölümünde kendisi için hayati önemi haiz hizmet ve faaliyetlerini icra eder. Bu hizmet ve faaliyetler güvenlikten eğitime, sağlıktan bankacılığa, vatandaşlık hizmetlerinden adliyeye ve kolluk görevlerine, turizmden endüstriye, enerjiden ticarete kadar değişen, hayatın her alanındaki faaliyetleri kapsar. Bu nedenle sayısal bilgi harekâtından bahsederken aslında bir anlamda “siber vatan” ya da “bilgi vatan” kavramından da bahsediyor oluyoruz. Bu esaslar çerçevesinde bu bildiride; bilgi ortamının katmanları çerçevesinde siber harekât, siber harekâtın aktörleri ve tehditler, siber harekâtın destek sağladığı alanlar, siber harekâtın temel özellikleri, siber harekâtın ilkeleri ve siber harekâtın çeşitleri konularına yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Siber harekât, siber saldırı, siber güvenlik, bilgi savaşımı, bilgisayar ağ harekâtı, sayısal bilgi harekâtı.

21. Yüzyıl Küresel Güvenlik Sahasında Devletlerin Yeni Tehdit Algılaması: Dijital Casusluk ve Önemi

Nihan Atıla*

21. yüzyıl küresel güvenliğinde dijital dönüşüm teknolojileri, rekabet ortamını yeni bir alana taşıyarak/açarak yelpazeyi genişletmekte ve bu alandaki analiz, yeterlilik, kontrol ve hakimiyet hız çağının dijital liginde devletleri güçlü ya da savunmasız kılabilmektedir. Dijitalin etki gücü arttıkça, güvenlik anlamındaki önemi de artmakta, tehdit unsurlarının nitelikleri değişmekte, yeni hedef ve savunma alanları dijital alan olarak karşımıza çıkmaktadır. Dolayısıyla kapsamı ve tehdit alanı her geçen gün yaşanan gelişmeler ile genişleyen güncel bir araştırma alanıdır. Toplum ve toplumu yöneten sistemler teknoloji ile dönüştüğü için teknolojinin gelişimini ve yönünü belirleyenler, çalışmalarının rakiplerine ve küresel dünyaya etkilerine dair belirleyici olabilmektedir. Zira dijital dönüşümü bütün boyutları ile gören ve takip eden devletler, bu uyumu ve süreci gerçekleştirmede yavaş olanlara göre güvenlik, savunma ya da karşı atak mekanizmalarında geliştirdikleri sistemler ile daha başarılı olabileceklerdir. Bilgi ve teknolojinin hem saldırı hem de savunmada kullanıldığı küresel hız çağında, gelişmiş büyük veri depolama ve yönetiminin kolaylığı, maliyet ve zaman tasarrufu gibi avantajları nedeniyle teknoloji bulan, domine eden ve bunu ulusal çıkarları için kullanan “dijitalleşen devletler” elbette bu dönüşüm sürecine terör ya da siber tehditlerin de dahil olması ile yeni dijital risk unsurları ile karşı karşıyadır. Sınırların olmadığı, teknolojinin başat unsur olduğu bu devasa alanın sosyal medya gibi devlet dışı aktörleri de küresel dünyanın toplumlarını mükânat gibi çekerken toplumların mensubu oldukları devletleri bir başka boyutta yine tehdit edebilmektedir. Bu nedenle bilgi

* Gazeteci-Analist, nihanatila@gmail.com

çağı olarak da adlandırılan dijital çağda bilginin elektronik olarak işlenmesiyle, kritik altyapısında her türlü veriyi bulunduran dijital alan, istihbarat faaliyetleri için de adeta yeni bir 'izdüşüm' sahası olmuştur. Dolayısıyla bu dijital çağ, dijital istihbaratsız, dijital istihbarat ise dijital casus/ajanlık düşünülemez. Bir başka deyişle istihbaratsız savaş/rekabet düşünülemez gibi bu devasa yeni/hızlı/kolay ve sürekli gelişen dijital rekabet alanı da istihbaratsız düşünülemez. Tüm bunlar ışığında bu çalışmada, 21. yüzyılın küresel dünyasında karşımıza çıkan ve artık alanı itibariyle de yeni türleri/çeşitleri ile tanışabileceğimiz dijital alandaki casusluk/ajanlık tanımlanmaya, etki ve risk alanları analiz edilmeye çalışılacak; dijital casusluğun iki alanı üzerinde durularak, uluslararası boyutta devlet dışı aktörlere örnek olarak sosyal medya platformlarında depolanan verilerin güvenliği ve burada kritik görevlerde bulunanların nasıl bir küresel risk tehdidi oluşturduğuna yer verilecek; diğer yandan ise devletlerin elektronik ortama taşıdıkları sağlık, nüfus gibi kritik toplumsal bilgilerinin bulunduğu e-devlet bilgilerinin ele geçirilme riskleri "dijital casusluk" bağlamında ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijital casusluk, dijital ajanlık, dijital devlet, siber güvenlik, istihbarat.

Yapay Zeka ve Terörizm: Önleyici mi Tetikleyici mi? Yapay Zeka'nın Terörizmi Araçsallaştırılması ve Önlemesi Üzerine Bir Tartışma

Dr. Emine Çelik*

Terör eyleminin taktikleri gruptan gruba ve bireyden bireye değişmekle birlikte, terör örgütlerinin ve terörist bireylerinin belli bir dereceye kadar repertuarlarıyla riskten kaçınma eğiliminde olduklarına yönelik büyük bir kabul söz konusudur. Buradan hareketle de terörist gruplar ve bireyler büyük oranda eylemlerinde ateşli silahlar, bıçak, el yapımı bomba gibi teknolojisi düşük denenmiş ve test edilmiş geleneksel yöntemleri kullanma eğiliminde oldukları sonucu çıkmaktadır. Ancak geleneksel eylem taktiklerini benimsemiş olsalar bile gerçekleştirilen terör eylemleriyle ilgili tarihsel akış incelendiğinde terörizm kavramının durağan olmadığı ve siyasi, kültürel, ekonomik ve teknolojik gelişmeler ile şekillendiğini söylemek mümkündür. Örneğin terörist grupların ve bireylerin organizasyon yapılarında, merkezi olmayan franchise ve küresel hale gelerek yenilik yaptıkları bilinmektedir. Düzensiz gerilla saldırılarından sivil, asker ve kırsal ya da şehir ayırımı gözetmeksizin saldırılar düzenleyerek taktik olarak önemli ölçüde gelişmişlerdir. Bu bağlamda da terörist grup ve bireylerin değişim ve dönüşümlerle evrimleşerek şartlara çok iyi uyum sağlayabildikleri sonucuna ulaşmak mümkündür. Ek olarak terörist gruplar tarafından yapay zeka destekli sistemlerin kullanımına ilişkin yeni "fırsatların" varlığı terörle mücadele kapsamında bilim insanları ve kolluk kuvvetleri tarafından tartışılmaya devam edilirken, terörle mücadelede kolluk kuvvetlerinin de yeni araçlar edindiğini de bilinmektedir. Öyle ki bir bireyin ve/veya grubun radikalleşme eğilimleri, terör örgütlerinin bireyleri ya da grupları radikalleştirme eğilimlerini ortaya çıkması için sıklıkla yapay zeka entegreli sistemlerden faydalanılmaktadır. En genel ifadeyle de 11 Eylül sonrasında terör ağlarının ve örgütlerinin yapılarının belirlenmesi, örgüt içerisindeki anlaşmazlıklar ve bölünmeler, çevrimiçi terörizmin kaynağının belirlenmesi, örgütlerin ya da örgüt içerisindeki bireylerin konumlarının belirlenmesi için yapay zeka, büyük veri kullanımı ve makine öğrenimi sıklıkla kullanılmaktadır. Buradan hareketle de ilk olarak çalışmada terör örgütlerinin ve bireylerin yapay zeka entegreli sistemleri nasıl ve neden kullanıldığı, akabinde de terörle mücadelede kullanılan yapay zeka, büyük veri ve makine öğreniminin kullanımına ilişkin etik tartışmaları üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Terörizm, Etik

* Dr., eminegvenilir@gmail.com

Bilgi Güvenliği ve Siber Güvenlik: Veri Yönetimi ve Uygulamalar

Mehmet KARAKOÇ*

İçinde bulunduğumuz dijital/sayısal dönüşüm ve değişim çağında, e-Devlet Kapısı, e-Belge ve yönetimi, e-Arşiv ve yönetimi, e-Yazışma (ayrıca KEP: kayıtlı elektronik posta), e-İmza (ayrıca dijital kurumsal mühür) ve e-Keşif gibi konular ile ilgili tüm iş ve işlemlerde, büyük veri ve analizi/çözümlemesi, metin ve veri madenciliği, verilerin görselleştirilmesi ve sınıflandırılması (örneğin görüntüler), doğal dil işleme (anlama ve üretme), nesne tanıma, duygu analizi, öğrenme (örneğin arşivler), istatistiki analiz ve örüntü çıkarma gibi pek çok faaliyetin yoğun bir biçimde gerçekleştirildiği aşıkârdır. Bu amaçla, yapay zekâ, makine öğrenmesi, dağıtık defter, blok-zinciri ve sanal-artırılmış gerçeklik gibi teknolojilerden (uygulayım bilimi) yararlanıldığı bilinmektedir. Öte yandan, alan/disiplin/saha/sektör ve yapılan işten bağımsız olarak, tüm bu faaliyetlerin belki de en önemli ortak noktası ise veri, bilgi, belge ve arşivlerin güvenli ve güvenilir bir biçimde muhafaza edilebilmesi ve bireyler/kurumlar/kuruluşlar arasında güvenle ve sorunsuzca paylaşılabilmesidir. Bu noktada hem fiziksel hem de dijital formdaki/biçimdeki tüm bilgi türlerine odaklanılan bilgi güvenliği önemli bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada ise bu konunun dijital yönü siber güvenlik (bilgisayar veya bilgi teknolojisi ya da sistem güvenliği) özelinde ele alınmış ve veri yönetimi kapsamındaki örnekleri/uygulamaları açısından değerlendirilmiştir. Siber güvenlik, bireyler, kurumlar ve kuruluşların siber saldırı (hırsızlık, hasar verme ve zorbalık gibi -kötü niyetli- ataklar) riskini azaltma yöntemi, bilgisayar sistemleri ve ağlarının şu durumlara karşı korunup savunulmasıdır: (i) bilgilerin çalınp ifşa edilmesi, (ii) donanım-yazılım veya elektronik verilerin zarar görmesi ve (iii) sağlanan hizmetlerin kesintiye uğraması veya yanlış yönlendirilmesi. Söz konusu sistemler, sunucular (örneğin web, uygulama ve/veya veri tabanı sunucusu), elektronik sistemler, (dizüstü) bilgisayarlar, mobil cihazlar (örneğin akıllı telefonlar ve tabletler) ve ağlar (hatta yönlendiriciler (routers), anahtarlar (switches) ve erişim noktaları gibi ağ cihazları) ile erişilen hizmetler, web uygulamaları ve verileri kapsamaktadır. Siber güvenlik konusuyla, iyi bir şifre koruması kadar temel ve son derece önemli program/uygulama kodlarını güvende tutma kadar kritik faaliyetleri içeren oldukça geniş bir yelpazede karşılaşılacaktır. Ziyaret edilen web siteleri ve sosyal medya sayfalarında çeşitli ayrıntılar girilirken ve ürün satın alınırken kişisel veriler paylaşılmaktadır. Bu bilgilerin İnternet üzerinde (hem çevrim içi ortamda hem de ev/iş ortamlarında) güvende tutulması oldukça önemlidir. Şirketler, marka, ürün ve hizmetleri için müşterilerinin e-posta ve dosyalarını bilgisayar korsanlarından korumayı amaçlamaktadırlar. Analistler ise bu kişilerin güvenlik sistemlerindeki zayıf noktaları bulup iyileştirmelerine yardımcı olmaktadır. Değerli ve hassas bilgilerin güvende tutulmasını sağlamak ve yanlış kullanılmasına engel olmak için (1) sızma testi, (2) ağ güvenlik analizi ve (3) güvenlik açığı (zafiyet) değerlendirmeleri gibi çalışmalar gerçekleştirilmektedir. İyi bir altyapı kullanılarak tehditlerin zamanında tespit edilip tanımlanması ve sistemlerin/ağların korunması kadar, olası bir atağın başarılı olduğu durumda (örneğin olağanüstü durum / felaket hâlleri) veri kaybını önlemek (veya en aza indirmek) ve sistemin/verilerin kurtarılabilmesi de büyük öneme sahiptir. Ek olarak, iş sürekliliği için bir bilgi sistemini oluşturan tüm dijital nesnelere/varlıklara yönelik olarak, gizlilik, mahremiyet (ayrıca etik ve hukuki değerler), bütünlük ve erişilebilirlik/kullanılabilirlik unsurları-boyutları titizlikle dikkate alınmalıdır. Askeri, eğitim, güvenlik, istihbarat ve sağlık gibi pek çok alanda veri yönetimi için kullanılmakta olan bilgi (yönetim) sistemleri mevcuttur. Bu sistemler, donanım, yazılım, ağ, veri tabanı, uygulama ve belgeleme (hatta insan) gibi yönleriyle bilgisayar sistemleri olarak da ifade edilmektedir. Böyle bir yapı için sistem seviyesinde güvenlik önlemlerinden söz etmek gerekir. Özellikle, birbirlerine doğrudan veya dolaylı olarak İnternet üzerinden bağlı cihaz ve sistemlerin (nesnelere İnterneti teknolojisi) sayısındaki korkunç derecedeki hızlı artışa ve kablosuz haberleşme/iletişim ağlarındaki gelişmelere bağlı olarak, siber güvenlik endüstrisinin kritik önem içeren bir noktada olduğu söylenebilir. Bu bağlamda şu siber güvenlik türleri dikkat çekmektedir: veri tabanı ve altyapı, uygulama, ağ, bilgi, bulut, kablosuz/mobil, uç nokta, İnternet ve nesnelere İnterneti. İnsan, süreç ve teknoloji bileşenlerinin yeri, rolü ve önemi de bu çerçevede düşünölmelidir. Siber güvenlik ile ilgili olarak insanlara (örneğin son-kullanıcılar) verilecek genel ve özel eğitimler, bu alanda ulusal farkındalığımızı kayda değer derecede artırabilecektir. Açık-kaynak araçların desteklenmesi, etkin kimlik yönetimi, hassas erişim kontrolü/denetimi ve yeni araştırmalar/uygulamalar aracılığıyla potansiyel güvenlik açıklarını ortaya çıkartmanın, (1) siber saldırı, (2) siber suç ve (3) siber terörizm olaylarıyla mücadelede etkili olduğu/olacağı düşünölmektedir. Siber güvenlik başlı başına

* Dr. Öğretim Üyesi, Alanya Üniversitesi, mehmet.karakoc@alanyauniversitesi.edu.tr

bir endüstri olup, bu anlamda yerel ölçekte atılacak adımlar ve alınacak önlemler hem ulusal hem de uluslararası arenalarda Ülkemiz için yol gösterici olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Bilgi Güvenliği, Siber Güvenlik, Veri Yönetimi, Bilgi Sistemi ve Teknoloji.

Küresel Güvenlikte İnternetin Şekli: Fiber Ve Uydu İnterneti

Elif Gürdal Limon*

Onur Limon**

Her geçen gün gelişen teknoloji, hızı önemli bir rekabet konusu yapmıştır. İnternetin erişim şekli ve bunu dünyaya sağlayan şirketler ve devletler önemli etki gücü haline gelmektedir. İnternet kabloları okyanus altında ve toprak altında bir örümcek ağı şeklinde yayılmıştır. Dünya internet iletişiminin neredeyse tamamı bu şekilde sağlanmaktadır. Bu durumun belirli riskleri ve güvenlik sorunları ortaya çıkmıştır. Bu tür riskleri giderebilecek yeraltından değil de uzaydan sağlanan internet gibi yeni rekabet unsurları gündeme gelmiştir. Ayrıca kablo internetindeki riskler bazen maliyetli olabilmektedir. İnternet kesintisinden kaynaklı devletleri oldukça etkileyecek maliyetler bu konuda tedbirlere zorlamaktadır. Bu açıdan kesintisiz, sürdürülebilir bilgi erişimi önemli bir güç unsuru haline gelmektedir. Fiber optik kablolarına alternatif uydu bağlantılı örneğin Space X şirketinin projesi olan Starlink internet projesi bu açıdan değerli görülmüştür. Dünyanın en ücra yerlerine dahi internetin sağlanabilmesi iletişimde gücü elinde tutmak anlamına gelecektir. Starlink projesinin tamamlanması halindeki hedefi bu yöndedir. Bu konuda da ulus aşırı şirketler arasından bir rekabet söz konusudur. Bu adeta bir uzay yarışına dönüşmüştür. Ancak mevcut haliyle uydu interneti pahalı ve sınırlıdır. Dünya halen daha fiber optik kablolarının şekillendirdiği internet erişimindedir. Yakın gelecekte uydu internet projelerinin hukuk, maliyet ve erişim hızı problemini çözmesi durumunda zorlu coğrafyalarda dahi internetin sağlanabilmesi önemli bir rekabet konusunu oluşturacaktır. Diğer yandan bu da devlet telekomünikasyon şirketleri ile Space X, Amazon gibi özel teşebbüsler arasında bilgi sağlayıcılık konusunda hukuksal sorunlara zemin açacaktır. Şirketler arası rekabete ek olarak devletler ile şirketler arasında bir bilgi savaşının büyümesi söz konusu olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Fiber İnternet, Uydu İnterneti, Dijitalleşme, Starlink, Küresel güvenlik.

Ontolojik Güvenlik Çalışmalarının Bibliyometrik Analizi

Sevgi Balkan Şahin***

Özge Çetiner****

Bu çalışma, bibliyometrik analiz aracılığıyla ontolojik güvenlik çalışmalarının bir haritasını sunmayı amaçlamaktadır. Fiziksel güvenliğin yanı sıra öz-kimliklerin devamlılığının ve istikrarının sürdürülmesine odaklanan ontolojik güvenlik, dış ve iç politikada devletlerin ve uluslararası örgütlerin davranışlarını anlamak ve açıklamak amacıyla son yıllarda Uluslararası İlişkiler ve Siyaset Bilimi disiplinlerinde yaygınlaşmaya başlamıştır. Bu çalışma, ontolojik güvenlik literatürünün Uluslararası İlişkiler ve Siyaset Bilimi disiplinlerindeki gelişimini ve uygulamalarını incelemek için Web of Science Core Collection üzerinden elde edilen geniş bir veri setini bibliyometrik analiz aracılığıyla incelemektedir. Bibliyometrik analiz, belirli bir konuda öne çıkan araştırmacıların, ülkelerin, dergilerin veya kurumların incelemesinde niceliksel veri elde etmeye imkan sağlayan

* Dr., Gümüşhane Üniversitesi, elif.gurdal@gumushane.edu.tr, orcid: 0000-0001-5110-6524

** Dr., Bağımsız Araştırmacı, onurlimon2538@gmail.com, orcid: 0000-0002-4097-303X

*** Doç. Dr., Çağ Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7227-4359>, eposta: sbalkan@cag.edu.tr.

**** Arş. Gör., Çağ Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4243-2624>, eposta: ozgecetiner@cag.edu.tr

bir yöntemdir. Çalışmada alıntı sayıları veya ortak yazarlık ağları gibi bibliyometrik ölçümler kullanılarak Uluslararası İlişkiler ve Siyaset Bilimlerinde yazılan 163 ontolojik güvenlik makalesi, niceliksel olarak incelenmiş ve bulgular VOSviewer programı aracılığıyla görselleştirilmiştir. Çalışma ayrıca, Türk araştırmacılar ve Türkiye’de yapılan akademik çalışmalar kapsamında da bir inceleme sunarak Türkiye’nin bu alandaki verimliliğini ortaya koymaktadır. Alandaki eğilimlerin ve kalıpların belirlenmesine olanak tanıyan bu inceleme, alandaki boşlukların tespit edilmesine imkan sağlayarak ileriye dönük bir yol haritası sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ontolojik güvenlik, bibliyometrik analiz, öz-kimlik, verimlilik, VOSviewer

Siyasetsizleştirme ve Güvenikleştirme: Kamusal Alanın Dönüşümünde Otoriter Devletçilik Etkisi

Yunus Aydoğdu*

Günümüz dünyasında, siyaset ve güvenlik kavramları sıklıkla birbiriyle ilişkilendirilir. Bununla birlikte, siyasetsizleştirme ve güvenikleştirme arasındaki ilişki, kamusal alanın dönüşümü açısından önemli bir tartışma konusudur. Siyasetsizleştirme ve güvenikleştirme süreçleri, neoliberal politikaların hâkim olduğu rejimlerde kamusal alanın giderek daraldığı ve devletin otoriter eğilimlerinin arttığı bir dönüşüme işaret etmektedir. Siyasetsizleştirme, ekonomi ve siyasetin birbirinden ayrılması gerektiği düşüncesine dayanır ve genelde toplumun özde işçi sınıfının, politik süreçlerden uzaklaştırılmasını ifade eder. Bu süreçte, karar alma mekanizmaları genellikle sermaye birikimi için sermaye sınıfının çıkarları doğrultusunda şekillendirilir. Güvenikleştirme ise belirli bir tehdidin veya riskin varlığını vurgulayarak, belirli politika veya önlemleri meşrulaştırma süreci olarak tanımlanabilir. Bu süreçte, belirli bir konu veya olay “güvenlik tehdidi” olarak sunulur, kurulan hegemonya projesi ile kamuoyunun dikkati ve desteği kazanılır. Böylece, bu süreçte demokratik siyasetin etkisi azalırken, “otoriter devletçilik” şekli altında güvenlik odaklı politikaların öncelik kazanmasıyla siyasi çıkarlar sermaye sınıfı için şekillendirilir. Poulantzas’ın (1992) ortaya koyduğu “otoriter devletçilik” kavramı, bu süreçleri anlamlandırmak için önemli bir teorik çerçeve sunmaktadır. Poulantzas’a göre, neoliberal politikaların hâkim olduğu dönemde ortaya çıkan otoriter devletçilik, devletin ekonomik ve toplumsal yaşama giderek artan müdahaleciliğiyle ve yasama karşısında yürütme erkinin güçlenmesiyle karakterize olmaktadır. Poulantzas’a göre, kapitalist devletin “otoriter devlet” biçimi, dünyada 1970’lerden itibaren yeni bir döneme girmiştir. Bu dönemde, devlet liberalizmdeki devletin geri çekilmesinin aksine, toplumsal ve siyasal otoriteyi temsil etmek için giderek daha fazla müdahaleci bir aktör haline gelmiş, yasama karşısında yürütme erkini güçlendirmiş ve kamusal tartışma alanını daraltmıştır. Siyasetsizleştirme süreçleri, devletin teknik-bürokratik alanlarını genişletirken, demokratik denetimin azalmasına yol açmıştır. Frankfurt Okulu düşünürlerinin pozivitizm’in aslında mevcut düzeni kutsallaştırdığı, değişimleri engelleyerek siyasi dinginciliğe kaynaklık ettiği ve böylece teknokratik bir egemenliği öne çıkardığını ileri sürmeleri benzer çerçeveyi sunar. Dolayısıyla neoliberal politikaların egemen olduğu sistem içinde hâkim olan teknokratik düşünce biçimi insanları egemen güçlerden özgürleştiremez aksine kamusal alan içinde halkı siyasetsizleştirerek egemenlere hizmet ettirir. Tüm bu hususlardan yola çıkarak, neoliberal rejimde olağan şekli otoriter devletçilikte, sermayenin hegemonyası altında, siyasetsizleştirme ve güvenikleştirme süreçleri kamusal alanın dönüşümünde merkezi bir rol oynadığı ifade edilebilir. Bu durum, demokratik katılımın ve denetimin zayıflamasına, bireysel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına yol açmaktadır. 1980’ler sonrası neoliberal politikaların hâkim olduğu dönemde, “Ekonomi ile siyasetin ayrılması gerekir” retoriğiyle meşrulaştırılan neoliberal teknokrasî anlayışı hâkim kılınmıştır. Buna paralel olarak “yönetişim” modeli uygulamaya konularak, bu teknokratik iktidar modeli meşrulaştırılmış ve bu meşrulaştırma süreci de hegemonya stratejisiyle mümkün olmuştur. Jessop’un (2008) hegemonya stratejileri çerçevesinde ifade ettiği gibi, neoliberal politikalara geçiş ile birlikte, “tek uluslu hegemonya stratejisi”nden “iki uluslu hegemonya stratejisi”ne geçilmiştir. Tek uluslu stratejiler, tüm nüfusun desteklerini maddi tavizler ve sembolik ödüllerle geniş bir hegemonyayı harekete geçirmeyi hedeflerken; iki uluslu projeler, nüfusun stratejik olarak önemli gördüğü kısmın popülist veya post-truth siyasetiyle desteğini elde etmeyi ve projenin maliyetlerini diğer kesimlere yüklemeyi amaçlar. Bunu yaparken de güvenikleştirme yoluyla kamu düzenini sağlayacağını iddia eder ve güvenikleştirme için otoriter devletçilik modelindeki gibi, hem sermaye odaklı kurumsal yapılandırma gerçekleştirir hem de öteki kesimleri

* Dr., Bağımsız Araştırmacı, aydguyns@gmail.com

güvenlik tehdidi olarak inşa eder. Sonuç olarak, Siyasetleştirme ve güvenleştirme süreçleri, otoriter devletçiliğin pekiştirilmesinde ve kamusal alanın tahkiminde merkezi bir rol oynamaktadır. Neoliberal politikaların hâkim olduğu rejimlerde, otoriter devletçiliğin yükselişi ve kamusal alanın dönüşümü arasındaki ilişki, bu iki dinamik üzerinden okunabilir hale gelmektedir. Dolayısıyla bu çalışmanın temel sorunsalı, Türkiye özelinde, neoliberal politikaların hâkim olduğu dönemde, siyasetleştirme ve güvenleştirme süreçlerinin otoriter devletçiliğin kurumsallaşması ve kamusal alanın dönüşümündeki kritik rolünü incelemektir. Çalışmanın varsayımı, neoliberal rejimlerde otoriter devletçiliğin yükselişi ile kamusal alanın daraltılması arasındaki ilişkinin, siyasetleştirme ve güvenleştirme dinamikleri üzerinden okunabileceğidir. Bu kapsamda, ilk olarak, siyasetleştirme ve güvenleştirme kavramları teorik olarak ele alınmakta, ardından otoriter devletçilik kuramı çerçevesinde tartışılmaktadır. İkinci olarak, Türkiye’de yaşanan neoliberal dönüşümler bağlamında, siyasetleştirme ve yeni güvenleştirme ilişkisinin kamusal alan üzerindeki etkileri incelenmektedir. Sonuç olarak, siyasetleştirme ve güvenleştirme süreçlerinin, otoriter devletçiliğin pekiştirilmesinde ve kamusal alanın daraltılmasında merkezi bir rol oynadığı iddia edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Siyasetleştirme, Güvenleştirme, Kamusal Alan, Otoriter Devletçilik.

Güvenliğin Belirsizleşmesi: Her şey Güvenlik Konusu ise Hiçbir şey Güvenlik Konusu Değildir

Fatih TEKİN*

Kemal ASILTÜRK**

Güvenlik tehditlerle ilişkili bir kavram olarak çeşitli şekillerde tanımlanmaktadır. Güvenlik korunması istenen şey yani referans nesneye yönelik tehditlerin yokluğuyla ifade edilen bir kavramdır. Bu tanım bağlamında güvenlik çalışmalarının referans nesnesi disiplinin ortaya çıktığı dönemden itibaren devlet olmuştur. Bu nedenle güvenlik çalışmaları devlet merkezli bir şekilde doğmuş ve günümüzde bile devlet merkezli bakış açısı hâkimdir. Soğuk Savaş atmosferinde askeri ve nükleer endişeler güvenlik çalışmalarının yoğun bir şekilde devlet merkezli anlatı içinde dar bir şekilde yorumlanmasına neden olmuştur. 1970’lerden itibaren ekonomik ve çevresel konular tartışılmaya başlansa da devlet merkezli güvenlik çalışmalarına rakip olabilecek yaklaşımlar 1990’lı yıllardan itibaren yükselişe geçmiştir. 1990’lı yıllarda güvenlik çalışmalarının askeri tehditler ve kuvvet kullanımı çerçevesinde dar bir şekilde sınırlandırılmasına yönelik itirazlar güçlenmeye başlamıştır. Soğuk Savaş sonrası dönemde tehditlerin kaynağı genişlemiş ve ekonomik ve çevresel tehditler, insan hakları ihlalleri, sınıraşan göç, uluslararası suç, terörizm gibi konuları içerecek geniş bir yelpazeye yayılmıştır. Buna bağlı olarak da güvenliğin referans nesnesi de değişmiştir. Sadece devleti referans nesne olarak görmenin ötesine geçerek yeni referans nesne insanın güvenliği seviyesine çekilmiş veya yeni referans nesne kürenin güvenliği seviyelerine çıkarılmıştır. Bu açıdan bakıldığında güvenlik çalışmalarındaki hâkim ulusal güvenlik anlatısı sorgulanarak uluslararası güvenlik ve insani güvenlik düzeylerine doğru derinleştirilmiştir. Ancak bu genişlemenin güvenlik çalışmaları disiplinine zarar veren boyutları da olmuştur. Çünkü güvenlik kavramı muğlak bir hale gelmeye ve her konuda güvenlik kavramına başvurarak açıklamalar yapılmaya başlanınca kavramın ifade ettiği muhteva buharlaşmaya başlamıştır. Böylece akademik alanda kim ne yazarsa yazsın güvenlikle ilişkilendirerek bir güvenlik çalışması gibi takdim etmeye başlamıştır. Bu çalışmada bu muğlaklaşma güvenliğin çok geniş tanımları kuşatmasına yol açarak aslında saf halini bozduğu düşüncesinden hareketle eleştirilmektedir. Güvenlik kavramının referans nesnesinin derinleşmesine bir itiraz bulunmamaktadır. Bu bağlamda güvenliğin referans nesnesi devlet olabileceği gibi birey ve küre de olabilir. Yani ulusal güvenlik, insani güvenlik ve uluslararası güvenlik konusuna bir itiraz bulunmamaktadır. Ancak bu referans nesnelere yönelik her türlü olumsuzluğun bir güvenlik tehdidi olarak algılanması güvenlik kavramının içeriğini boşaltmaktadır ki bu çalışmadaki asıl itiraz da budur. Örneğin insana

* Arş. Gör. Dr., İnönü Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, e-posta: fatihtekin@inonu.edu.tr , ORCID: 0000-0003-2227-0784

** Yüksek Lisans Öğrencisi, İnönü Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, e-posta: asilturkemal@gmail.com , ORCID: 0009-0000-4865-3930

yönelik sistematik şiddet, savaş suçları, işkence, polis şiddeti, soykırım, ayrımcılık, siyasal baskı gibi konular insani güvenlik kapsamında yer almalıdır. Ancak bireylerin ekonomik açıdan maaşlı bir iş bulamaması veya çevrenin tahrip olması nedeniyle insanların olumsuz etkilenmesi insan hayatına yönelik önemli olumsuzluklardır ancak bunlar insani güvenlik kapsamı içinde değerlendirilmemelidir. Çünkü bu şekilde insan hayatına dair her türlü olumsuzluk insani güvenlik kavramı kapsamında içinde değerlendirildiğinde güvenlik kavramının içi boşalmakta ve özünde korunması gereken referans nesneye yönelik nasıl tedbirler alınabileceği konusu belirsizleşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Güvenlik, Eleştirel Güvenlik, İnsani Güvenlik, Güvenlik Çalışmaları

Ulusal Güvenlik Bağlamında Tek Taraflılık Politikası

Muhammed Resul EROĞLU*

Günümüzde, çeşitli güvenlik tehditleri ve asimetric risklerle karşılaşan devletler, sadece askeri boyutu değil, aynı zamanda askeri olmayan unsurları içeren geniş bir yaklaşım benimsemek durumundadır. Bu bağlamda, devletler strateji geliştirip dış politika hedefleri belirlemektedirler. Ancak, bu hedeflere ulaşma çabaları, zaman zaman diğer ülkelerle olan ilişkileri ve uluslararası dengeyi etkileyebilecek tek taraflı politikalar ve kararlarla çatışma potansiyelini taşıyabilir. Son yıllarda, ulusal güvenlik stratejilerini belirleyen önemli bir faktör olarak öne çıkan tek taraflılık politikaları, devletlerin dış politika tercihlerinde belirleyici bir etken haline gelmiştir. Bu politika, bir devletin kendi çıkarlarını koruma veya ilerletme amacı güderek, diğer devletlerle işbirliği yapma yerine kendi başına hareket etmeyi tercih etmesini ifade etmektedir. Tek taraflılık, devletin ulusal çıkarlarını önceliklendirerek, kendi kaynaklarına ve gücüne güvenmeyi hedefleyen bir dış politika yaklaşımını içermektedir. Bu durum, devletler arası ilişkilerde bağımsızlık ve özerklik arayışlarını yansıtabilme eğilimindedir. Kısacası, tek taraflılık, bir devletin kendi çıkarlarını daha öncelikli hale getirerek uluslararası ilişkilerde diğer aktörleri dikkate almadan aldığı kararlar olarak tanımlanmaktadır. Tek taraflılığın ulusal güvenlik politikaları üzerindeki etkileri incelendiğinde, uluslararası işbirliğinin zorlaşabileceği ve özellikle bölgesel çatışmaların şiddetini artırabileceği gözlemlenmektedir. Bu durum, bir ülkenin diğerleriyle etkili bir şekilde işbirliği yapma ve ortak çözümler bulma kapasitesini zayıflatabilir. Bu politika eğilimi, devletler arası ilişkilerde çeşitli sonuçlara yol açabilir. Diğer ülkelerle işbirliği yapma konusundaki çekince, uluslararası arenada güven artışını engelleyebilir ve çatışma potansiyelini artırabilir. Ayrıca, tek taraflılık politikasının uygulandığı alanlarda, devletlerin kendi çıkarlarını koruma amacı, uluslararası işbirliği ve dayanışma prensipleriyle çatışabilir. Tek taraflı politikaların bölgesel istikrarsızlık ve çatışmalara katkıda bulunabileceği ve uluslararası toplumun bu tür durumlarla başa çıkma çabalarını olumsuz etkileyebileceği bilinmektedir. Bu noktada, günümüzde artan küresel bağlantılar ve karşılıklı bağımlılıklar göz önüne alındığında, çok taraflı ve işbirlikçi bir yaklaşımın daha etkili ve sürdürülebilir olabileceği vurgulanmaktadır. Bu, uluslararası ilişkilerde daha geniş çaplı ve kapsamlı bir güvenlik anlayışını gerektirmektedir. Bu makale tek taraflı politikanın daha geniş bir perspektiften ele alınmasını hedefleyerek, özellikle ulusal güvenlik bağlamında bu politikanın nasıl şekillendiğini ve etkilerini anlamaya odaklanmaktadır. Çalışma ayrıca literatürde tek taraflı politika üzerine yapılan çalışmaların nicelik olarak eksikliğini kapatmayı hedeflemektedir. Çalışmada, ulusal güvenlik bağlamında tek taraflılık politikasının karmaşıklığı ve etkileri ele alınarak bu dinamiklerin örnek olaylar üzerinden daha iyi anlaşılması amaçlanmaktadır. Bu bağlamda, devletler arası ilişkilerdeki bu politikanın karmaşıklığını daha iyi kavramak ve gelecekteki ulusal güvenlik stratejilerini şekillendirmek için yeni bakış açıların sunulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tek Taraflılık, Ulusal Güvenlik, Dış Politika

* Doktora Öğrencisi, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı, mresuleroglu@outlook.com, ORCID: 0000-0003-1761-5928.

Feminist Kurumsalçı Yaklaşım Çerçevesinde Yeni Güvenlik Anlayışı

Nihal, Kırkpınar Özsoy*

Kadınların güvenlik ihtiyaçları ve deneyimleri ile cinsiyete dayalı güç ilişkilerinin güvenlik politikalarının merkezine alınmasını savunan feminist kurumsalçı yaklaşım, güvenlik kavramını sadece askeri tehditlerle sınırlı olmayan, aynı zamanda sosyal, ekonomik, politik ve cinsiyet temelli tehditleri de içeren bir perspektifle yeniden tanımlamakta ve güvenlik politikalarını şekillendirmede önemli bir etki yaratmaktadır. Mevcut güvenlik politikalarının yapısal eşitsizlikleri pekiştirdiğini iddia eden feminist kurumsalçı yaklaşım güvenlik politikalarının kadınların güvenliği, katılımı ve haklarına önem vermesi gerektiğini vurgulamakta, kadınların güvenlik politikalarının oluşturulmasında ve uygulanmasında etkin bir şekilde temsil edilmesi gerektiği üzerinde durmaktadır. Bu çalışmanın amacı, feminist kurumsalcılık perspektifinden güvenlik kavramının nasıl yeniden tanımlandığını ortaya koymak ve feminist kurumsalçı yaklaşımın güvenlik politikalarına nasıl uygulandığını analiz etmektir. Bu amaç doğrultusunda, çalışmada geleneksel güvenlik anlayışından genişletilmiş ve kapsamlı bir güvenlik anlayışına doğru yaşanan dönüşüm feminist kurumsalçı yaklaşım çerçevesinde ele alınacak, güvenlik politikalarının altında yatan güç dinamikleri ve toplumsal adaletsizlikler sorgulanacak, feminist kurumsalcılık perspektifinin güvenlik politikalarına nasıl entegre edilebileceği üzerinde durulacak, bu yaklaşımın getirdiği fırsatlar ve potansiyel etkiler değerlendirilecek, kadına yönelik şiddetle mücadele, kadınların barış ve güvenlik süreçlerine katılımı gibi alanlarda feminist kurumsalcılığın başarı öykülerine yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Feminizm, Eleştirel Güvenlik, Güvenlik Teorileri

Amerika Birleşik Devletleri ile Almanya Güvenlik Politikalarının Değerlendirilmesi: İki Almanya'nın Yeniden Birleşmesi (Deutsche Wiedervereinigung) Süreci Örneği

Bedri Şahin**

1990'ın ilk yarısında gerçekleşen Alman birleşme müzakereleri Almanya Federal Cumhuriyeti (*Bundesrepublik Deutschland-BD*) ve Doğu Almanya Demokratik Cumhuriyeti (*Deutsche Demokratische Republik - DDR*), ABD, Sovyetler Birliği, Fransa ve İngiltere tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu sürecin ana görevi, birleşik bir Almanya'nın askeri bir ittifaka katılıp katılmayacağını ve şayet katılım gerçekleşirse bunun hangi ittifak olacağını belirlemektir. Bu söz konusu müzakerelerin ilk safhalarında ABD ve BD yetkililerinin Sovyet delegelerine yönelik NATO'nun doğruya doğru genişlemeyeceği hususunda herhangi bir "NATO vaadinde" buldukları birçok kez ve çeşitli ifadelerle iddia edilmiştir. 'NATO vaadi' o zamandan beri son derece politik ve canlı bir şekilde tartışılan bir araştırma konusu olmuştur. Bu çalışmada, her ne kadar bir NATO vaadinde bulunulup bulunulmadığına kesin ve net bir yanıt bulunamasa da, İki Almanya'nın Birleşmesi (*Deutsche Wiedervereinigung*) sürecinde ABD ve Almanya ilişkilerinin ışığında bu bağlamda geniş bir hâlde bilgilerin sunulması amaçlanmıştır. İlk olarak, bu bildiri çalışmasında Sovyet karar vericilerinin ağırlıklı olarak iç ve ülkeler arası krizlerle meşgul oldukları açıklığa kavuşturmuştur. Bu sebeple, iki Almanya'nın birleşme müzakerelerine yeterince dikkat edemedikleri veya Batılı ülkelerce yöneltilen önerileri doğru şekilde değerlendiremedikleri anlaşılmıştır. İkincisi, ABD ve BD, Sovyet heyetinin birleşik bir Almanya için NATO üyeliği lehine ikna edilebilmesini amaçlayarak, Sovyet heyetinin kaygılarına, zayıflıklarına ve isteklerine ustaca cevap veren ortak bir müzakere stratejisi kullanmışlardır. BD'nin temel amacı, NATO çerçevesi içinde demirlenmiş olan Almanya'nın yeniden birleşmesiydi, ABD'nin birincil hedefleri ise Avrupa'daki stratejik konumunu güçlendirmek ve Doğu Avrupa'daki Sovyet egemenliğini sona erdirmektir. 9 Kasım 1989 tarihinde Berlin Duvarı yıkılmasının yarattığı büyük etki nedeniyle, zıt askeri ittifakların üyeleri olan iki Almanya'nın yeniden birleşmesini de içeren bir dizi dönüştürücü süreç harekete geçirilmiştir. BD bir NATO üyesiydi, DDR ise Varşova Paketi'ne dâhil edilmiş durumdaydı. BD Şansölyesi Helmut Kohl, Kasım ayı sonunda zaten yeniden birleşme için on maddelik bir plan sunmuştur. Gelecekteki Avrupa güvenliği hususunda ise, Kohl, Avrupa Güvenlik ve İş Birliği Komisyonu'nun (*AGİK*), NATO'yu bu planın dışında tutarak, "pan-Avrupa mimarisinin kalbinin bir parçası" olarak kalmasını öngörmüştür. Aynı hafta içerisinde, Batılı ülkeler ile iş

* Doç. Dr., İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi İİBF ve İKÇÜ Avrupa Birliği Uygulama ve Araştırma Merkezi (ÇABMER), nihal.kirkpinar@ikcu.edu.tr, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5220-5102>

** Dr, Bağımsız Akademisyen, sahinbedri40@googlemail.com, 0000-0002-6923-760X

birliği yaparak Soğuk Savaş'ın üstesinden gelmeyi taahhüt eden Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri ve Sovyetler Birliği Cumhurbaşkanı Mikhail Gorbaçov, Avrupa'nın geleceği için 'ortak bir Avrupa evi' hakkındaki görüşleri çerçevesinde kendi planını önermiştir. Bu önemli vizyon, askeri örgütlerden siyasi örgütlere dönüşmeleri suretiyle Varşova Pakti ve NATO arasında daha sıkı bir iş birliği olabileceği fikrini de içermektedir. Bütün bunlar, esas olarak Sovyetler Birliği'ni sosyal demokrasiye dönüştürmeyi amaçlayan *glasnost* (açıklık) ve *perestroika* (reformlar) iç politikalarını da içeren daha büyük bir 'Gorbaçov devrimi' dâhilinde gerçekleşmiştir. 2 - 3 Aralık 1989 tarihleri arasında gerçekleştirilen Malta Konferansı'nda ABD Başkanı George H.W. Bush, askeri gerilimlerin ve Avrupa'nın bölünmesinin üstesinden gelme taahhüdünü beyan ederek yakınlaşmaya açık olduğunu beyan etmiştir. ABD ve ABD, müzakere süreci boyunca sürdürdükleri ortak bir konuma karar vermiştir. İki taraf da birbirlerinin çıkarları ve hedefleri için çok önemliydi ve bu nedenle müzakere sürecinde yakın iş birliği içinde bulunmuşlardır. ABD, BD'deki askeri üslerini korumak ve onların aracılığıyla Avrupa kıtasındaki askeri varlığını sürdürmek amacıyla Batı Almanlar'ın desteğine ihtiyaç duyuyordu. Öte yandan BD, birleşik bir Almanya açısından tam NATO üyeliğini güvence altına almak amacıyla güçlü ABD'ye ihtiyaç duymaktaydı. Bu, ABD için de önemliydi, çünkü askeri üslerini orada meşrulaştırmak için NATO'nun çerçevesi içinde Almanya'ya ihtiyaç duyuyordu. Karşılıklı bağımlılıklarına ve çakışan hedeflerine rağmen, ABD ve BD'nin konumları önemli ölçüde farklıydı. Her şeyden önce ABD, Avrupa'daki stratejik konumunu güçlendirmek ve Doğu Avrupa'daki Sovyet egemenliğini sona erdirmek için gizli hedeflere sahipti. Soğuk Savaş sona yaklaşırken ve Sovyetler Birliği hızla bu savaşı kaybederken, ABD delegeleri hedeflerine ulaşmak için bir ivme algılamıştır. Sovyetler Birliği'ndeki değişiklikleri teşvik ederek ABD, stratejik dengeyi Washington lehine ileriye götürebilecekti. Ancak, fiziki müzakereler sırasında ABD yetkilileri farklı teşviklerde bulunmuştur. ABD'nin müzakere sürecine katılımını destekleyen önemli bir tarihsel argüman, 21.yy'da Avrupa'daki aşırı şiddetin ABD'nin tecrit politikasının tehlikelerine tanıklık etmesiydi. Bildiri çalışmasında, İki Almanya'nın yeniden birleşmesi çerçevesinde şekillenen Soğuk Savaş sonrası dönemdeki BD ve ABD ilişkilerine siyasi ve askeri boyutlarıyla ışık tutmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Doğu Almanya, Batı Almanya, Soğuk Savaş, İki Almanya'nın Yeniden Birleşmesi, Amerika Birleşik Devletleri.

Türkiye'nin PKK Terörüyle Mücadelesi Kapsamında Kalkınma Yolu Projesi'nin Olası Etkileri

Ahmet ATEŞ*

Tarihçesi 1978 yılında Suriye'de kurulan bir öğrenci örgütüne dayanan PKK, 1984 yılında Türkiye'nin doğusundaki Eruh beldesinde gerçekleştirdiği silahlı saldırılardan kısa bir süre sonra "eli kanlı" bir oluşum haline dönüşmüştür. 1980 yılların sonundan bu yana Türkiye'nin ulusal güvenlik tehditlerinden birisi haline gelen PKK'ya yönelik çetin bir mücadele gerçekleştirdiği bilinmektedir. Bu doğrultuda 1999 yılında örgütün kurucu lideri Abdullah Öcalan'ın Kenya'da yakalanarak Türkiye'ye getirilmesiyle birlikte ciddi bir darbe olsa da PKK eylemlerine halen daha devam etmektedir. Böylesi bir darbe almasına rağmen örgütün ayakta kalmaya devam etmesinin başlıca sebebi dış güçler tarafından destek görmesidir. Şüphesiz söz konusu destekler resmi değildir. Buna karşın gayri resmi olarak bir takım ülkelerin PKK'yı açıkça desteklediğine dair güçlü ve genel kabul gören bilgiler bulunmaktadır. Örneğin PKK kamplarının bir kısmının Türkiye'nin bir takım sınır komşusu ülkelerinde konuşlandırılmasını bu kapsamda ele almak mümkündür. Bu durum Türkiye'nin bölge ülkeleriyle ilişkilerinde PKK'nın hassas ve karmaşık bir konu haline gelmesine neden olmuştur. Bu bağlamda PKK'nın Türkiye'nin bölge ülkeleriyle ilişkilerini etkilediğini ifade etmek mümkündür. Bu noktada diplomasi Türkiye'nin PKK ile mücadelesindeki önemli araçlardan birisi haline gelmektedir. Bununla birlikte Türkiye, PKK'yı bir yandan silahlı mücadeleyle diğer yandan örgütün "destekçisi" olan ülkelerle geliştirdiği diplomatik ilişkiler vasıtasıyla yok etmeye çabalamıştır. Tarihsel süreçte Türkiye'nin bu yöndeki çabalarından olumlu sonuçlar elde ettiği bilinmektedir. Örneğin 1990'lı yılların sonunda Suriye ile geliştirilen ilişkiler, Türkiye'nin PKK ile mücadelesine olumlu etkisini bu kapsamda ele almak mümkündür. Öyle ki 1980-90'lı yıllar PKK'nın Suriye'de kamplar kurduğu dönem olarak bilinmektedir. Ancak Ankara ve Şam arasındaki artan etkileşimlerin bir sonucu olarak nitelendirilebileceğimiz 1998 Adana Mutabakatı, Suriye'nin PKK'ya destek verme politikasını gözden geçirmesine

* Dr. Öğr. Üyesi, Iğdır Üniversitesi, ahmetatesphd@gmail.com

neden olmuş ve dönemin Şam hükümeti terör örgütüne karşı daha sert tutum olarak faaliyetlerini kısıtlamıştır. Bununla birlikte artık Suriye'den beklediği desteği alamayan PKK'nın bir sonraki güzergahı Irak olmuştur. Bu doğrultuda PKK, Türkiye-İrak ilişkilerinde bir sorun haline gelmiştir. Ancak son dönemlerde Ankara-Bağdat ilişkilerinde Türkiye'nin PKK terörüyle mücadelesi kapsamında fırsat niteliğinde bir takım gelişmeler yaşanmaktadır. Söz konusu gelişmelerden en önemlisi, Irak hükümetinin 2010 yılından bu yana ekonomiyi kalkındırmak için hayata geçirmeye çalıştığı "Kalkınma Yolu Projesi"dir. Kalkınma Yolu'nun, gerçekleşmesi halinde gerçekten de savaş ve terör yorgunu Irak'ın ekonomik kaynaklarını çeşitlendirmesi ve ek gelir elde etmesi bağlamında önemli bir proje olduğu ve bunun gerçekleşmesinin Türkiye'ye bağlı olduğu göz önüne alındığında, Ankara-Bağdat arasında yoğunlaşan diplomatik temasların PKK'yı olumsuz etkileyeceği aşikardır. Tüm bunlar ışığında çalışmanın temel amacı Kalkınma Yolu Projesi'nin Türkiye'nin PKK terör örgütüyle mücadelesi kapsamında etkilerinin analiz edilmesidir. Bu doğrultuda çalışmada Türkiye'nin PKK terör örgütüne karşı yürüttüğü mücadelenin diplomasi ayağına vurgu yapılarak Kalkınma Yolu Projesi'nin önümüzdeki süreçteki olası etkilerine yönelik öngörülere yer verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: PKK, Türkiye, Irak, Kalkınma Yolu Projesi, Terörle Mücadele

Türkiye'nin Terörle Mücadele Stratejileri: Zeytin Dalı Operasyonu Üzerine Bir Analiz

Gürkan KANAT*

Terörle mücadele alanında kullanılan stratejiler uluslararası topluluklar ve devletler için büyük öneme sahip olmak ile birlikte terör ve terörizmin bileşenleri devletlerin ve toplumların güvenliğini tehdit eden ciddi bir sorun olarak kabul edilmektedir. Özellikle toplumların güvenliğini sağlamak, ulusal güvenliği korumak ve sosyal istikrarı güvence altına almak gibi temel nedenlerden dolayı büyük bir öneme sahip olan terörle mücadele stratejileri genel olarak uluslararası ilişkiler alanında devletlerarası ilişkilerin belirlenmesinde etkili olabilmektedir. Bu bakış açısı ile yaklaşıldığında uluslararası ilişkiler alanında devletlerarası ilişkilerin belirlenmesinde karşılıklı güçler dengesi prensibi büyük önem arz etmektedir. Terörle mücadele alanında yapılan çalışmalar günümüz küresel çağında güvenlik ortamının kilit unsurlarının başında gelmektedir. Küreselleşen dünya sistemi üzerinde devlet dışı aktörler ve bilgi teknolojileri alanında yaşanan gelişmeler ise ülkelerin hem istihbarat yapısında hem de terörle mücadele alanındaki dinamiklerini önemli derecede değiştirmektedir. Bu nedenle Türkiye; coğrafi konumu ve bölgesel dinamikleri göz önünde bulundurarak terörle mücadelede kararlı bir duruş sergilemektedir. Bu duruş ulusal ve uluslararası arenada Türkiye'nin terörle mücadele alanında yapmış olduğu çalışmalar kapsamında mevcut konumunun belirlenmesinde büyük önem arz etmektedir. Bu bağlamda 2018 yılında başlatılan Zeytin Dalı Operasyonu; Türkiye'nin bölgede uyguladığı terörle mücadele stratejilerinin önemli bir kilometre taşı olarak ön plana çıkmaktadır. Türkiye'nin Fırat Kalkanı Operasyonu ile birlikte başlatmış olduğu sınır ötesi operasyonlar Türkiye'nin sınırlarını korumak istemesinde ve terör ve terörizm ile mücadele etme konusunda kararlı olduğunun önemli bir göstergesidir. Bahse konu Fırat Kalkanı Operasyonunun başarılı bir şekilde sonuçlanması, beraberinde bölgedeki terör tehditlerini en aza indirmiştiir. Çalışmanın ana temasını oluşturan Zeytin Dalı Operasyonu ise sınır ötesinde adeta yuvalanan terör yuvalarını ortadan kaldırmayı hedeflemiştir. Bu bölgeden Türkiye'ye yapılan terör tehdidi ve saldırıları bu operasyonun yapılmasını kaçınılmaz kılmış ve bu operasyon Suriye'nin kuzeybatısında yer alan Afrin bölgesindeki terör örgütlerine yönelik olarak gerçekleştirilmiştir. Yapılan operasyon bölgede bulunan tek bir terör örgütüne yönelik olarak değil birden fazla terör örgütü ve terör unsurlarına karşı gerçekleştirilmiştir. Bu bakış açısı ile yaklaşıldığında Zeytin Dalı Operasyonu bölgede faaliyet gösteren terör örgütleri ile mücadeleyi kapsayan bir harekâttır. Türkiye'nin terörle mücadelede benimsediği bu stratejik yaklaşım hem ulusal güvenlik hem de bölgesel istikrar açısından kritik bir öneme sahiptir. Özellikle Suriye'de yaşanan kriz sonrasında ülkedeki gerilimler sadece ulusal değil aynı zamanda uluslararası düzeyde birçok etkiyi beraberinde getirmiştir. Suriye'de yaşanan iç savaşın küresel düzeyde birçok devleti derinden etkilemesi bölgedeki kamu güvenliğinin bozulmasının yanı sıra sivil insanların hayatını kaybetmesine ve terörle mücadele alanında uygulanan stratejilerde değişikliklere neden olmuştur. Suriye ülkesindeki savaş durumu devam ederken bölgede birden fazla

* Doktora Öğrencisi, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi/Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, gurkankanat35@hotmail.com

devlet arasında vekâlet savaşlarının yaşanması, beraberinde Zeytin Dalı Operasyonunda terör örgütleriyle mücadelede kullanılan askeri, siyasi ve diplomatik araçların uyumlu bir şekilde kullanılmasının önünü açmıştır. Operasyon, Türkiye'nin sadece kendi güvenliği için değil aynı zamanda bölgesel istikrarın sağlanması ve terörle mücadelede uluslararası iş birliğinin önemine vurgu yapması açısından da dikkat çekmektedir. Bu bilgiler ışığında bu çalışmada Zeytin Dalı Operasyonu'nun terörle mücadele stratejileri açısından sağladığı kazanımlar, karşılaşılan zorluklar ve operasyonun etkileri detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Ayrıca Türkiye'nin terörle mücadele stratejilerini anlamak ve bu stratejilerin bölgesel alanda güvenlik üzerindeki etkilerini değerlendirmek günümüz uluslararası politikasının karmaşıklığını anlamak açısından okurlara önemli bir perspektif sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Terör, Terörle Mücadele, Zeytin Dalı Operasyonu.

Duygusal Boyutuyla Güvenlik: Türkiye-Azerbaycan Ortak Güvenlik İnşasında Biz Duygusu ve Gururun Rolü

Nihal Emeklier*

Cansu Ulu**

Güvenlik alanındaki yaklaşımların evrimi, güvenliğin artık sadece askeri veya stratejik boyutlarını değil, duygusal ve sembolik boyutlarını da içermesi gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, güvenliğin kuramsallaştırılmasında duyguların rolü giderek daha fazla önem kazanmakta ve güvenlik çalışmaları ile duygu çalışmalarının kuramsal teması literatürde gittikçe artmaktadır. Duygular, toplumların güven(siz)lik anlayışını şekillendirirken, devletlerin güvenlik politikalarının toplumsal meşruiyetini sağlamada belirleyici olmaktadır. Bu çalışma, güvenlik olgusunun duygusal boyutunu vurgulayarak, Türk İHA ve SİHA'ların simgeleşmesiyle ortaya çıkan duyguların Türkiye ve Azerbaycan arasındaki ortak güvenlik inşasındaki etkisini incelemektedir. Güvenlik yönetiminde ve güvenleştirmede duyguların ve "ben, biz ve öteki" kavramlarının artan önemi doğrultusunda uluslararası ilişkiler literatüründe güvenlik anlayışı genişlemiştir. Güvenleştirmede pozitif duyguların (gurur ve mutluluk) ve "ben, biz ve öteki" kavramlarının incelenmesi, Türk İHA ve SİHA'ların Dağlık Karabağ savaşı sonrasında Türkiye ve Azerbaycan arasındaki ortak güvenlik anlayışının nasıl şekillendiğini anlamamıza yardımcı olacaktır. Türk İHA ve SİHA'ların Dağlık Karabağ'daki etkin kullanımı, güvenlik yönetimi açısından pozitif duyguların rolünü vurgulamaktadır. Duygular, güvenlik politikalarının belirlenmesinde ve toplumların güvenlik algısının oluşturulmasında önemli bir rol oynamaktadır. Türk İHA ve SİHA'ların başarılı bir şekilde kullanılması, Türkiye ve Azerbaycan arasında ortak bir güvenlik bilinci oluşturarak, bölgesel istikrarın ve barışın korunmasında duygusal bir bağ kurulmasına olanak tanımıştır. Bu durum, toplum nezdinde teknik ve stratejik unsurların uyandırmış olduğu pozitif duyguların güvenlik yönetiminde yeni ve önemli bir araştırma konusu olarak ön plana çıkmasını sağlamıştır. Güvenlik olgusu duygular bağlamında çalışıldığında ve hangi duyguların güvenlik politikalarında değiştirici-dönüştürücü rol oynadığı üzerinde durulduğunda daha çok kaygı, korku, nefret gibi negatif duygular üzerinden ilerlese de Türkiye-Azerbaycan güvenlik yönetimi örneği pozitif duyguların da ortak güvenlik politikalarının oluşmasında ne denli önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Nitekim Dağlık Karabağ savaşı sırasında Türk İHA ve SİHA'larının etkin bir şekilde kullanılması, bölgedeki güvenlik dinamiklerinde belirleyici bir faktör haline gelmiştir. Bu teknolojilerin kullanımıyla, Türkiye ve Azerbaycan, savunma kapasitelerini artırarak bölgedeki güvenlik denklemini değiştirmiş ve ulusal güvenliklerini sağlama konusundaki kararlılıklarını vurgulamışlardır. Türk İHA ve SİHA'larının Dağlık Karabağ'daki rolü, sadece askeri bir kazanım değil, aynı zamanda simgesel bir öneme sahiptir. Bu araçların etkili kullanımı, Türkiye ve Azerbaycan arasındaki ortak güvenlik algısının güçlenmesinde ve bölgedeki uluslararası aktörler üzerindeki etkilerinde belirleyici olmuştur. Bu bağlamda, Türk İHA ve SİHA'larının Dağlık Karabağ savaşı sonrasında simgeleşmesi, Türkiye ve Azerbaycan arasındaki ortak güvenlik inşasının önemli bir unsuru olarak karşımıza çıkmaktadır. 2020 Aralık ile 2023 Aralık tarihleri arasında, Türk İHA ve SİHA'larının kullanımıyla ilgili basın açıklamaları ve resmi haber

* Dr. Öğr. Üyesi, Polis Akademisi Rüştü Ünsal Polis Meslek Yüksekokulu

** Öğr. Gör., Polis Akademisi Rüştü Ünsal Polis Meslek Yüksekokulu, cansuulu89@gmail.com

ajanslarının yayınladığı metinler, metin analizi için temel veri kaynağımız olacaktır. Metin analiziyle, Türk İHA ve SİHA'ların etrafında öbeklenen duyguları, özellikle de "gurur" ve "biz" duygusunun Türkiye ve Azerbaycan arasındaki ortak güvenlik inşasında nasıl bir rol oynadığı araştırılacak ve söz konusu duygular güvenlik inşasında katalizör duygular olarak incelenecektir. Sonuç olarak, bu araştırma, güvenlik kavramını sadece askeri donanımlar veya stratejik politikalarla değil, aynı zamanda duygular ve sembollerle de ilişkilendirerek daha kapsamlı bir bakış açısı sunmaktadır. Türk İHA ve SİHA'ların ortaya çıkardığı duyguların, Türkiye ve Azerbaycan arasındaki ortak güvenlik algısının oluşturulmasında nasıl bir faktör olduğunu anlamak, gelecekteki güvenlik politikalarının şekillendirilmesinde önemli bir adım olabilir. Anahtar Kelimeler: Güvenlik Çalışmaları, Duygu Çalışmaları, Gurur, Biz Duygusu, Türkiye-Azerbaycan Ortak Güvenlik Politikaları

Anahtar Kelimeler: Güvenlik Çalışmaları, Duygu Çalışmaları, Gurur, Biz Duygusu, Türkiye-Azerbaycan Ortak Güvenlik Politikaları

Türkiye'nin Çevresindeki Değişen Güvenlik Konsepti ve Terör Tehdidi

Veysel BABAHAÑOĞLU*

Türkiye, jeopolitik konumu itibarıyla dünyanın en dikkat çeken aktörlerinden biridir. Bir taraftan coğrafi konumu, diğer taraftan geçmişten gelen özellikleri ile sosyo kültürel yapısı itibarıyla çevresindeki aktörlerden ayrılmaktadır. Türkiye'ye yönelen tehditler bu gün çok az ülkeye yöneliktir. Bölgesinin güçlü aktörü olması Türkiye'ye yönelik hesaplarda diğer aktörlerin dikkate almak zorunda olduğu bir niteliğidir.

Türkiye'nin jeopolitik nitelikleri kendisi için bir güç ve çıkar unsuru olduğu, bu niteliklerden ötürü siyasi sosyal ve ekonomik bir takım kazanımlar elde ettiği gerçeğinden başka, tehditlere de kapı açmıştır. Ortadoğu ile Avrupa, Asya ile Afrika'nın kesişim noktasında bulunan Türkiye, bölgenin değişken, çatışmalı ve oyun sahası olarak kabul edilen özelliklerinden ötürü de tehditlere maruz kalmaktadır. Ortadoğu, I. Dünya Savaşı'ndan sonra imparatorluk düzenlerinin yıkılmasıyla birlikte suni oluşturulan devletler sahasına dönüşmüştür. Bu devletlerin hatırı sayılır bir kısmı Türkiye'nin yakın coğrafyasındadır. İstikrarsız ve her an çatışmaya meyyal bu alanda bulunan Türkiye, bölgesel ve küresel aktörlerin tehditleri ve konjonktürel dönüşümlerin etkisi altındadır. Bu bağlamda olmak üzere örneği suni olarak kurulan bir devlet olan Irak'ta Saddam Hüseyin döneminden günümüze kadar bölgede yaşanan çatışmalar Türkiye'ye yönelik bir göç hareketinin doğmasına neden olmuştur. Benzer şekilde "Arap Baharı" olarak adlandırılan yeniden güç mücadelelerinin yaşandığı dönemde de diğer bir sınır komşusu olan Suriye'de yaşanan iç savaş ve dış müdahaleden olumsuz etkilenmiş, milyonlarca göçmenin sığınma yeri olmuştur. İmparatorluk bakiyesi olan Türkiye'nin başına giydirilmeye çalışılan deli gömleklerinden biri de terör olgusudur. Türkiye, bulunduğu konumu sosyo ekonomik ve tarihsel nedenler le güç mücadelelerini sonucu olarak terör belasına bulaştırılmıştır. Türkiye'nin 40 yılı aşkın bir süredir izlediği terörle mücadele politikası, dönemsel koşullara göre göre ve işin doğası gereği değişken stratejilerle örülmektedir. Türkiye'nin yakın dönemdeki güvenlik mimarisi de çevresel koşulların etkisi altındadır. Türkiye'nin terörle mücadelesinde İran, Irak ve Suriye üçlüsü kritik önemi haizdir. PKK günümüz koşullarında İran'da çok etkin değilse de Irak ve Suriye'de son derece etkindir. Başarısız devlet kategorisinde yer alan bu iki devlet aynı zamanda dış müdahalelerin de sonucunda terör yuvası haline gelmiştir. PKK, Irak'ta uzun yıllardan beri yerleşmiş, ABD başta olmak üzere küresel ve bölgesel aktörlerin desteğiyle Türkiye'ye karşı bir terör yuvasına dönüştürülmüştür. Suriye de Türkiye'ye karşı terör kartını kullanan bir aktör olarak "Arap Baharı" sonrası ABD tarafından adeta bölünmüş, Rusya tarafından ise rejimi ayakta tutulan bir aktör konumundadır. ABD'nin Suriye rejimine karşı desteklediği kesim olan PYD, PKK/YPG'nin Suriye kolu olup, Irak benzeri bir stratejiyle bölgesel yönetime dönüştürülmüştür. Bu dönüşme süreci her ne kadar halen devam ediyor olsa da ABD'nin etkisiyle gün geçtikçe yol alınmaktadır. Benzer şekilde Suriye rejimi ve Rusya tarafından da doğrudan ya da dolaylı olarak desteklenmektedir. Türkiye'ye yönelik terör saldırıları esasen bu iki ülke üzerinden yürütülmektedir. Sincar ve Kandil gibi mekânlardan kalkarak geniş alanlara yayılan terör örgütlerinin kontrol alanı bir taraftan Suriye ve Irak'ı diğer taraftan Türkiye'yi tehdit etmektedir. Türkiye, Suriye'de düzenlediği operasyonlarla terör örgütünü sınırının bazı yerlerinden uzaklaştırmayı başaramışse de buradan Türkiye'ye yönelik tehditler devam etmektedir. Irak ise PKK'nın geniş harekât alanına sahip olduğu, sarp dağlar

* Öğr.Gör.Dr., Düzce Üniversitesi, Akçakoca Meslek Yüksekokulu, veyselbabahanoglu@duzce.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3734-7430

ve geçitler üzerinden Türkiye ile bağlantılı olması ve benzeri nedenlerden dolayı bir terör bataklığı olmaya devam etmektedir. Türkiye'nin uzun yıllardır siyasi ilişkilerini kestiği Suriye ile yakın zamanda siyasi ve diplomatik ilişki kurmaya çalışması yanında, Irak ile de ilişkileri iyileştirilerek ekonomik ve siyasi refah alanı oluşturulmaya ve terörle mücadele sürdürülmeye çalışılmaktadır. Irak ile yürütülen Kalkınma Yolu projesi bu bağlamda kritik önemi haizdir. Çalışma, anılan gelişmeler üzerinden Türkiye'nin çevresindeki değişimleri ve bunlar üzerinden de terörle mücadeleyi anlamaya odaklanmıştır. Bu bağlamda çalışmada Suriye ile geliştirilmeye çalışılan diplomatik ilişkiler ve Irak'la da Kalkınma Yolu projesiyle başlatılan yeni ivme ve gelişmeler üzerinde değişim ve dönüşümler incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Irak, Suriye, Terörizm, PKK

Rusya'nın Ukrayna'ya Saldırısı Sonrasında Avrupa Güvenliği

Mehmet Bardakçı*

Soğuk Savaş sona erdikten sonra Rusya'nın uluslararası düzeni kabul edeceği ve Avrupa kurumlarıyla bütünleşeceği konusunda yaygın bir iyimserlik ortaya çıktı. 1990'lar boyunca geçerli olan bu bakış açısı 2000'lerin başından itibaren Vladimir Putin'in Rusya'da devlet başkanı olması ve Rusya'nın artan doğal gaz ve petrol gelirleri sayesinde ekonomik ve askeri gücünü artırmasıyla değişmeye başladı. Rusya NATO'nun genişlemesine itiraz etti. 2008'de Ukrayna ve Gürcistan'ın NATO'ya üye olma ihtimali kuvvetlendiğinde Rusya bu gelişmeleri engellemek için askeri yöntemlere başvurmaktan çekinmedi. Önce 2008'de Gürcistan'a askeri müdahalede bulundu. Daha sonra 2014'te Ukrayna'nın bir parçası olan Kırım'ı ilhak etti. Kırım'ı ilhakından sonra Rusya, Doğu Ukrayna'da Donbas bölgesindeki çatışmaya müdahil olmaya devam etti. Aralık 2021'den itibaren Rusya, Rusya-Ukrayna sınırına askeri birlik yığmaya başladı. Maddi olanaklarının artmasının yanında Transatlantik İttifak'ta ortaya çıkan çatlak Rusya'nın kendine güvenini artırdı ve Ukrayna gibi bölgesel sorunlarda askeri yöntemlere başvurma eğilimini kuvvetlendirdi. ABD'nin dünyada askeri olarak aşırı yayılması nedeniyle yaptığı çok yüksek askeri harcamalar ve Amerikan kamuoyunun buna karşı çıkması neticesinde ABD Başkanı Barack Obama'nın ikinci döneminden itibaren ABD Batı'nın küresel liderliğinden çekilmeye başladı. Bu eğilim Başkan Donald Trump döneminde daha da hızlandı. Başkan Joe Biden döneminde Transatlantik ilişkiler yeniden düzelse de ABD'nin grand stratejisi Çin'i stratejik bir rakip olarak gördüğü için ABD'nin ortağı Avrupa'ya olan taahhütleri ikincil bir öneme sahip olmaya devam etti. Rusya'nın Ukrayna'ya Şubat 2022'den itibaren gerçekleştirdiği saldırıya AB ve ABD bir dizi ekonomik ve askeri yaptırımda bulunarak cevap vermeye çalıştı. AB'nin Rusya'nın Ukrayna'ya gerçekleştirdiği saldırıya verdiği cevap kapsam olarak şimdiye kadar görüldüğünden daha geniş ve beklenmedik bir şekilde hızlı olarak tanımlandı. Bu tutum üye devletler arasında nadir görülen bir birlik oluşturdu ve AB'nin "jeopolitik uyanışı" olarak tanımlandı. AB, etkileyici bir şekilde hızlı olarak Rusya'nın Ukrayna'ya saldırısından hemen bir gün sonra Rusya'ya yaptırım uygulamaya başladı ve günümüze kadar 13 yaptırım paketini devreye soktu. AB çok sayıda kişi ve kurumu yaptırım listesine dahil etti ve Rusya'nın ekonomik temelini zayıflatmak, kritik teknolojilere ve pazarlara ulaşımını engellemek ve savaşı sürdürme yeteneğine darbe indirmek için daha önce uygulamadığı tedbirlere başvurdu. Aynı zamanda askeri operasyonlara direkt olarak katılmamakla birlikte AB, ABD'yle birlikte Ukrayna'ya büyük bir mali ve askeri destek ve askeri eğitim desteği sağladı. Ukrayna Savaşı'nın Avrupa güvenlik ve savunmasına çeşitli etkileri oldu. Bu etkilere şu örnekler verilebilir. İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya katılmasıyla Avrupa kıtasında yeni bir güvenlik mimarisi ortaya çıktı. AB liderleri savunma yeteneklerine ve yenilikçi teknolojilere daha fazla yatırım yapacakları konusunda taahhütte bulundu ve pek çok AB ülkesi daha önce planlanmış fakat hayata geçirilmemiş bir hedef olan savunma bütçesini artırma planını uygulamaya koydu. Danimarka, Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikası'nın (AGSP) yeni bir girişimi olan Daimi Yapılandırılmış İşbirliği'ne (PESCO) ve Avrupa Savunma Ajansı'na katıldı. Ukrayna Savaşı yeni AGSP misyonlarının kurulmasına yol açtı. Bunlar AB Ukrayna Askeri Yardım Misyonu (EUMAM), AB Moldova Cumhuriyeti Ortaklık Misyonu (EUPM) ve AB Ermenistan Misyonu (EUMA)'dur. Bu çalışmanın amacı Ukrayna Savaşı'ndan sonra AB'nin Rusya'dan artan güvenlik tehdidi algısıyla birlikte Avrupa güvenliğinde ne tür değişimlerin ortaya çıktığını ortaya koymaktır. Çalışma birincil ve ikincil kaynakların incelenmesiyle Ukrayna Savaşı'nın Avrupa güvenliğindeki etkilerini açıklamayı amaçlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Ukrayna, Rusya, Avrupa güvenliği, NATO

* Mehmet Bardakçı, Bağımsız Akademisyen, e-posta: mehmet_bar@yahoo.com, ORCID: 0000-0002-8116-0545

İkinci Yıl Dönümünde Rusya Ukrayna Savaşı: Rusya'nın Ukrayna İşgalinin Küresel Güvenlik Açısından Etkileri

Yunus Emre KARACA*

24 Şubat 2022'de Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmesiyle başlayan savaş ikinci yılını geride bırakırken, savaşın yakın bir zamanda biteceğine dair emareler de görünmemektedir. Her ne kadar Rusya'nın Ukrayna işgali Avrupa ülkelerinin güvenliğini doğrudan etkilese de yaşanan gelişmeler Çin, Tayvan, Japonya, Kuzey ve Güney Kore gibi Doğu Asya ülkelerinin de dış politika davranışlarını etkilemektedir. Savaş süresince Avrupa, Amerika, Japonya, Güney Kore, Yeni Zelanda ve Avustralya gibi liberal demokratik değerleri benimseyen ülkelerin Ukrayna'ya askeri ve mali açıdan destek vermesi buna karşın liberal olmayan Çin, İran, Kuzey Kore ve Belarus gibi ülkelerin Rusya'yı gizli veya açıktan askeri destek sağlaması hem devletler arasındaki ideolojik fay hatlarını hem de uluslararası sistemdeki kutup yapısını keskinleştirmektedir. Diğer yandan Rusya Ukrayna Savaşı'nın uzaması yalnızca büyük güç rekabetini etkilemekle kalmayıp, küresel açıdan enerji ve gıda güvenliğini olumsuz yönden etkilemektedir. Özellikle yoksul ve gelişmekte olan ülkeler Rusya-Ukrayna Savaşı'nın neden olduğu artan enerji fiyatlardan ve gıda tedarikinde yaşanan problemlerden derin bir şekilde etkilenmektedir. Bu durum Afrika gibi ülkelerde açlık ve kötü beslenme gibi sağlık sorunlarına yol açarken aynı zamanda bu ülkelerin kendi içindeki iç karışıklıkları da tetiklemektedir. Bu çalışma Rusya-Ukrayna Savaşı'nın iki yıllık sürecini analiz ederek savaşın küresel güvenliğe etkilerini ele almayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rusya-Ukrayna Savaşı, Küresel Güvenlik, Enerji-Gıda Güvenliği

An Analysis of Terrorism as a Transformative Factor in Security Studies

Maryam Azam**

The issue of terrorism has brought major changes in the structure and discourse of security particularly following the post-Cold war era. The concept of security generally has emanated from the systematic formations in global politics, ranging from the European balance of power system to bipolarity and then within a unipolar world. Therefore, changing narratives and threat perceptions in international relations brought transformations in the concept of security. Security became more widened in its scope and less restricted to conventional means to preserve it. In addition, a number of studies in security extended the worldview of security. The contribution of Copenhagen school mainly by Ole Waever in the form of securitization that professed security as a speech act along with Barry Buzan's approach of contextualizing security from a regional and sectoral perspective made the security discourse more multifaceted. In this perspective, it is significant to note that during the transformative phase of the security concept, terrorism became a leading challenge to national and international security. Terrorism itself remained a contested concept, but there was a gradual consensus on the definition of terrorism in the post-Cold War era and explicitly following the 9/11 years. This study through a discourse analysis will examine that how terrorism and changes in patterns of security are interlinked with each other.

Keywords: Terrorism, Security Dilemma, International Security, War on Terror, Human Security

* Dr. Öğr. Üyesi, Bingöl Üniversitesi, yekaraca@bingol.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3148-3669

** Dr., Department of International Relations Lahore College for Women University, Lahore, maryam.azam@gmail.com

Değişen Dünyada İklim Değişikliği, Çatışma ve Güvenliği Yeniden Düşünmek

Harun Talha Ayanoglu*

İklim değişikliğinin etkilerinin giderek daha fazla hissedilmesi, insanlığın karşılaştığı en büyük sorunlardan biri olarak bu konuya olan akademik ilgiyi de artırmaktadır. Dönemin BM Genel Sekreteri Ban Ki-Moon'un, iklim değişikliğinin Sudan ve Suriye'deki çatışmalarda oynadığı önemli rolü vurgulayan açıklamalarının ardından, iklim değişikliği-çatışma bağlantısı araştırmaların odak noktası haline geldi. Ancak her iki kavram arasında gözlemlenen güçlü korelasyone rağmen, iklim değişikliği ve öatşmalar arasında nedensellik bağı kurmak metodolojik olarak hala oldukça zordur. Bunun temel nedeni, çatışmalara yol açan sosyoekonomik, politik ve tarihsel nedenlere kıyasla iklim değişikliğinin daha zayıf bir doğrudan öneme sahip olmasıdır. Bu çalışma, literatürdeki tarihsel ve güncel vakalara dayanarak iklim değişikliği ve çatışma arasındaki ilişkiyi üç sütunlu bir model üzerinden çerçevelemeye ve güçlendirmeye çalışmaktadır. Bu model şu üç temel üzerinde yükselmektedir; iklim değişikliğinin etkilerine karşı kırılganlık ve maruz kalma, sosyo-ekonomik ve politik kırılganlık, örgütlü ve silahlı muhalefetin varlığı. Literatürden damıtılan bu modele göre, ekonomik performansı zayıf ve sosyo-politik yapıları kırılgan olan gelişmekte olan ülkeler, yüksek gelir grubunda olan diğer ülkelere kıyasla iklim değişikliğinin etkilerine karşı daha fazla duyarlılık sergilemektedirler. İklim değişikliğinin etkileri temel ihtiyaçlara erişimin kısıtlı hale gelmesinden mali sıkıntılara, ekonomik ve siyasi istikrarın bozulmasına kadar geniş bir yelpazede sonuçlar doğurarak toplumsal fay hatlarını görünür hale getirip çatışmaların fitilini ateşleyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik çalışmaları, İklim değişikliği, Çevresel güvenlik, Çatışma

* PhD Candidate, National Chengchi University, htayanoglu@hotmail.com, 0000-0002-8194-8703

KONGRE PROGRAMI / CONGRESS PROGRAM

30 May 2024

9.00 - 9.30 Kayıt / Registration

NEÜ KÖYCEĞİZ YERLEŞKESİ FUAT SEZGİN KONFERANS SALONU / NEÜ KÖYCEĞİZ CAMPUS
FUAT SEZGİN CONFERENCE HALL

9.30 - 10.00 Açılış Konuşmaları/Opening Speeches

Prof. Dr. Murat Çemrek , Department Chair, Necmettin Erbakan University Political Science & International Relations & Chair of Necmettin Erbakan University Global & Regional Policies Center/ Necmettin Erbakan Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı / Necmettin Erbakan Üniversitesi Küresel ve Bölgesel Politikalar Merkezi Müdürü

Associate Prof. Dr. Bezen Balamir Coşkun, President of INTPOLSEC

Prof. Dr. Ahmet Şahbaz, Dean of Necmettin Erbakan University Faculty of Political Sciences / Necmettin Erbakan Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Cem Zorlu, Rector of Necmettin Erbakan University / Necmettin Erbakan Üniversitesi Rektörü

10.00 - 12.00 Açılış Paneli/Opening Panel 10.00 - 12.00

Rethinking Security in a Changing Regional Context

Moderator: Prof. Dr. Murat Çemrek (Necmettin Erbakan University / Chair, Necmettin Erbakan University Global & Regional Policies Center)

Panelists: Prof. Dr. Sebastian Mayer (OSCE Academy), Prof. Dr. Shefik Shehu (Tetovo University), Prof. Dr. Akbota Zholdasbekova (L.N.Gumilyov Eurasian National University), Janos Kemeny (John Lukacs Institute for Startegy and Politics)

Discussants: Dr. Srdan Hercigonja (Independent Expert), Dr. Mihaela Padureanu (European Institute of Romania)

12.00 - 13.30 ÖĞLE YEMEĞİ

OTURUMLAR/PANELS

SİYASAL BİLGİLER FAKÜLTESİ 3. Kat / FACULTY OF POLITICAL SCEINCES 3rd FLOOR

13.30 - 15.00 Dış Politika Enstitüsü (DPE) Oturumu

Siyasal Bilgiler Fakültesi 309

Büyük Güçler Arası Rekabet Çağında Küresel Güney ve Orta Güçler - Zorluklar, Fırsatlar

Küresel Güney ve Orta Güçler: Kavramsal bir Analiz ve Dünya'dan Örnekler, Tarık Oğuzlu (Dış Politika Enstitüsü Akademi / İstanbul Aydın Üniversitesi)

Büyük Güçler ve Küresel Güney bağlamında BRICS+; Türkiye'nin yaklaşımı, Ali Oğuz Diriöz (TOBB-ETU Üniversitesi)

13.30 - 15.00 - PANEL 1: REGIONAL SECURITY ISSUES (1)

Faculty of Political Sciences A5

Panel Chair: Prof. Dr. Yaşar Sarı

Testing Major research Programs of International Relations on Security Issues of Central Asia, Yaşar Sarı (Ibn Haldun University)

Geopolitical Dynamics and Security Implications of Turkmenistan-Afghanistan Relations in the Context of Regional Terrorism Threats, Eldaniz Gusseinov (Ibn Haldun University)

The Post-Ukrainian-Russian War Security Policies in the Balkan Countries, Chountagi Bekir (Ibn Haldun University)

Discussants: Shoirakhon Nurdinova (Institute for Development of Social Protection); Emilbek Dzhuraev (OSCE Academy) - Rethinking Security in Central Asia

13.30 - 15.00 PANEL 2: REGIONAL SECURITY ISSUES (2)

Faculty of Political Sciences A6

Panel Chair: Prof. Dr. Iqbalur Rehman

From State-centric Security to Co-operative International and Humanitarian Security: The Role of the United Nations, Iqbalur Rehman (AMU Aligarh UP)

Comparative Analysis of Syrian Peace Processes: Geneva vs. Astana Peace Talks, Seyit Ali Avcu (Ankara Yıldırım Beyazıt University)

Challenged Transcultural Security in South Asia: Advocating the Idea of International Membership and Dual Citizenship, Houma Siddiqi, (National Defence University of Pakistan)

The Reflection of the Red Sea Crisis on the Houthis 'Political Future, Asem Al Tamimi (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Analysis of Intra-Gulf Security Relations in the Context of Local, Regional and Global Transformations, Ahmet Üçağaç (Sakarya University)

13.30 - 15.00 PANEL 3: ÇEVRE GÜVENLİĞİ

Siyasal Bilgiler Fakültesi 310

Panel Başkanı: Doç. Dr. Anıl Çağlar Erkan

İnsani Güvenlik Çerçevesinde Çevre Güven(siz)liği Kavramı, Çağrı Emin Demirbaş (Çanakkale 18 Mart Üniversitesi)

Sınırşan Suların Politik Bir Silah Olarak Kullanılması: Hidro-Hegemonya, Fatih Kılıç (Necmettin Erbakan Üniversitesi)

Doğal Afetler Sonucu Ortaya Çıkan Zehirli Endüstriyel Kimyasal Maddelerin KBRN Ajansı Olarak Değerlendirilmesi, Mehmet Alboğa ve Mehmet Eyyüphan Yakıncı (İskenderun Teknik Üniversitesi)

Dış Politikada Potansiyel Silah Olarak Kritik Mineraller, Anıl Çağlar Erkan (Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi)

15.00 - 15.15 CAFFEE BREAK

15.15 - 16.45 Istanbul Institute for Advanced Studies Panel

Faculty of Political Sciences A5

Security Issues in South Caucasus

Panel Chair: Associate Prof. Dr. M. Cüneyt Özşahin

Turkish Foreign Policy in the Second Nagorno-Karabakh War: Taking Stock of the Internal Factors, M. Cüneyt Özşahin (Necmettin Erbakan Üniversitesi / Istanbul Institute for Advanced Studies) & Zehra Korkmaz Kökdere (Necmettin Erbakan Üniversitesi / Istanbul Institute for Advanced Studies)

A search for lasting peace: how to make use of international law in South Caucasus?, Cenap Çakmak (Anadolu University / Istanbul Institute for Advanced Studies)

Energy Consumption, Political Stability and Economic Growth in Azerbaijan, Armenia and Türkiye, Muhammet Sait Bozik & Murat Ustaoglu (Istanbul Institute for Advanced Studies)

Discussant: Professor Shurgulaia Tornike (St. Andrews Georgian University) - Rethinking Security in Southcaucasus

15.15 - 16.45 PANEL 4: KÜRESEL GÜVENLİK TARTIŞMALARI

Siyasal Bilgiler Fakültesi A6

Panel Başkanı: Dr. Öğretim Üyesi Özdemir Akbal

Küresel Güvenlikte Yapısal Dönüşüm ve Büyük Güçler: NATO Örneği, Özdemir Akbal (Trakya Üniversitesi)

Realpolitik ve Paradoks Kıskaçında: ŽIŽEK ve Daha Güçlü NATO, Samet Zenginoğlu (Adıyaman Üniversitesi)

Savaş Hukuku Bağlamında Askerî Tam Otonom Silahlara İlişkin Olası Orantılılık Ve Ayrım Gözetme Sorunları Ve Ahlak Kodlaması Çözümü Tartışmaları, Orçun Oltulu (Ankara Barosu / Hacettepe Üniversitesi)

Çağdaş Dünyada Güvenlik ve Suç İstihbaratı, İbrahim Yavuz, M. Kubilay Akman (Uşak Üniversitesi)

İtalya'nın Sınır Güvenliği Kapsamında Göç Politikaları ve Arama Kurtarma Gemilerinin Kriminalizasyonu, Ayşe Gülce UYGUN (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)

15.15 - 16.45 PANEL 5: ULUSLARARASI GÜVENLİĞE YENİ YAKLAŞIMLAR

Siyasal Bilgiler Fakültesi 309

Panel Başkanı: Dr. Öğretim Üyesi Şerife Özkan Nesimoğlu

İklim Değişikliği Sürecinde Enerji Güvenliği ve Enerji Diplomasisini Yeniden Düşünmek, Şerife Özkan Nesimioğlu (KTO Karatay Üniversitesi)

Yerel Yönetimlerin Uluslararası İlişkiler Faaliyetlerini Güvenlik Perspektifinden İncelemek, Ali Onur Özçelik & Selçuk Özkaya (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)

Kent Güvenliğinin Sağlanmasında Yerel Yönetim, Sivil Toplum İşbirliğinin Önemi: Malatya Örneği, Murat Sezik (İnönü Üniversitesi)

16.45 - 17.00 CAFFEE BREAK

17.00 - 18.30 PANEL 6: SECURITY STUDIES

Faculty of Political Sciences A5

Panel Chair: Prof. Dr. Fikret Birdişi

Epistemeological Classification of Security Studies and Critique of Ontological Security, Fikret Birdişi (İnönü University)

Theorizing Türkiye's Relations with Neighbors in a Changing World Order, Muzaffer Şenel

Compounded Dimensions of International Security and Strategic Intelligence, M. Kubilay Akman (Uşak University)

Examining the Impact of the Crocus City Hall Terrorist Attack on Russia's Relations with Central Asian States and Regional Security Dynamics, Erdal Düzdaban

17.00 - 18.30 PANEL 7: BÖLGESEL GÜVENLİK KONULARI (1)

Siyasal Bilgiler Fakültesi 309

Panel Başkanı: Doç. Dr. Yusuf Sayın

Türkiye'nin Güvenlik Paranoyasının Dönüşümünün Tarihsel Süreci Üzerine Bir Değerlendirme, Fatih Tekin (İnönü Üniversitesi)

Afrika'da Faaliyet Gösteren Terör Örgütlerinin İncelenmesi, Yusuf Zakir Baskın (Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi)

İslam'ın Uluslararası İlişkiler ve Dış Politika Kuramı, Yusuf Sayın (Necmettin Erbakan Üniversitesi)

Türk Amerikan İlişkileri: Savunma Sanayi Ürünlerinin Tedarikinde Yasama Onayının Karşılaştırmalı Analizi Melike Gürelli (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)

17.00 - 18.30 Panel 8: ENVIRONMENTAL SECURITY

Faculty of Political Sciences 310

Panel Chair: Associate Prof. Dr. Segah Tekin

The Blue Amazon: Brazilian Security Policy and the South Atlantic, Segah Tekin (Necmettin Erbakan Üniversitesi)

The Nexus between environmental degradation and terrorism, Aminah Gilani (University of Lahore)

The Ecological Crisis and the Global Political Economy, Stephen Siu Kay On (Ibn Haldun University)

17.00 - 18.30 PANEL 9: BÖLGESEL GÜVENLİK KONULARI (2)

Siyasal Bilgiler Fakültesi A6

Panel Başkanı: Doç. Dr. Levent Yiğittepe

İran Nükleer Krizi Çerçevesinde Çin Halk Cumhuriyeti'nin Uluslararası İlişkilerdeki Konumunun Post-Yapısalcı Okuması, Rabia Sare Aslıyüksek (İnönü Üniversitesi), Nabire Nabijiang (Selçuk Üniversitesi)

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Uluslararası Enerji Politikalarının Küresel Enerji Güvenliğine Etkisi, Gizem Ay Şeker (Akdeniz Üniversitesi)

İran Nükleer Faaliyetlerini Bölgede Caydırıcı Bir Unsur Olarak mı Kullanıyor?, Ebru Yangöz, Levent Yiğittepe (Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi)

31 May 2024
ONLINE PROGRAM

9.00 - 11.00 Online Panel 1: Changing Security Environment & Regional Security (1)

Panel Chair: Dr. Ramzi Bendebka

Anomaly Detection with Graph Transformer Networks in Windows Event Logs, Tuba Şengün & Mustafa Kaya, (Firat University)

Non-Traditional Security Threat in the North African Region, Ramzi Bendebka (International Islamic University Malaysia)

Consequences of the Ukraine War on Global Security from the Geopolitics of Energy Perspective, Rahmat Hajimineh & Ebrahim Rezaei Rad (Islamic Azad University)

State Nationalism as a Source of Societal (In)Security in Multi-Ethnic Societies, Emine Alp (Bursa Teknik Üniversitesi)

Maritime Security Challenges to Gwadar Seaport, Mussarat Jabeen (University of Sargodha)

Impact of the New South Caucasus Regional Security Complex on Iran's Foreign Policy, Qasem Osuli Odlu (Allameh Tabataba'i University)

9.00 - 11.00 Online Panel 2: Siber Güvenlik

Panel Başkanı: Dr. Emine Çelik

Uluslararası Hukukun Zorlu Sınavı: Siber Uzay Ve Uluslararası Hukuk Arasındaki İlişki, Erdi Şafak (Yakın Doğu Üniversitesi)

Bilgi Savaşını Kapsamında Siber Harekât: Kavramsal Çerçeve, Ali Bilgin Varlık (İstanbul Arel Üniversitesi)

21. Yüzyılın Küresel Güvenlik Sahasında Devletlerin Yeni Tehdit Algılaması: Dijital Casusluk ve Önemi, Nihan Atıla (Gazeteci-Analist)

Yapay Zeka ve Terörizm: Önleyici mi Tetikleyici mi? Yapay Zeka'nın Terörizmi Araçsallaştırılması ve Önlemesi Üzerine Bir Tartışma, Emine Çelik (Necmettin Erbakan Üniversitesi)

Bilgi Güvenliği ve Siber Güvenlik: Veri Yönetimi ve Uygulamalar, Mehmet Karakoç (Alanya Üniversitesi)

Küresel Güvenlikte İnternetin Şekli: Fiber ve Uydu İnterneti, Elif Gürdal Limon (Gümüşhane Üniversitesi) & Onur Limon

9.00 - 11.00 Online Panel 3: Değişen Güvenlik Anlayışı

Panel Başkanı: Fatih Tekin (İnönü Üniversitesi)

Ontolojik Güvenlik Çalışmalarının Bibliyometrik Analizi, Sevgi Balkan Şahin & Özge Çetiner, Çağ Üniversitesi
Siyasetsizleştirme ve Güvenlikleştirme: Kamusal Alanın Dönüşümünde Otoriter Devletçilik Etkisi, Yunus Aydoğdu (Kocaeli Üniversitesi)

Güvenliğin Belirsizleşmesi: Her şey Güvenlik Konusu ise Hiçbir şey Güvenlik Konusu Değildir, Fatih Tekin ve **Kemal Asiltürk (İnönü Üniversitesi)**

Ulusal Güvenlik Bağlamında Tek Taraflılık Politikası, Muhammed Resul Eroğlu (İnönü Üniversitesi)

Feminist Kurumsalçı Yaklaşımı Çerçevesinde Yeni Güvenlik Anlayışı, Nihal Kırkpınar Özsoy (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)

Amerika Birleşik Devletleri ile Almanya Güvenlik Politikalarının Değerlendirilmesi: İki Almanya'nın Yeniden Birleşmesi (Deutsche Wiedervereinigung) Süreci Örneği, Bedri Şahin

11.30 - 13.30 Online Panel 4: Değişen Güvenlik Anlayışı ve Türkiye

Panel Chair: Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Ateş (İğdır Üniversitesi)

Türkiye'nin PKK Terörüyle Mücadelesi Kapsamında Kalkınma Yolu Projesi'nin Olası Etkileri, Ahmet Ateş (İğdır Üniversitesi)

Türkiye'nin Terörle Mücadele Stratejileri: Zeytin Dalı Operasyonu Üzerine Bir Analiz, Gürkan KANAT (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)

Duygusal Boyutuyla Güvenlik: Türkiye-Azerbaycan Ortak Güvenlik İnşasında Biz Duygusu ve Gururun Rolü, Nihal Emekliler ve Cansu Ulu (Polis Akademisi Rüştü Ünsal Polis Meslek Yüksekokulu)

Türkiye'nin Çevresindeki Değişen Güvenlik Konsepti ve Terör Tehdidi, Veysel Babahanoğlu (Düzce Üniversitesi)

Atıkların Sınırları Aşan Yolculuğu: Türkiye'nin Küresel Atık Ticaretindeki Konumu, Çevresel Sonuçları ve Sürdürülebilirlik Arayışı, Tuğçe Yıldız (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)

11.30 - 13.30 Online Panel 5: Bölgesel Güvenlik Konuları - Rusya Ukrayna Savaşı

Panel Başkanı: Mehmet Bardakçı

Rusya'nın Ukrayna'ya Saldırısı Sonrasında Avrupa Güvenliği, Mehmet Bardakçı (Bağımsız Araştırmacı)

İkinci Yıl Dönümünde Rusya Ukrayna Savaşı: Rusya'nın Ukrayna İşgalinin Küresel Güvenlik Açısından Etkileri, Yunus Emre Karaca (Bingöl Üniversitesi)

11.30 - 13.30 Online Panel 6: Changing Security Environment & Regional Security (2)

Webinar Link:

Panel Başkanı: Harun Talha Ayanoglu

An Analysis of Terrorism as a Transformative Factor in Security Studies, Maryam Azam (Lahore College form Women University)

Rethinking Climate Change, Conflict, and Security in a Changing World, Harun Talha Ayanoglu (National Chengchi University)

16.00 - 18.00 (Türkiye/Kenya) / 09.00 - 11.00 (Chile)

Workshop: Complex Humanitarian Emergencies

Moderators: Bezen Balamir Coşkun (TED University) & M. Cüneyt Özşahin (Necmettin Erbakan University)
Emotions and International Responses to the February 6, 2023 Earthquake in Türkiye: A Multilevel Analysis, Erman Emirhan (Kadir Has University)

Camels, Insects & Bees: Make Use of Indigenous Communities 'Resilience Strategies to Deal with Complex Humanitarian Emergencies in Africa, Liz Ng'an'ga

Indigenous Migrant Women as Victims of Human Trafficking in Chile: A complex Humanitarian Crisis in the context of South-South Migration, Fabiola Monteconrado Ghidalevich (Universidad Católica del Norte), Katherina Becerra Valdivia (Universidad Católica del Norte) & Liliana Manzano Chávez (Universidad Católica del Norte)

Climate Emergency & Vulnerabilities in Latin America, Ceren Uysal Oğuz & Senem Atvur (Akdeniz University)

The Economic Impact of Sardoba Dam Failure in Uzbekistan: A Comprehensive Analysis, Shoirakhon Nurdinova (Institute for Development of Social Protection) & Diyodor Berdiklichev

Japan's Engagement with Myanmar within the Context of the Rohingya Conflict, Vuslat Nur Şahin & Yusuf Avcı (Ankara Sosyal Bilimler University)

Women and Humanitarian Emergencies: Searching for Relief and Recovery in the WPS Agenda, Ayşegül Gökalp Kutlu (Kocaeli University) & Burcu Özdemir Sarıgil (Bilkent University)